EUROPOS
KOMISIJA

Strasbūras, 2023 04 18
COM(2023) 227 final

2023/0112 (COD)

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA

kuria dėl ankstyvosios intervencijos priemonių, pertvarkymo sąlygų ir pertvarkymo veiksmų finansavimo iš dalies keičiama Direktyva 2014/59/ES

(Tekstas svarbus EEE)

{SWD(2023) 225-226} - {SEC(2023) 230}

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. PASIŪLYMO APLINKYBĖS

• Pasiūlymo pagrindimas ir tikslai

Siūlomi Direktyvos 2014/59/ES[1] (Bankų gaivinimo ir pertvarkymo direktyvos, BGPD) pakeitimai įeina į krizių valdymo ir indėlių draudimo teisės aktų rinkinį, į kurį taip pat įtraukti Reglamento (ES) Nr. 806/2014[2] (Bendro pertvarkymo mechanizmo reglamento, BPeMR) ir Direktyvos 2014/49/ES[3] (Direktyvos dėl indėlių garantijų sistemų, DIGS) pakeitimai.

ES krizių valdymo sistema yra nusistovėjusi, tačiau ankstesni bankų žlugimo atvejai rodo, kad šią sistemą reikia tobulinti. Krizių valdymo ir indėlių draudimo sistemos reformos tikslas – remtis krizių valdymo sistemos tikslais ir užtikrinti nuoseklesnį požiūrį į pertvarkymą, kad bet kuris krizę patiriantis bankas galėtų tvarkingai pasitraukti iš rinkos, kartu išsaugant finansinį stabilumą, mokesčių mokėtojų pinigus ir užtikrinant indėlininkų pasitikėjimą. Visų pirma reikia stiprinti tokius mažesniųjų ir vidutinių bankų pertvarkymo sistemos aspektus, kaip jos struktūra, įgyvendinimas ir, svarbiausia, paskatos ją taikyti, kad ją būtų galima patikimiau taikyti šiems bankams.

Pasiūlymo aplinkybės

Po pasaulinių finansų ir valstybės skolos krizių ES, atsižvelgdama į tarptautinius raginimus vykdyti reformas, ėmėsi ryžtingų veiksmų, kad ES bendrojoje rinkoje būtų užtikrintas saugesnis finansų sektorius. Tai, be kita ko, priemonių ir įgaliojimų suteikimas siekiant tvarkingai spręsti bankų žlugimo atvejus, kartu užtikrinant finansinį stabilumą ir viešųjų finansų bei indėlininkų apsaugą. 2014 m. sukurta bankų sąjunga, kurią šiuo metu sudaro du ramsčiai: bendras priežiūros mechanizmas (BPM) ir bendras pertvarkymo mechanizmas (BPeM). Tačiau bankų sąjunga kol kas nebaigta kurti ir jai trūksta trečiojo ramsčio – Europos indėlių draudimo sistemos (EIDS)[4]. 2015 m. lapkričio 24 d. Komisijos priimtas pasiūlymas sukurti EIDS[5] dar nagrinėjamas.

Bankų sąjunga grindžiama bendru taisyklių sąvadu, kurį, kiek tai susiję su krizių valdymo ir indėlių draudimo sistema, sudaro trys 2014 m. priimti ES teisės aktai: BGPD, BPeMR ir DIGS. BGPD apibrėžiami bankų gaivinimo ir pertvarkymo įgaliojimai, taisyklės ir procedūros, įskaitant tarpvalstybinio bendradarbiavimo susitarimus, kuriais siekiama spręsti tarpvalstybinių bankų žlugimo problemas. BPeMR sukuriama Bendra pertvarkymo valdyba (BPV) ir Bendras pertvarkymo fondas (BPF) ir apibrėžiami bankų sąjungoje įsteigtų subjektų pertvarkymo įgaliojimai, taisyklės ir procedūros taikant bendrą pertvarkymo mechanizmą. DIGS užtikrinama indėlininkų apsauga ir nustatomos IGS lėšų naudojimo taisyklės. BGPD ir

---

1 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59/ES, kuria nustatoma kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema ir iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 82/891/EEB, direktyvos 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ES, 2012/30/ES bei 2013/36/ES ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 1093/2010 bei (ES) Nr. 648/2012 (OL L 173, 2014 6 12, p. 190).

2 2014 m. liepos 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 806/2014, kuriuo nustatomos kredito įstaigų ir tam tikrų investicinių įmonių pertvarkymo vienodos taisyklės ir vienoda procedūra, kiek tai susiję su bendru pertvarkymo mechanizmu ir Bendru pertvarkymo fondu, ir iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 (OL L 225, 2014 7 30, p. 1).

3 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/49/ES dėl indėlių garantijų sistemų (OL L 173, 2014 6 12, p. 149).

4 Be to, vis dar nesusitarta dėl tarptautinių partnerių nustatytus standartus atitinkančio patikimo ir stabilaus mechanizmo, kuriuo bankų sąjungoje būtų užtikrinamas likvidumas vykdant pertvarkymą.

5 COM(2015) 586 *final.*

DIGS taikomos visose valstybėse narėse, o BPeMR taikomas bankų sąjungoje dalyvaujančiose valstybėse narėse.

2019 m. bankų sektoriaus dokumentų rinkiniu, dar vadinamu bankų rizikos mažinimo dokumentų rinkiniu, peržiūrėta BGPD, BPeMR, Kapitalo reikalavimų reglamentas (KRR)[6] ir Kapitalo reikalavimų direktyva (KRD)[7]. Šios peržiūros apėmė priemones, kuriomis įgyvendinami tarptautiniuose forumuose prisiimti ES įsipareigojimai[8] imtis tolesnių veiksmų siekiant baigti kurti bankų sąjungą ir tam numatant patikimas rizikos mažinimo priemones, skirtas grėsmėms finansiniam stabilumui mažinti.

2020 m. lapkričio mėn. Euro grupė susitarė sukurti ir anksčiau pradėti taikyti bendrą BPF finansinio stabilumo stiprinimo priemonę panaudojant Europos stabilumo mechanizmą (ESM)[9].

Krizių valdymo ir indėlių draudimo sistemos reforma ir platesnio masto poveikis bankų sąjungai

Baigus kurti bankų sąjungą, įtraukiant jos trečiąjį ramstį – EIDS, bei įgyvendinus krizių valdymo ir indėlių draudimo sistemos reformą, ES namų ūkiams ir įmonėms būtų užtikrinta geresnė finansinė apsauga ir pasitikėjimas, išaugtų pasitikėjimas ir padidėtų finansinis stabilumas, o tai yra būtinos ekonominės ir pinigų sąjungos bei apskritai ES augimo, klestėjimo ir atsparumo sąlygos. Kapitalo rinkų sąjunga papildo bankų sąjungą, nes abi iniciatyvos yra būtinos dvejopai pertvarkai (skaitmeninei ir žaliajai) finansuoti, tarptautiniam euro vaidmeniui stiprinti ir ES atviram strateginiam savarankiškumui bei jos konkurencingumui kintančiame pasaulyje stiprinti, visų pirma atsižvelgiant į dabartinę sudėtingą ekonominę ir geopolitinę aplinką[10, 11].

2022 m. birželio mėn. Euro grupė nesusitarė dėl visapusiško darbo plano siekiant baigti kurti bankų sąjungą ir į ją įtraukti EIDS. Vietoj to Euro grupė paragino Komisiją pateikti tikslingesnių pasiūlymų dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų dėl ES bankų krizių valdymo ir nacionalinių indėlių draudimo sistemų reformos[12].

Tuo pat metu Europos Parlamentas 2021 m. metinėje ataskaitoje dėl bankų sąjungos[13] taip pat pabrėžė, kad svarbu ją užbaigti sukuriant EIDS, ir pritarė tam, kad Komisija pateiktų pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto dėl krizių valdymo ir indėlių draudimo

---

6 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 575/2013 dėl prudencinių reikalavimų kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL L 176, 2013 6 27, p. 1).

7 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/36/ES dėl galimybės verstis kredito įstaigų veikla ir dėl riziką ribojančios kredito įstaigų ir investicinių įmonių priežiūros, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2002/87/EB ir panaikinamos direktyvos 2006/48/EB ir 2006/49/EB (OL L 176, 2013 6 27, p. 338).

8 Bazelio bankų priežiūros komitetas ir Finansinio stabilumo taryba (FST). Finansinio stabilumo taryba, *Key Attributes of effective resolution regimes for financial institutions* (2014 m. atnaujinta redakcija) ir *Principles on Loss-absorbing and Recapitalisation Capacity of Globally Systemically Important Banks (G-SIBs) in Resolution, Total Loss-absorbing Capacity (TLAC) Term Sheet* (2015 m.).

9 Euro grupė (2020 m. lapkričio 30 d.), *Išraukios sudėties Euro grupės pareiškimas dėl Europos stabilumo mechanizmo (ESM) reformos ir ankstyvo Bendro pertvarkymo fondo bendros finansinio stabilumo stiprinimo priemonės įvedimo*. Įgyvendinimas vyktų 2022–2024 m. Tačiau Susitarimas, kuriuo iš dalies keičiama Europos stabilumo mechanizmo steigimo sutartis, kol kas neratifikuotas.

10 Europos Komisija (2020), *2021 m. Komisijos darbo programa*, 2.3 skirsnis, p. 5.

11 Europos Komisija (2023), *Ilgalaikis ES konkurencingumas.Perspektyvos po 2030 m.*.

12 Euro grupė (2022 m. birželio 16 d.), *Euro grupės pareiškimas dėl bankų sąjungos ateities.*

13 Europos Parlamentas (2022), *Bankų sąjunga. 2021 m. metinė ataskaita;* ataskaitą dėl bankų sąjungos nuo 2015 m. Europos Parlamentas skelbia kasmet.

sistemos peržiūros. Euro grupė aiškiai nepatvirtino EIDS, tačiau su ja krizių valdymo ir indėlių draudimo sistemos reforma taptų patikimesnė, o sektoriui būtų užtikrinta sinergija ir padidintas jo veiksmingumas. Toks teisės aktų rinkinys būtų įtrauktas į bankų sąjungos užbaigimo darbotvarkę, kaip pabrėžta Pirmininkės U. von der Leyen politinėse gairėse, kuriose taip pat primenama EIDS svarba, ir kurią nuolat remia vadovai[14].

Krizių valdymo ir indėlių draudimo sistemos tikslai

Krizių valdymo ir indėlių draudimo sistema buvo sukurta siekiant sumažinti riziką ir valdyti bet kokio dydžio įstaigų žlugimą, kartu siekiant keturių pagrindinių tikslų:

i) apsaugoti finansinį stabilumą vengiant plintančio neigiamo poveikio ir taip užtikrinti rinkos drausmę ir ypatingos svarbos funkcijų tęstinumą visuomenei;

ii) užtikrinti bendrosios rinkos veikimą ir sudaryti vienodas sąlygas visoje ES;

iii) kuo labiau sumažinti naudojimąsi mokesčių mokėtojų pinigais ir susilpninti bankų ir vyriausybių ryšį ir

iv) apsaugoti indėlininkus ir užtikrinti vartotojų pasitikėjimą.

Krizių valdymo ir indėlių draudimo sistemoje numatytos priemonės, kurios gali būti taikomos įvairiais sunkumų patiriančių bankų gyvavimo ciklo etapais: gaivinimo veiksmai, remiami bankų parengtais gaivinimo planais; ankstyvosios intervencijos priemonės; priemonės, kuriomis siekiama užkirsti kelią banko žlugimui; pertvarkymo institucijų parengti pertvarkymo planai ir pertvarkymo priemonių rinkinys, kai pripažįstama, kad bankas žlunga arba galėtų žlugti, ir laikoma, kad viešąjį interesą atitinka banko pertvarkymas, o ne jo likvidavimas. Be to, nacionalinės bankroto procedūros, kurios nepatenka į krizių valdymo ir indėlių draudimo sistemą[15], toliau taikomos tiems žlungantiems bankams, kuriems gali būti taikomos šios nacionalinės procedūros, kai jos yra tinkamesnės (palyginti su pertvarkymu) ir nekenkia viešajam interesui ar nekelia pavojaus finansiniam stabilumui.

Krizių valdymo ir indėlių draudimo sistemos tikslas – užtikrinti tokį finansavimo šaltinių derinį, kad būtų galima ekonomiškai efektyviai valdyti žlugimą, apsaugant finansinį stabilumą ir indėlininkus bei išlaikant rinkos drausmę, kartu sumažinant naudojimąsi valstybės biudžetu ir galiausiai mokesčių mokėtojų išlaidas. Banko pertvarkymo išlaidos pirmiausia padengiamos iš nuosavų banko išteklių, t. y. paskirstomos paties banko akcininkams ir kreditoriams (kurie sudaro banko vidinį nuostolių padengimo pajėgumą), o tai taip pat mažina neatsakingo elgesio riziką ir pagerina rinkos drausmę. Prireikus jie gali būti papildyti indėlių garantijų sistemų (IGS) ir pertvarkymo finansavimo struktūrų (nacionalinių pertvarkymo fondų (PF) arba BPF bankų sąjungoje) lėšomis. Šios lėšos finansuojamos visų bankų, nepriklausomai nuo jų dydžio ir verslo modelio, įnašais. Bankų sąjungoje šios taisyklės buvo dar labiau integruotos patikėjus BPV valdyti ir prižiūrėti BPF, kuris finansuojamas bankų sąjungoje dalyvaujančių valstybių narių sektoriaus įnašais. Atsižvelgiant į sunkumų patiriančiam bankui taikomą priemonę (pvz., prevencinę, atsargumo, pertvarkymo ar alternatyvią priemonę pagal nacionalines bankroto procedūras) ir konkretaus atvejo aspektus,

---

14 Euro zonos aukščiausiojo lygio susitikimas (2023 m. kovo 24 d.), *įtraukios sudėties euro zonos aukščiausiojo lygio susitikimo pareiškimas*.

15 Nacionalinės bankroto procedūros nėra suderintos. Tačiau pertvarkymo institucijos sprendimas dėl to, ar pradėti žlungančio banko pertvarkymą, kurį priimant reikia palyginti pertvarkymą ir nacionalines bankroto procedūras (viešojo intereso vertinimas), įeina į krizių valdymo ir indėlių draudimo sistemą. Jei pertvarkymo institucija nusprendžia nepertvarkyti žlungančio banko, atvejis nagrinėjamas nacionaliniu lygmeniu, atliekant bankroto arba kitų rūšių likvidavimo procedūrų inicijavimo vertinimą pagal konkrečias nacionalinių bankroto režimų nuostatas.

kai intervencija susijusi su PF ir (arba) BPF, IGS arba viešuoju finansavimu iš valstybės biudžeto, gali būti reikalinga valstybės pagalbos[16] kontrolė.

Pasiūlymo pagrindimas

Nepaisant nuo 2014 m. pasiektos pažangos, pertvarkymas retai taikomas, ypač bankų sąjungoje. Buvo nustatytos sritys, kuriose reikia toliau stiprinti ir koreguoti krizių valdymo ir indėlių draudimo sistemą, kiek tai susiję su jos struktūra, įgyvendinimu ir, svarbiausia, paskatomis ją taikyti.

Kol kas daugeliui žlungančių mažesniųjų ar vidutinių bankų ir toliau taikoma nacionalinė tvarka, pagal kurią dažnai naudojami mokesčių mokėtojų pinigai (gelbėjimas valstybės lėšomis), o ne sektoriaus finansuojamos apsaugos priemonės, pvz., BPF bankų sąjungoje, kuris kol kas nebuvo naudojamas vykdant pertvarkymą. Tai prieštarauja sistemos, sukurtos po pasaulinės finansų krizės, po kurios iš esmės pereita nuo gelbėjimo valstybės lėšomis prie gelbėjimo privačiomis lėšomis, tikslui. Atsižvelgiant į tai, visų bankų finansuojamų pertvarkymo finansavimo struktūrų alternatyviosios sąnaudos yra didelės.

Pertvarkymo sistema nebuvo visapusiškai prisidedama prie pagrindinių visa apimančių tikslų, visų pirma tikslo palengvinti ES bendrosios bankininkystės rinkos veikimą užtikrinant vienodas sąlygas, sprendžiant tarpvalstybines ir vidaus krizes ir kuo labiau sumažinant mokesčių mokėtojų pinigų naudojimą.

Priežastys daugiausia susijusios su tuo, kad paskatos renkantis tinkamą žlungančių bankų valdymo priemonę yra nesuderintos, todėl suderinta pertvarkymo sistema netaikoma, nes pasirenkamos kitos galimybės. Apskritai taip yra dėl teisės visapusiškai veikti savo nuožiūra atliekant viešojo intereso vertinimą, sunkumų gauti finansavimą pertvarkymo atveju, neužkraunant nuostolių indėlininkams, ir geresnių galimybių gauti finansavimą ne pertvarkymo atveju. Laikantis šio požiūrio kyla rizika, kad bankų, visų pirma mažesniųjų ir vidutinių bankų, žlugimo valdymas bus suskaidytas, o jo rezultatai – neoptimalūs.

Padėti išspręsti šiuos klausimus turėtų krizių valdymo ir indėlių draudimo sistemos ir jos sąveikos su nacionalinėmis bankroto procedūromis peržiūra. Ją atliekant taip pat turėtų būti sudarytos sąlygos visapusiškai pasiekti sistemos tikslus ir užtikrinti, kad ji būtų tinkama pagal paskirtį visiems ES bankams, neatsižvelgiant į jų dydį, verslo modelį ir įsipareigojimų struktūrą, net mažesniesiems ir vidutiniams bankams, jei to reikia atsižvelgiant į vyraujančias aplinkybes. Peržiūra turėtų būti siekiama užtikrinti nuoseklų taisyklių taikymą visose valstybėse narėse, taip geriau sudarant vienodas sąlygas, taip pat apsaugant finansinį stabilumą ir indėlininkus, užkertant kelią plintančiam neigiamam poveikiui ir sumažinant naudojimąsi mokesčių mokėtojų pinigais. Visų pirma sistema turėtų būti patobulinta taip, kad būtų palengvintas mažesniųjų ir vidutinių bankų pertvarkymas, kaip iš pradžių tikėtasi, mažinant poveikį finansiniam stabilumui ir realiajai ekonomikai, nenaudojant viešojo finansavimo, ir skatinant jų indėlininkų, kuriuos visų pirma sudaro namų ūkiai ir mažosios ir vidutinės įmonės (MVĮ), pasitikėjimą. Kalbant apie numatomų pakeitimų mastą, krizių valdymo ir indėlių draudimo peržiūra siekiama ne pertvarkyti dabartinę sistemą, o atlikti labai reikalingus patobulinimus keliose pagrindinėse srityse, kad sistema veiktų taip, kaip numatyta, visų bankų atžvilgiu.

---

[16] Valstybės pagalbos taisyklės yra glaudžiai susijusios su krizių valdymo ir indėlių draudimo sistema ir ją papildo. Šios taisyklės nėra įtrauktos į šią peržiūrą ir šį poveikio vertinimą. Siekdama užtikrinti šių dviejų sistemų nuoseklumą, 2020 m. lapkričio mėn. Euro grupė paprašė Komisijos atlikti bankams skirtos valstybės pagalbos sistemos peržiūrą ir ją užbaigti kartu su krizių valdymo ir indėlių draudimo sistemos peržiūra, užtikrinant, kad ji įsigaliotų tuo pačiu metu kaip ir atnaujinta krizių valdymo ir indėlių draudimo sistema.

Krizių valdymo ir indėlių draudimo sistemos reformos elementų santrauka

Į krizių valdymo ir indėlių draudimo dokumentų rinkinį įtraukti pakeitimai apima įvairius politikos aspektus ir yra nuoseklus atsakas į nustatytas problemas:

- išplėsti pertvarkymo taikymo sritį peržiūrint viešojo intereso vertinimą, jei taip sistemos tikslai, pvz., apsaugoti finansinį stabilumą, mokesčių mokėtojų pinigus ir indėlininkų pasitikėjimą, pasiekiami geriau, nei vykdant nacionalines bankroto procedūras;
- stiprinti finansavimą pertvarkymo atveju, įstaigų vidinį nuostolių padengimo pajėgumą, kuris tebėra pirmoji „gynybos linija“, papildant IGS lėšomis pertvarkymo atveju, kad būtų lengviau naudotis pertvarkymo lėšomis, kai tinkama, ir nuostoliai nebūtų perkeliami indėlininkams, laikantis sąlygų ir apsaugos priemonių;
- iš dalies pakeisti reikalavimų eiliškumą nemokumo atveju ir užtikrinti standartinį vienalygį indėlininkų eiliškumą, siekiant sudaryti sąlygas naudoti IGS lėšas kitoms priemonėms nei apdraustųjų indėlių išmokėjimui;
- suderinti visų rūšių IGS intervencinių priemonių, nesusijusių su apdraustųjų indėlių išmokėjimu nemokumo atveju, mažiausių išlaidų vertinimą, siekiant geriau užtikrinti vienodas sąlygas ir rezultatų nuoseklumą;
- patikslinti ankstyvosios intervencijos sistemą pašalinant ankstyvosios intervencijos ir priežiūros priemonių dubliavimą, užtikrinant teisinį tikrumą dėl taikytinų sąlygų ir palengvinant kompetentingų ir pertvarkymo institucijų bendradarbiavimą;
- užtikrinti, kad pertvarkymas būtų pradėtas laiku ir
- gerinti indėlininkų apsaugą (pvz., tikslingai tobulinti DIGS nuostatas dėl apsaugos apimties ir tarpvalstybinio bendradarbiavimo, suderinti nacionalines galimybes ir didinti IGS finansinio patikimumo skaidrumą).

- **Suderinamumas su toje pačioje politikos srityje galiojančiomis nuostatomis**

Pasiūlyme pateikiami tokie galiojančių teisės aktų pakeitimai, dėl kurių jie būtų visiškai suderinami su bankų krizių valdymo ir indėlių draudimo srityje galiojančiomis politikos nuostatomis. BGPD, BPeMR ir DIGS peržiūros tikslas – pagerinti sistemos veikimą taip, kad pertvarkymo institucijoms būtų suteikta priemonių, kuriomis jos galėtų reaguoti į bet kurio banko, nepriklausomai nuo jo dydžio ir verslo modelio, žlugimą, kad būtų išsaugotas finansinis stabilumas, apsaugoti indėlininkai ir išvengta mokesčių mokėtojų pinigų naudojimo.

- **Suderinamumas su kitomis ES politikos sritimis**

Pasiūlymas grindžiamas po finansų krizės įgyvendintomis reformomis, po kurių sukurta bankų sąjunga ir visiems ES bankams taikomas bendras taisyklių sąvadas.

Pasiūlymu padedama stiprinti per pastarąjį dešimtmetį priimtus ES finansų teisės aktus, kad būtų sumažinta rizika finansų sektoriuje ir užtikrintas tvarkingas bankų žlugimo valdymas. Siekiama, kad bankų sistema taptų tvirtesnė ir galiausiai būtų skatinamas tvarus ekonominės veiklos finansavimas ES. Jis visiškai atitinka pagrindinius ES tikslus skatinti finansinį stabilumą, mažinti mokesčių mokėtojų paramą pertvarkant bankus ir užtikrinti indėlininkų pasitikėjimą. Siekiant šių tikslų padedama užtikrinti aukštą konkurencingumo ir vartotojų apsaugos lygį.

2. TEISINIS PAGRINDAS, SUBSIDIARUMO IR PROPORCINGUMO PRINCIPAI

- **Teisinis pagrindas**

Pasiūlymu iš dalies keičiama galiojanti direktyva – BGPD, visų pirma kiek tai susiję su geresniu priemonių, kurios jau taikomos bankų gaivinimo ir pertvarkymo sistemoje, taikymu, pertvarkymo sąlygų išaiškinimu, palankesnių sąlygų naudotis apsaugos priemonėmis banko žlugimo atveju sudarymu ir finansavimo taisyklių aiškumo ir nuoseklumo didinimu. Pasiūlymu nustačius suderintus reikalavimus dėl krizių valdymo ir indėlių draudimo sistemos taikymo bankams vidaus rinkoje, gerokai sumažinama rizika, kad valstybėse narėse bus taikomos skirtingos nacionalinės taisyklės, nes tai gali iškraipyti konkurenciją vidaus rinkoje.

Todėl pasiūlymo teisinis pagrindas yra tas pats kaip pradinio teisės akto teisinis pagrindas, t. y. SESV 114 straipsnis. Pagal šią nuostatą leidžiama priimti priemones nacionalinėms nuostatoms, skirtoms vidaus rinkai sukurti ir jos tinkamam veikimui užtikrinti, suderinti.

- **Subsidiarumo principas (neišimtinės kompetencijos atveju)**

Teisinis pagrindas patenka į vidaus rinkos sritį, kuri laikoma pasidalijamąja kompetencija, kaip apibrėžta SESV 4 straipsnyje. Dauguma svarstomų veiksmų yra šiuo metu galiojančių ES teisės aktų atnaujinimai ir pakeitimai, todėl jie susiję su tomis sritimis, kuriose ES jau naudojasi savo kompetencija ir neketina atsisakyti tokios kompetencijos.

Atsižvelgiant į tai, kad siūlomomis priemonėmis siekiama papildyti jau galiojančius ES teisės aktus, veiksmingiausia tuos tikslus būtų įgyvendinti ES lygmeniu, o ne vykdant skirtingas nacionalines iniciatyvas. Visų pirma, konkrečios ir suderintos ES bankų pertvarkymo tvarkos, taikomos visiems ES bankams, nustatymo loginis pagrindas buvo išdėstytas 2014 m. sukūrus sistemą. Pagrindinės jos ypatybės atspindi tarptautines gaires ir po 2008 m. pasaulinės finansų krizės Finansinio stabilumo tarybos priimtą dokumentą „Pagrindiniai veiksmingų finansų įstaigų pertvarkymo režimų elementai“.

Subsidiarumo principas įtvirtintas dabartinėje pertvarkymo sistemoje. Jos tikslų, t. y. suderinti pertvarkymo taisykles ir procesus, valstybės narės negali deramai pasiekti kiekviena atskirai. Todėl, atsižvelgiant į kokios nors įstaigos žlugimo poveikį visoje ES, jų būtų geriau siekti imantis ES veiksmų ES lygmeniu.

Esamos pertvarkymo sistemos tikslas visada buvo pateikti bendrą priemonių rinkinį, kurį naudojant būtų galima veiksmingai ir tvarkingai spręsti bet kokio banko, neatsižvelgiant į jo dydį, verslo modelį ar veiklos vietą, žlugimo problemą, kai tai būtina siekiant išsaugoti ES, valstybės narės ar regiono, kuriame jis veikia, finansinį stabilumą ir apsaugoti indėlininkus nenaudojant viešųjų lėšų.

Pasiūlymu iš dalies keičiamos tam tikros BGPD nuostatos siekiant patobulinti esamą sistemą, visų pirma atsižvelgiant į tuos atvejus, kai ji taikoma mažesniesiems ir vidutiniams bankams, nes priešingu atveju jos tikslai gali būti nepasiekti.

Vienos valstybės narės rizika, susijusi su finansiniu stabilumu, indėlininkų pasitikėjimu arba viešųjų finansų naudojimu, gali turėti didelį poveikį tarpvalstybiniu mastu ir galiausiai prisidėti prie bendrosios rinkos susiskaidymo. Tai, kad ES lygmeniu nesiimama veiksmų mažiau svarbių bankų atžvilgiu, ir netiesioginis jų neįtraukimas į bendrą apsaugos sistemą taip pat galėtų turėti įtakos jų gebėjimui patekti į rinkas ir pritraukti indėlininkus, palyginti su svarbiais bankais. Be to, nacionaliniai bankų žlugimo problemos sprendimai sustiprintų bankų ir vyriausybės ryšius ir pakenktų bankų sąjungos idėjai įvesti esminį pokytį – pereiti nuo gelbėjimo valstybės lėšomis prie gelbėjimo privačiomis lėšomis.

Atliekant pertvarkymo sistemos reformą ES lygmeniu, nebus nustatyta privaloma strategija, kurios reikėtų laikytis bankams žlugus. Sprendimą pasirenkant tarp ES suderintos pertvarkymo strategijos ir (arba) priemonės ir nacionalinės likvidavimo strategijos ir toliau priims pertvarkymo institucija, remdamasi viešojo intereso vertinimu. Toks sprendimo priėmimo būdas pritaikytas kiekvienam konkrečiam žlugimo atvejui ir nėra automatiškai grindžiamas tokiais motyvais kaip banko dydis, jo veiklos geografinė aprėptis ir bankų sektoriaus struktūra. Praktiškai tai reiškia, kad viešojo intereso vertinimas yra subsidiarumo testas ES lygmeniu.

Taigi, nors sprendžiant, ar bankas turėtų būti pertvarkomas, reikia atsižvelgti į kiekvieną konkretų atvejį, labai svarbu, kad būtų išsaugota galimybė vykdyti pertvarkymą visiems bankams ir kad pertvarkymo institucijoms būtų suteikiamos tinkamos paskatos pasirinkti pertvarkymą, atsižvelgiant į galimą sisteminį visų įstaigų pobūdį, kaip jau numatyta BGPD.

Taikant reformuotą sistemą, valstybės narės vis tiek galės svarstyti galimybę likviduoti mažesniuosius arba vidutinius bankus. Šiuo atžvilgiu nacionaliniai bankroto režimai (kurie nėra suderinti) toliau taikomi tais atvejais, kai bankroto procedūra laikoma geresne alternatyva nei pertvarkymas. Tokiu būdu išsaugomas nenutrūkstamas įrankių, įskaitant tuos, kurie nėra susiję su pertvarkymu, taikymas, pavyzdžiui, prevencinių ir atsargumo priemonių, pertvarkymo priemonių, nacionalinėse bankroto procedūrose numatytų alternatyvių priemonių taikymas ir apdraustųjų indėlių išmokėjimas likvidavimo atveju, kai turtas parduodamas dalimis.

Todėl laikoma, kad geriausia galimybė yra iš dalies pakeisti BGPD. Taip užtikrinama tinkama pusiausvyra tarp taisyklių suderinimo ir, kai aktualu, nacionalinio lankstumo išlaikymo. Pakeitimais būtų toliau skatinamas vienodas pertvarkymo sistemos taikymas ir priežiūros bei pertvarkymo institucijų praktikos konvergencija, taip pat užtikrinamos vienodos sąlygos bankininkystės paslaugų vidaus rinkoje. Tai ypač svarbu bankų sektoriuje, kurio daugelis įstaigų vykdo veiklą visoje ES vidaus rinkoje. Šių tikslų nepavyktų pasiekti nacionalinėmis taisyklėmis.

- **Proporcingumo principas**

Pagal proporcingumo principą ES veiksmų turinys ir forma neturėtų viršyti to, kas būtina siekiant jos tikslų, kurie atitinka bendruosius Sutarčių tikslus.

Proporcingumo principas buvo neatsiejama prie šio pasiūlymo pridedamo poveikio vertinimo dalis. Siūlomi pakeitimai buvo atskirai įvertinti atsižvelgiant į proporcingumo tikslą. Be to, keliose srityse buvo įvertintas galiojančių taisyklių neproporcingumas ir išnagrinėtos konkrečios galimybės, kuriomis siekiama sumažinti mažesniųjų įstaigų administracinę naštą ir reikalavimų laikymosi išlaidas, visų pirma panaikinant prievolę nustatyti minimalų nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų reikalavimą (MREL) tam tikrų rūšių subjektams.

Pagal dabartinę sistemą nustatytose sąlygose, kuriomis suteikiama galimybė naudotis pertvarkymo finansavimo struktūromis, nepakankamai atsižvelgiama į siekiant užtikrinti proporcingumą svarbius skirtumus, pavyzdžiui, taikomą pertvarkymo strategiją, dydį ir (arba) verslo modelį. Bankų gebėjimas įvykdyti prieigos prie pertvarkymo finansavimo struktūros sąlygas priklauso nuo intervencijos metu jų balansuose esančių priemonių, kurioms gali būti taikoma gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė. Tačiau iš įrodymų matyti, kad kai kurie bankai (mažesnieji ir vidutiniai bankai) tam tikrose rinkose susiduria su struktūriniais sunkumais vykdydami MREL. Tų bankų, atsižvelgiant į jų konkrečią įsipareigojimų struktūrą (ypač tų, kurie labai priklauso nuo finansavimo indėliais), tam tikriems indėliams turėtų būti taikoma gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė, kad būtų galima pasinaudoti pertvarkymo finansavimo struktūra, o tai gali kelti susirūpinimą dėl finansinio stabilumo ir veiklos

tinkamumo, atsižvelgiant į ekonominį ir socialinį poveikį keliose valstybėse narėse. Siūlomais pakeitimais (pvz., aiškios MREL pritaikymo perdavimo strategijoms taisyklės, vienalygis indėlininkų eiliškumas ir galimybė pasinaudoti pertvarkymo finansavimo struktūra naudojant IGS lėšas) būtų pagerintos galimybės gauti finansavimą pertvarkymo atveju. Jais taip pat būtų užtikrinamas didesnis proporcingumas bankų, kurie būtų pertvarkyti taikant perdavimo strategijas, atveju, sudarant sąlygas, kai tinkama, apsaugoti indėlius taikant gelbėjimo privačiomis lėšomis priemones ir veiksmingai spręsti pertvarkymo finansavimo problemą nesusilpninant būtinų gelbėjimo privačiomis lėšomis sąlygų, kurias įvykdžius būtų galima pasinaudoti pertvarkymo finansavimo struktūra.

- **Priemonės pasirinkimas**

Įgyvendinti priemones siūloma iš dalies pakeitus BGPD priimant direktyvą. Siūlomomis priemonėmis yra keičiamos arba papildomos esamos tame teisės akte išdėstytos nuostatos.

Kai kurių siūlomų pakeitimų, pavyzdžiui, tų, kurie daro poveikį pasitraukimui iš rinkos po neigiamo viešojo intereso vertinimo, atveju valstybėms narėms būtų sudarytos sąlygos juos pakankamai lanksčiai perkelti į nacionalinę teisę, išlaikant skirtingas nacionalines likvidavimo taisykles.

3. *EX POST* VERTINIMO, KONSULTACIJŲ SU SUINTERESUOTOSIOMIS ŠALIMIS IR POVEIKIO VERTINIMO REZULTATAI

- **Galiojančių teisės aktų *ex post* vertinimas / tinkamumo patikrinimas**

Krizių valdymo ir indėlių draudimo sistema buvo sukurta siekiant išvengti bet kokio dydžio ar verslo modelio įstaigų žlugimo ir jį valdyti. Ji buvo sukurta siekiant išlaikyti finansinį stabilumą, apsaugoti indėlininkus, kuo labiau sumažinti viešosios paramos naudojimą, apriboti neatsakingo elgesio riziką ir pagerinti finansinių paslaugų vidaus rinką. Vertinime padaryta išvada, kad apskritai turėtų būti patobulinti tam tikri krizių valdymo ir indėlių draudimo sistemos aspektai, pavyzdžiui, užtikrinama geresnė mokesčių mokėtojų pinigų apsauga.

Visų pirma iš vertinimo matyti, kad valdant bankų žlugimą teisinis tikrumas ir nuspėjamumas tebėra nepakankami. Valdžios institucijų sprendimai dėl to, ar taikyti pertvarkymą ar kelti bankroto bylą, skirtingose valstybėse narėse gali labai skirtis. Be to, sektoriaus finansuojama apsauga ne visada yra veiksminga bei toliau taikomos skirtingos finansavimo sąlygos tiek pertvarkymo, tiek ne pertvarkymo atvejais. Jomis daromas poveikis paskatoms ir sukuriamos arbitražo galimybės priimant sprendimus dėl to, kokią krizių valdymo priemonę naudoti. Galiausiai indėlininkų apsauga įvairiose valstybėse narėse tebėra nevienoda ir nenuosekli įvairiose srityse.

- **Konsultacijos su suinteresuotosiomis šalimis**

Komisija, naudodama įvairias konsultacijų priemones, visapusiškai keitėsi informacija su visomis susijusiomis suinteresuotosiomis šalimis, kad geriau suprastų, kaip veikia sistema ir kokios yra tobulinimo galimybės.

2020 m. Komisija pradėjo konsultacijas dėl bendro įžanginio poveikio vertinimo ir veiksmų gairių, kurias rengiant siekiama pateikti išsamią veiksmų, kurių reikia imtis ES lygmeniu, ir galimo įvairių politikos galimybių poveikio ekonomikai, visuomenei ir aplinkai analizę.

2021 m. Komisija pradėjo dvejas konsultacijas: tikslines ir viešas konsultacijas siekiant gauti iš suinteresuotųjų šalių atsiliepimų apie tai, kaip buvo taikoma krizių valdymo ir indėlių draudimo sistema, ir jų nuomones dėl galimų pakeitimų. Tikslinės konsultacijos, kurias sudarė 39 bendrieji ir konkretūs techniniai klausimai, vyko tik anglų kalba, nuo 2021 m.

sausio 26 d. iki balandžio 20 d. Viešas konsultacijas sudarė 10 bendrųjų klausimų, kurie buvo pateikti visomis ES kalbomis, o atsiliepimus buvo galima teikti nuo 2021 m. vasario 25 d. iki gegužės 20 d.

Be to, 2021 m. kovo 18 d. Komisija surengė aukšto lygio konferenciją, kurioje dalyvavo visų atitinkamų suinteresuotųjų šalių atstovai. Konferencijoje patvirtinta veiksmingos sistemos svarba, tačiau taip pat atkreiptas dėmesys į dabartinius trūkumus.

Komisijos darbuotojai taip pat ne kartą konsultavosi su valstybėmis narėmis Komisijos bankininkystės, mokėjimų ir draudimo ekspertų grupėje dėl krizių valdymo ir indėlių draudimo sistemos įgyvendinimo ES ir dėl galimų BGPD ir (arba) BPeMR ir DIGS peržiūrų. Vykstant diskusijoms ekspertų grupėje, šiame pasiūlyme nagrinėjami klausimai taip pat buvo aptarti Tarybos parengiamųjų organų, t. y. Tarybos Finansinių paslaugų ir bankų sąjungos darbo grupės ir EIDS aukšto lygio darbo grupės, posėdžiuose.

Be to, teisės aktų rengimo etape Komisijos darbuotojai taip pat surengė daug susitikimų (fizinių ir virtualių) su bankų sektoriaus atstovais ir kitomis suinteresuotosiomis šalimis.

Visų pirmiau minėtų iniciatyvų rezultatais buvo vadovaujamasi rengiant šį pasiūlymą ir kartu teikiamą poveikio vertinimą. Jie pateikė aiškių įrodymų, kad, norint kuo geriau pasiekti sistemos tikslus, reikia atnaujinti ir papildyti galiojančias taisykles. Poveikio vertinimo 2 priede pateikiamos šių konsultacijų ir viešos konferencijos santraukos.

- **Tiriamųjų duomenų rinkimas ir naudojimas**

Komisija paprašė Europos bankininkystės instituciją (EBI) pateikti rekomendacijų dėl finansavimo nemokumo ir pertvarkymo atvejais. Komisija kreipėsi dėl tikslinių techninių konsultacijų, kad galėtų: i) įvertinti kai kurių mažesniųjų ir vidutinių bankų pateiktą informaciją apie sunkumus, su kuriais susiduriama siekiant išleisti pakankamai finansinių priemonių nuostoliams padengti; ii) išnagrinėti dabartinius reikalavimus, taikomus prieigai prie esamų finansavimo šaltinių pagal dabartinę sistemą; ir iii) įvertinti kiekybinį įvairių galimų politikos galimybių poveikį finansavimo srityje pertvarkymo ir bankroto atvejais ir jų veiksmingumą siekiant politikos tikslų. EBI pateikė atsakymą 2021 m. spalio mėn.[17]

Komisija taip pat pasinaudojo Ateičiai tinkamo reglamentavimo platformos 2021 m. gruodžio mėn. pateikta nuomone. Nuomonėje pabrėžta, kad reikia proporcingai, atsižvelgiant į galimą poveikį indėlininkų pasitikėjimui ir finansiniam stabilumui, užtikrinti, kad krizių valdymo ir indėlių draudimo sistema atitiktų paskirtį visų bankų atžvilgiu.

- **Poveikio vertinimas[18]**

Atliktas išsamus pasiūlymo poveikio vertinimas, kuriame atsižvelgta į suinteresuotųjų šalių atsiliepimus ir į poreikį spręsti įvairius tarpusavyje susijusius klausimus, apimančius tris skirtingus teisinius tekstus.

Poveikio vertinime apsvarstytos įvairios politikos galimybės, skirtos problemoms, susijusioms su krizių valdymo ir indėlių draudimo sistemos struktūra ir įgyvendinimu, spręsti. Atsižvelgiant į stiprias krizių valdymo priemonių rinkinio ir jo finansavimo sąsajas, poveikio vertinime buvo nagrinėjami politikos galimybių rinkiniai, kuriuose sujungiamos atitinkamos krizių valdymo ir indėlių draudimo sistemos struktūros ypatybės, kad būtų užtikrintas visapusiškas ir nuoseklus požiūris. Kai kurie siūlomi pakeitimai, susiję su ankstyvosios intervencijos priemonėmis, priežastiniais veiksniais, kuriais remiantis nustatoma, ar bankas

[17] EBI (2021 m. spalio 22 d.). *Call for advice regarding funding in resolution and insolvency*.

[18] Žr. nuorodas į SWD(2023)226 (PV santrauka) ir SEC(2023)230 (teigiama Reglamentavimo patikros valdybos nuomonė).

žlunga arba galėtų žlugti, ir tam tikrų DIGS ypatybių suderinimu, yra bendri visiems svarstomiems galimybių rinkiniams.

Įvairiuose galimybių rinkiniuose daugiausia dėmesio skiriama galimybių, kuriomis siekiama patikimai ir veiksmingai išplėsti pertvarkymo taikymo sritį taip, kad juo būtų siekiama užmojo geriau užtikrinti finansavimo prieinamumą, analizei. Visų pirma tarp politikos galimybių svarstoma galimybė palengvinti IGS lėšų naudojimą pertvarkymo atveju, be kita ko, kaip laikiną išeitį pagal mažiausių išlaidų vertinimo apsaugos priemonę, siekiant padidinti galimybės pasinaudoti pertvarkymo finansavimo struktūromis bankams, ypač mažesniesiems ir vidutiniams bankams, kuriems taikomos perdavimo strategijos pasitraukiant iš rinkos, proporcingumą. Be to, tarp politikos galimybių nagrinėjama galimybė veiksmingiau ir efektyviau naudoti IGS lėšas taikant suderintą mažiausių išlaidų vertinimą kitoms priemonėms nei apdraustųjų indėlių išmokėjimas, kad būtų pagerintas pertvarkymo institucijoms taikomų paskatų pasirenkant tinkamiausią krizės valdymo priemonę suderinamumas. IGS lėšų naudojimas kitoms priemonėms nei apdraustųjų indėlių išmokėjimas priklauso nuo to, kokią vietą IGS užima reikalavimų hierarchijoje. Todėl politikos galimybėse taip pat nagrinėjami įvairūs indėlininkų eiliškumo suderinimo scenarijai.

Atsižvelgiant į šiuos elementus, poveikio vertinime nagrinėjami trys galimi politikos galimybių rinkiniai, kuriais siekiama skirtingų užmojų rezultatų. Visais galimybių rinkiniais siekiama sukurti paskatomis grindžiamą sistemą, skatinant nuosekliau taikyti pertvarkymo priemones, didinant teisinį tikrumą ir nuspėjamumą, suvienodinant sąlygas ir sudarant palankesnes sąlygas naudotis bendromis apsaugos priemonėmis, kartu išlaikant kai kurias su pertvarkymu nesusijusias alternatyvas, taikomas pagal nacionalines bankroto procedūras. Tačiau kiekvienu galimybių rinkiniu šie tikslai pasiekiami skirtingu mastu ir skiriasi jų politinis tinkamumas.

Pagal tinkamiausią galimybę numatoma gerokai patobulinti su finansavimu susijusią pusiausvyrą, atveriant galimybę iš esmės išplėsti pertvarkymo taikymo sritį, kad ji apimtų daugiau mažesniųjų ir vidutinių bankų, ir geriau suderinti paskatas, taikomas priimant sprendimus dėl šioms įstaigoms tinkamiausio krizės valdymo įrankio. Manoma, kad ji yra veiksmingesnė, efektyvesnė ir nuoseklesnė siekiant sistemos tikslų, palyginti su kitomis galimybėmis, įskaitant atskaitos scenarijų, kai nesiimama jokių veiksmų. Visų pirma buvo nustatyta, kad IGS suteikiamo viršenybinio eiliškumo panaikinimas yra veiksmingiausias būdas užtikrinti, kad vykdant pertvarkymą būtų galima naudoti IGS lėšas. Tai, kad IGS reikalavimams teikiamas viršenybinis eiliškumas, yra pagrindinė priežastis, dėl kurios nemokumo atveju IGS lėšos beveik niekada negali būti naudojamos kitaip nei išmokant apdraustuosius indėlius, nes jos daro poveikį mažiausių išlaidų vertinimo, pagal kurį pirmenybė teikiama išmokėjimui, rezultatams. Tačiau buvo nustatyta, kad galiausiai taikant viršenybinį eiliškumą užkertamas kelias IGS ir bankų sektoriaus finansinių išteklių galimam papildymui, nes trukdoma bet kokiai IGS intervencijai vykdant pertvarkymą ir neužtikrinama geresnė apdraustųjų indėlių apsauga. Todėl būtina panaikinti IGS suteikiamą viršenybinį eiliškumą, kad būtų sprendžiama mažiausių išlaidų vertinimo esamų rezultatų, kuriais remiantis siekiama išmokėjimo, problema ir būtų suteiktas tinkamas finansavimas pertvarkymo atveju, kad būtų įmanoma pertvarkyti mažesniuosius ir vidutinius bankus perduodant žlugusio banko verslą ir pasitraukiant iš rinkos.

Poveikio vertinime taip pat numatyta dar viena galimybė – plataus užmojo krizių valdymo ir indėlių draudimo sistemos reforma, įskaitant EIDS, taikant tarpinį mišrų modelį, kuris skiriasi nuo 2015 m. Komisijos pasiūlymo. Šia galimybe pripažįstama bendros indėlių draudimo sistemos sukūrimo svarba siekiant užtikrinti sistemos patikimumą ir užbaigti bankų sąjungos kūrimą, tačiau šiuo etapu buvo įvertinta, kad ji politiškai neįmanoma.

Dėl pasiūlymo valdžios institucijos ir tam tikri bankai patirtų išlaidų, priklausomai nuo to, kokiu mastu būtų išplėsta pertvarkymo taikymo sritis, atsižvelgiant į kiekvienu konkrečiu atveju atliekamus viešojo intereso vertinimus ir konkrečias kiekvieno atvejo aplinkybes. Naudotis IGS lėšomis ir PF ir (arba) BPF būtų ekonomiškiau, atsižvelgiant į reikalingus finansinius išteklius, bet dėl to taip pat gali prireikti šias lėšas papildyti sektoriaus įnašais. Tačiau apskritai pertvarkymo institucijų ir bankų išlaidas kompensuotų nauda, susijusi su geresniu įvairesnių bankų pasirengimu krizėms, aiškesnėmis paskatomis sprendžiant, kokias krizės valdymo priemones naudoti, mažesniu naudojimusi mokesčių mokėtojų lėšomis ir didesniu finansiniu stabilumu bei indėlininkų pasitikėjimu – visa tai būtų pasiekta aiškesnėmis taisyklėmis ir galimybe naudotis sektoriaus finansuojamomis apsaugos sistemomis. Vartotojų ir visuomenės išlaidos turėtų būti ribotos ir aiškiai mažesnės už naudą, visų pirma susijusią su didesne indėlininkų apsauga, finansiniu stabilumu ir retesniu mokesčių mokėtojų pinigų naudojimu.

Reglamentavimo patikros valdyba, pirma pateikusi neigiamą nuomonę, galiausiai patvirtino poveikio vertinimą. Siekiant atsižvelgti į Valdybos pateiktas pastabas, poveikio vertinimas išplėstas įtraukiant papildomus paaiškinimus dėl: i) problemų, kurias siekiama spręsti atliekant peržiūrą, pobūdžio ir bendrų pertvarkymo privalumų, palyginti su bankroto procedūromis, siekiant apsaugoti finansinį stabilumą, indėlininkų pasitikėjimą ir kuo labiau sumažinti naudojimąsi mokesčių mokėtojų pinigais; ii) to, kaip reforma laikomasi subsidiarumo principo; ir iii) kitų aspektų, pavyzdžiui, suderinamumo su valstybės pagalbos taisyklių peržiūra, sąveikos su 2015 m. Komisijos pasiūlymu dėl EIDS, to, kaip buvo atsižvelgta į EBI rekomendacijas, arba sąlygų, kuriomis vykdant pertvarkymą galėtų būti panaudota IGS.

- **Reglamentavimo tinkamumas ir supaprastinimas**

Atliekant peržiūrą daugiausia dėmesio skiriama bendrai krizių valdymo ir indėlių draudimo sistemos struktūrai ir veikimui, ypatingą dėmesį skiriant mažesniesiems ir vidutiniams bankams ir geresniam vienodų sąlygų užtikrinimui indėlininkams. Tikimasi, kad siūloma reforma bus naudinga siekiant užtikrinti sistemos veiksmingumą ir teisinį aiškumą.

Reforma yra technologiškai neutrali ir nedaro poveikio skaitmeninei parengčiai.

- **Pagrindinės teisės**

ES yra įsipareigojusi laikytis aukštų pagrindinių teisių apsaugos standartų ir yra įvairių konvencijų dėl žmogaus teisių signatarė. Šiuo atžvilgiu pasiūlymu nepažeidžiamos šios teisės, išvardytos pagrindiniuose JT susitarimuose dėl žmogaus teisių, Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje, kuri yra neatskiriama ES sutarčių dalis, ir Europos žmogaus teisių konvencijoje.

4. POVEIKIS BIUDŽETUI

Pasiūlymas neturi poveikio ES biudžetui.

5. KITI ELEMENTAI

- **Įgyvendinimo planai ir stebėsena, vertinimas ir ataskaitų teikimo tvarka**

Pasiūlyme reikalaujama, kad valstybės narės per 18 mėnesių nuo iš dalies keičiančios direktyvos įsigaliojimo į savo nacionalinę teisę perkeltų BGPD pakeitimus.

Į pasiūlymą įtraukti reikalavimai EBI paskelbti standartus, susijusius su tam tikromis sistemos nuostatomis, ir pranešti Komisijai apie veiksmingą jų įgyvendinimą, pvz., kiek tai susiję su

pertvarkymo institucijų atliekamais sėkmingo pertvarkymo galimybių vertinimais arba pasirengimu vykdyti pertvarkymą.

Teisės aktai bus įvertinti praėjus 5 metams nuo jų įgyvendinimo termino, kad būtų įvertinta, ar jie buvo veiksmingi ir efektyvūs siekiant jais nustatytų tikslų, ir nuspręsti, ar reikia naujų priemonių ar pakeitimų.

6. IŠSAMUS KONKREČIŲ ŠIO PASIŪLYMO NUOSTATŲ PAAIŠKINIMAS

Ankstyvosios intervencijos priemonės ir pasirengimas pertvarkymui

Siekiant pašalinti dviprasmiškumą ir suteikti kompetentingoms institucijoms būtiną teisinį tikrumą, iš dalies keičiamos ankstyvosios intervencijos priemonių taikymo sąlygos, įskaitant vadovybės nušalinimą ir laikinosios vadovybės paskyrimą. 27 straipsnio 1 dalis, 28 straipsnis ir 29 straipsnio 1 dalis iš dalies keičiami siekiant nustatyti, kad ankstyvosios intervencijos priemonės gali būti taikomos, kai įvykdomos KRD arba Direktyvoje (ES) 2019/2034[19] (Investicinių įmonių direktyvoje, IĮD) nustatytų priežiūros priemonių taikymo sąlygos, tačiau tų priemonių įstaiga nesiėmė arba jos laikomos nepakankamomis nustatytoms problemoms spręsti. Toliau taikomi esami priežastiniai veiksniai, neįtraukti į KRD arba IĮD. Kartu panaikinama vidaus seka, nustatyta tarp ankstyvosios intervencijos priemonių, vadovų nušalinimo ir laikinųjų vadovų paskyrimo – pagal pasiūlymą visoms šioms priemonėms taikomi tie patys priežastiniai veiksniai, tačiau kompetentingos institucijos, rinkdamosi tinkamiausią priemonę kiekvienu atveju, privalo laikytis proporcingumo principo. Išlaikomi EBI įgaliojimai rengti gaires, kuriomis skatinamas nuoseklus priežastinių veiksnių taikymas.

BGPD 27 straipsnyje išvardytos ankstyvosios intervencijos priemonės, kurios sutampa su esamais priežiūros įgaliojimais pagal KRD 104 straipsnį arba IĮD 49 straipsnį (susijusios su valdymo organo atliekamu finansinės būklės tyrimu, tinkamumo kriterijų nebeatitinkančių vadovų nušalinimu, įstaigos verslo strategijos ir veiklos struktūros pakeitimais), išbraukiamos iš BGPD ir paliekamos tik KRD ir IĮD. Taip turėtų būti sprendžiamos praktinės ir administracinės problemos, su kuriomis susiduria kompetentingos institucijos, taikydamos tas sutampančias priemones.

Siekiant išplėsti ribotas BGPD nuostatas, pagal kurias reikalaujama, kad kompetentingos ir pertvarkymo institucijos bendradarbiautų, kai banko finansinė būklė pradeda blogėti, naujame 30a straipsnyje išsamiai aprašoma kompetentingų ir pertvarkymo institucijų sąveika ir atsakomybė rengiantis pertvarkymui. Reikalaujama, kad kompetentinga institucija praneštų pertvarkymo institucijai, kai ji priima tam tikras priežiūros priemones pagal KRD arba IĮD (visų pirma priemones, kurios anksčiau sutapo su ankstyvosios intervencijos priemonėmis), kai mano, kad tenkinamos ankstyvosios intervencijos sąlygos, ir kai ji faktiškai taiko ankstyvosios intervencijos priemones. Kompetentingos institucijos, bendradarbiaudamos su pertvarkymo institucijomis, turėtų stebėti įstaigos finansinę būklę ir tai, kaip ji laikosi nustatytų priemonių. Kompetentinga institucija taip pat turi pateikti pertvarkymo institucijai visą informaciją, būtiną rengiantis pertvarkymui, arba reikalauti, kad pati įstaiga ją pateiktų. Taip pat paaiškinama, kad pertvarkymo institucija turi įgaliojimus parduoti įstaigą arba nustatyti jos pardavimo tvarką ir prašyti sukurti virtualią duomenų saugyklą, nepriklausomai nuo to, ar anksčiau taikytos ankstyvosios intervencijos priemonės. Kompetentingos ir pertvarkymo institucijos turi glaudžiai bendradarbiauti svarstydamos galimybę imtis bet kokių

[19] 2019 m. lapkričio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva dėl investicinių įmonių riziką ribojančios priežiūros, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2002/87/EB, 2009/65/EB, 2011/61/ES, 2013/36/ES, 2014/59/ES ir 2014/65/ES (OL L 314, 2019 12 5, p. 64)

ankstyvosios intervencijos ar pasirengimo pertvarkymui veiksmų, kad būtų užtikrintas nuoseklumas ir veiksmingumas.

Ankstyvas įspėjimas apie žlugimą arba galima žlugimą

30a straipsnyje nustatyta prievolė kompetentingai institucijai, kurią vykdydama ji, vos nustačiusi, jog esama didelės rizikos, kad įstaiga arba subjektas atitinka vertinimo dėl žlugimo arba galimo žlugimo sąlygas, nustatytas 32 straipsnio 4 dalyje, turi pakankamai anksti apie tai pranešti pertvarkymo institucijai. Šiame pranešime turėtų būti nurodytos tokio kompetentingos institucijos vertinimo priežastys ir per pagrįstą laikotarpį turi būti pateikta alternatyvių sprendimų, kuriais galima užkirsti kelią atitinkamos įstaigos ar subjekto žlugimui, apžvalga.

Pripažįstant, kad pertvarkymo veiksmų laikas yra labai svarbus siekiant kuo labiau išsaugoti įstaigos ar subjekto kapitalo, MREL ir likvidumo lygį ir apskritai užtikrinti, jog būtų sudarytos būtinos sąlygos, kad pertvarkymo institucija galėtų sėkmingai įgyvendinti kiekvienai įstaigai ar subjektui parengtą pertvarkymo strategiją, pertvarkymo institucija, glaudžiai bendradarbiaudama su kompetentinga institucija, turi įgaliojimus įvertinti, kokį laikotarpį ji laiko pagrįstu ieškant privataus ar administracinio pobūdžio sprendimų, kuriais būtų galima užkirsti kelią žlugimui. Per šį ankstyvo įspėjimo laikotarpį kompetentinga institucija turėtų toliau naudotis savo kompetencija, kartu palaikydama ryšius su pertvarkymo institucija pagal 30a straipsnį. Kompetentinga institucija ir pertvarkymo institucija, glaudžiai bendradarbiaudamos, turėtų stebėti įstaigos ar subjekto būklės raidą ir alternatyvių priemonių įgyvendinimą. Šiomis aplinkybėmis pertvarkymo institucija ir kompetentinga institucija turėtų rengti reguliarius susitikimus pertvarkymo institucijos nustatytu dažnumu.

Jei per šį laikotarpį nenustatoma arba neįgyvendinama jokia tinkama alternatyvi priemonė, kuria būtų užkirstas kelias žlugimui, kompetentinga institucija turėtų įvertinti, ar įstaiga arba subjektas žlunga arba galėtų žlugti. Padariusi išvadą, kad įstaiga arba subjektas žlunga arba galėtų žlugti, kompetentinga institucija turėtų oficialiai apie tai pranešti pertvarkymo institucijai 32 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatyta tvarka. Pertvarkymo institucija taip pat gali atlikti šį vertinimą pati, jei valstybė narė pasinaudojo 32 straipsnio 2 dalyje numatyta nacionaline galimybe. Pertvarkymo institucija turėtų nustatyti, ar tenkinamos pertvarkymo sąlygos. Kai atlikus viešojo intereso vertinimą nustatomas poreikis pertvarkyti įstaigą arba subjektą, pertvarkymo institucija turėtų priimti sprendimą imtis pertvarkymo veiksmų. Tai atitinka naujausią ES Teisingumo Teismo praktiką, susijusią su byla, nagrinėjama bankų sąjungos aplinkybėmis, pagal kurią ECB vertinimas yra parengiamoji priemonė, skirta tam, kad BPV galėtų priimti sprendimą dėl banko pertvarkymo. Be to, Teismas nurodė, kad BPV turi išimtinę kompetenciją vertinti sąlygas, kurios turi būti įvykdytos, kad būtų taikomi pertvarkymo veiksmai, su sąlyga, kad Komisija patvirtins pertvarkymo schemą ir, kai taikytina, Taryba neprieštaraus[20].

Viešojo intereso vertinimas

Krizių valdymo ir indėlių draudimo sistema buvo sukurta siekiant užkirsti kelią bet kokio dydžio įstaigų žlugimui ir jį valdyti, kartu apsaugant indėlininkus ir mokesčių mokėtojus. Kai laikoma, kad bankas žlunga arba galėtų žlugti ir jo pertvarkymas atitinka viešąjį interesą, pertvarkymo institucijos įsikiš naudodamosi BGPD suteiktomis priemonėmis ir įgaliojimais, jei nėra privataus sprendimo. Jei pertvarkymas neatitinka viešojo intereso, banko žlugimas turėtų būti sprendžiamas taikant nacionalines tvarkingo likvidavimo procedūras, kurias

[20] 2019 m. gegužės 6 d. Nutartis *ABLV Bank / ECB*, T-281/18, EU:T:2019:296, 34–36 punktai, ir 2021 m. gegužės 6 d. Sprendimas *ABLV Bank / ECB*, C-551/19 P ir C-552/19 P, EU:C:2021:369, 62–71 punktai.

vykdytų nacionalinės valdžios institucijos, galbūt naudodamos IGS arba, kai tinkama, kitų finansavimo šaltinių finansavimą.

Iš esmės per viešojo intereso vertinimą pertvarkymas lyginamas su bankrotu, visų pirma įvertinant, kaip kiekvienu scenarijumi pasiekiami pertvarkymo tikslai. Pertvarkymo tikslai, kuriais remiantis atliekamas vertinimas, apima: i) poveikį finansiniam stabilumui (viešojo intereso vertinimo rezultatai plataus masto krizės ir individualaus žlugimo atveju gali skirtis); ii) poveikio banko ypatingos svarbos funkcijoms vertinimą ir iii) poreikį riboti nepaprastosios viešosios finansinės paramos naudojimą. Pagal dabartinę sistemą pertvarkymą galima pasirinkti tik tuo atveju, jei bankrotas neleistų pasiekti pertvarkymo tikslų tokiu pačiu mastu.

BGPD ir BPeMR pertvarkymo institucijoms paliekama veiksmų laisvė, kai jos atlieka viešojo intereso vertinimą, todėl skiriasi jų taikymas ir aiškinimai, kurie ne visada visapusiškai atspindi teisės aktų logiką ir tikslus. Kai kuriais atvejais, ypač bankų sąjungoje, viešojo intereso vertinimui taikomos gana griežtos sąlygos.

Siekiant sumažinti skirtumus ir išplėsti viešojo intereso vertinimo taikymą, t. y. išplėsti pertvarkymo taikymo sritį, į pasiūlymą įtraukti toliau nurodyti teisės aktų pakeitimai.

Pertvarkymo tikslų pakeitimai

Dabartinėje ypatingos svarbos funkcijų apibrėžtyje nėra aiškios nuorodos į jų sutrikdymo poveikį realiajai ekonomikai ir finansiniam stabilumui regionų lygmeniu, todėl gali būti aiškinama, kad funkcijos gali būti laikomos ypatingos svarbos funkcijomis tik tada, kai jų nutraukimas daro poveikį nacionaliniu lygmeniu. Siekiant išvengti skirtingo aiškinimo, į ypatingos svarbos funkcijų apibrėžtį, nurodant jų nutraukimo poveikį realiajai ekonomikai arba finansiniam stabilumui, įtraukiama frazė „nacionaliniu ar regioniniu lygmeniu“ (2 straipsnio 1 dalies 35 punktas).

Pertvarkymo tikslo, pagal kurį reikalaujama kuo labiau sumažinti priklausomybę nuo nepaprastosios viešosios finansinės paramos, atveju negalima atskirti nacionalinio biudžeto lėšų naudojimo ir sektoriaus finansuojamų apsaugos priemonių (nacionalinių pertvarkymo fondų, BPF ar IGS) naudojimo. Todėl šis pertvarkymo tikslas iš dalies keičiamas įtraukiant konkrečią nuorodą į paramą, teikiamą iš valstybės narės biudžeto, siekiant nurodyti, kad sektoriaus finansuojamų apsaugos priemonių teikiamas finansavimas turėtų būti laikomas tinkamesniu už finansavimą, remiamą mokesčių mokėtojų pinigais (31 straipsnio 1 dalies c punktas). Be to, pakeistos viešojo intereso vertinimo procedūrinės taisyklės, pagal kurias reikalaujama, kad pertvarkymo institucija apsvarstytų ir palygintų visą nepaprastąją viešąją finansinę paramą, kurią galima pagrįstai tikėtis suteikti įstaigai vykdant pertvarkymą, ir paramą, teikiamą pagal priešingos padėties nemokumo atveju scenarijų. Jeigu taikant priešingos padėties nemokumo atveju scenarijų tikimasi gauti likvidavimo pagalbą, viešojo intereso vertinimas turėtų būti teigiamas (32 straipsnio 5 dalies antra pastraipa).

Pertvarkymo tikslas, susijęs su indėlininkų apsauga, iš dalies keičiamas siekiant paaiškinti, kad pertvarkymu turėtų būti siekiama apsaugoti indėlininkus, kartu kuo labiau sumažinant indėlių garantijų sistemų nuostolius. Tai reiškia, kad pertvarkymui turėtų būti teikiama pirmenybė, jei dėl bankroto IGS išlaidos būtų didesnės.

Pertvarkymo ir nacionalinių bankroto bylų palyginimo procedūriniai pakeitimai

Pagal dabartinę BGPD pertvarkymo institucijos turėtų rinktis bankrotą, išskyrus atvejus, kai pasirinkus pertvarkymą būtų geriau pasiekti pertvarkymo tikslai. Dabartiniame 32 straipsnio 5 dalies tekste nustatyta, kad pertvarkymas pasirenkamas tik tada, kai įstaigos likvidavimu iškeliant įprastinę bankroto bylą pertvarkymo tikslai nebūtų pasiekti tokiu pačiu mastu. Kad būtų galima išplėsti pertvarkymo taikymo sritį, 32 straipsnio 5 dalies pirma pastraipa iš dalies keičiama siekiant paaiškinti, kad nacionalinės bankroto bylos turėtų būti pasirenkamos kaip

tinkamiausia strategija tik tada, kai ją taikant sistemos tikslai pasiekiami geriau, nei vykdant pertvarkymą (o ne tokiu pačiu mastu). Nors bankrotas išlieka numatytąja galimybe, dėl pakeitimo pasunkėja pertvarkymo institucijų prievolė įrodyti, kad pertvarkymas neatitinka viešojo intereso. Nepaisant to, sprendimas dėl viešojo intereso vertinimo ir toliau bus priimamas kiekvienu konkrečiu atveju pertvarkymo institucijos nuožiūra.

IGS naudojimas vykdant pertvarkymą

Pagal pagrindinį dabartinės pertvarkymo sistemos principą pertvarkymo finansavimas visų pirma turėtų būti teikiamas iš banko vidaus išteklių (jo kapitalo ir kitų įsipareigojimų, įskaitant tam tikrų kategorijų indėlius), kurie naudojami jo nuostoliams padengti. Juos galima papildyti išoriniais finansavimo šaltiniais, t. y. 1) pertvarkymo finansavimo struktūra, tačiau tik po to, kai banko nuostoliams padengti bus panaudota 8 proc. jo kapitalo ir įsipareigojimų, ir 2) IGS – vietoj apdraustųjų indėlių išmokėjimo ir iki tokios sumos, kokios yra nuostoliai, kuriuos būtų patyrę indėlininkai (jei jie būtų galėję patirti nuostolių pertvarkymo atveju). Tam tikriems mažesniesiems ir vidutiniams bankams, ypač tiems, kurie daugiausia finansuojami indėliais, gali būti labai sunku įvykdyti šiuos reikalavimus, kad jie galėtų gauti sektoriaus finansuojamą išorės finansavimą, neturint gelbėjimo privačiomis lėšomis indėlių, viršijančių draudimo sumą, ir tiems, kurių indėliai neapdrausti. Tačiau tam tikrais atvejais dėl indėlių patiriami nuostoliai gali plačiai išplisti ir sudaryti sąlygas finansiniam nestabilumui, dėl kurio gali padidėti platesnio masto bankų veiklos rizika, o tai taip pat gali turėti didelį neigiamą poveikį realiajai ekonomikai.

Todėl, siekiant užtikrinti didesnį pertvarkymo sistemos proporcingumą, pagerinti perdavimo priemonių taikymą pertvarkymą vykdant mažesniesiems ar vidutiniams bankams, kurie pasitrauks iš rinkos, ir palengvinti IGS intervenciją remiant tokias priemones, kai to reikia siekiant, kad indėlininkai nepatirtų nuostolių, 109 straipsnis iš dalies keičiamas siekiant paaiškinti tam tikrus IGS naudojimo pertvarkymo atveju aspektus. Išlaikomas pagrindinis principas, kad pirmoji „gynybos linija“ bankams patiriant sunkumų visada turėtų būti bankų vidinis nuostolių padengimo pajėgumas, taip pat sąlygos, taikomos galimybei naudotis pertvarkymo finansavimo struktūra. Visų pirma 109 straipsnyje paaiškinama, kad IGS gali būti naudojama perdavimo sandoriams, kurie apima apdraustuosius indėlius ir, tam tikromis sąlygomis, reikalavimus atitinkančius indėlius, viršijančius draudimo sumą, ir indėlius, kuriems netaikoma IGS garantija, remti. IGS įnašas turėtų padengti dalį arba visą pirkėjui arba laikinai įstaigai perduotų indėlių vertės ir perduoto turto vertės skirtumą. Kai kapitalo neutralumo užtikrinimo ir pirkėjo kapitalo reikalavimų laikymosi tikslais pirkėjas kaip sandorio dalies reikalauja įnašo, tam prie jo taip pat gali prisidėti IGS.

Siekiant išvengti išeikvojimo ir užtikrinti, kad IGS turėtų pakankamai išteklių savo funkcijoms vykdyti, IGS įnašams pertvarkymo atveju ir toliau taikomi tam tikri apribojimai.

Viena vertus, 109 straipsnio 1 dalyje reikalaujama, kad bet kokie nuostoliai, kuriuos IGS gali patirti dėl intervencijos vykdant pertvarkymą, neviršytų nuostolių, kuriuos IGS patirtų bankroto atveju, jei išmokėtų apdraustuosius indėlius ir perimtų indėlininkų reikalavimus. Šią sumą IGS nustato remdamasi mažiausių išlaidų vertinimu, laikydamasi DIGS nustatytų bet kokio galimo IGS naudojimo kriterijų ir metodikos. Tie patys kriterijai ir metodika taip pat turi būti naudojami nustatant tvarką, kuri IGS būtų taikoma tuo atveju, jei įstaigai būtų buvusi iškelta įprastinė bankroto byla atliekant *ex post* vertinimą pagal 74 straipsnį, siekiant įvertinti, ar laikomasi principo, kad nė vieno kreditoriaus padėtis nėra blogesnė, ir nustatyti, ar IGS turi būti mokama kokia nors kompensacija.

Kita vertus, IGS įnašo suma negali viršyti skirtumo tarp pirkėjui arba laikinai įstaigai perduoto pertvarkomos įstaigos turto vertės ir perduotų indėlių ir įsipareigojimų, kuriems bankroto atveju suteikiamas toks pat arba didesnis prioritetas nei tiems indėliams, vertės. Taip

siekiama užtikrinti, kad IGS įnašas būtų naudojamas tik indėlininkų apsaugos tikslais, kai tinkama, o ne siekiant apsaugoti kreditorius, kurių atžvilgiu indėlininkai turi pirmenybę bankroto atveju.

Be to, 109 straipsnio 1 dalyje paaiškinta, kad IGS gali prisidėti prie sandorio, apimančio visus indėlius, tik jei pertvarkymo institucija padaro išvadą, kad reikalavimus atitinkantys indėliai, viršijantys IGS nustatytą draudimo sumą, ir indėliai, kuriems netaikomas draudimas, turėtų būti apsaugoti nuo nuostolių ir negali būti gelbėjami privačiomis lėšomis arba palikti toje pertvarkomos įstaigos dalyje, kuri bus likviduojama. Visų pirma taip būtų tuo atveju, kai išimtis yra griežtai būtina ir proporcinga siekiant išsaugoti ypatingos svarbos funkcijų ir pagrindinių verslo linijų tęstinumą arba kai tai būtina siekiant išvengti plataus masto plintančio neigiamo poveikio ir finansinio nestabilumo, kurie galėtų sukelti didelių Sąjungos arba valstybės narės ekonomikos sutrikimų. Siekiant užtikrinti galimybę naudotis pertvarkymo finansavimo struktūromis, kai tai būtina perdavimo strategijai įgyvendinti, 109 straipsnio 2b dalyje nustatyta, kad pertvarkymo atveju norint pasinaudoti pertvarkymo finansavimo struktūra IGS įnašai turėtų sudaryti apie 8 proc. visų įsipareigojimų ir nuosavų lėšų reikalavimo. Jei pertvarkomos įstaigos akcininkų ir kreditorių įnašas, gautas mažinant, nurašant arba konvertuojant jų įsipareigojimus, kartu su IGS įnašu, sudaro ne mažiau kaip 8 proc. visų įstaigos įsipareigojimų, įskaitant nuosavas lėšas, pertvarkymo institucija pertvarkymo finansavimo struktūrą galės naudoti pertvarkymo veiksmams finansuoti, o žlunganti įstaiga turi pasitraukti iš rinkos. Siekiant užtikrinti, kad MREL išliktų pirmąja „gynybos linija“, ir išsaugoti vienodas sąlygas, tokia galimybė turėtų būti įmanoma tik toms įstaigoms, kurių pertvarkymo plane arba grupės pertvarkymo plane nenumatytas tvarkingas likvidavimas žlugimo atveju, jei šioms įstaigoms nustatytas MREL yra tokio lygio, kuris apima tiek nuostolių padengimą, tiek rekapitalizavimo sumas.

IGS lėšų, suteikiančių galimybę naudotis pertvarkymo finansavimo struktūromis, naudojimas neturėtų daryti poveikio įstaigų paskatoms vykdyti MREL. Taip yra todėl, kad paskatos vykdyti MREL įtrauktos į sistemos valdymą. Pertvarkymo institucijos MREL reikalavimus visoms įstaigoms, taikančioms pertvarkymo strategijas, įskaitant, kai tinkama, mažesniąsias ir vidutines įstaigas, kalibruoja pagal galiojančias teisines nuostatas ir visus žlugimo atvejus sprendžia taikydamos kelias priemones. Be to, įstaigų prievole viešai atskleisti savo MREL reikalavimą ir pajėgumą, kuri bus pradėta taikyti 2024 m. (kaip numatyta pagal galiojančias taisykles), bus sustiprinta rinkos drausmė ir reikalavimo vykdymas. Be to, naudotis IGS, kad būtų lengviau pasinaudoti pertvarkymo finansavimo struktūra, bus galima tik taikant perdavimo strategijas su pasitraukimu iš rinkos ir kiekvienu konkrečiu atveju, jei pertvarkymo institucijos nurodė pagrindimą. Taigi, atsižvelgiant į tai, kad žlugusi įstaiga po pertvarkymo pasitrauks iš rinkos, jei būtų naudojamos IGS lėšos, šis mechanizmas *de facto* užkirs kelią bet kokiam pranašumui, susijusiam su MREL kalibravimu arba IGS lėšų naudojimu, palyginti su kitomis įstaigomis, kurios toliau veiktų po restruktūrizacijos. Svarbu tai, kad neatsakingo elgesio rizika atsiranda dėl to, kad bankroto atveju viešosios lėšos gali būti subsidijuojamos nevykdant pertvarkymo. Kai sudaromos sąlygos patikimiau taikyti pertvarkymą konkrečiais atvejais naudojant IGS, šia reforma siekiama atgrasyti nuo mokesčių mokėtojų pinigų naudojimo, nes tai gali *ex ante* paveikti rinkos lūkesčius, ir dėl to padidės rinkos drausmė ir sumažės neatsakingo elgesio rizika. Galiausiai IGS įnašo naudojimas siekiant laikytis 8 proc. visų įsipareigojimų ir nuosavų lėšų reikalavimo, kad būtų galima pasinaudoti pertvarkymo finansavimo struktūromis, galimas tik toms įstaigoms, kurioms nustatytas MREL (t. y. įstaigoms ir subjektams, kurie nebuvo nurodyti kaip likviduojami subjektai), apimantis tiek nuostolių padengimą, tiek rekapitalizavimo komponentus, jei atitinkamame pertvarkymo plane arba grupės pertvarkymo plane nenumatytas jų likvidavimas žlugimo atveju.

Indėlininkų eiliškumas

Pagal dabartinę BGPD 108 straipsnio 1 dalies formuluotę sukuriamas trilygis indėlininkų reikalavimų eiliškumas. Joje nustatyta, kad kiekvienos valstybės narės nemokumo teisės aktuose apdraustiems indėliams ir IGS reikalavimams kreditorių hierarchijoje turi būti taikomas viršenybinis eiliškumas neapdraustų pirmenybinių indėlių atžvilgiu (fizinių asmenų ir MVĮ reikalavimus atitinkančių indėlių dalis, viršijanti 100 000 EUR draudimo sumą). Pastarieji turi turėti pirmenybę paprastųjų neapsaugotų kreditorių reikalavimų atžvilgiu.

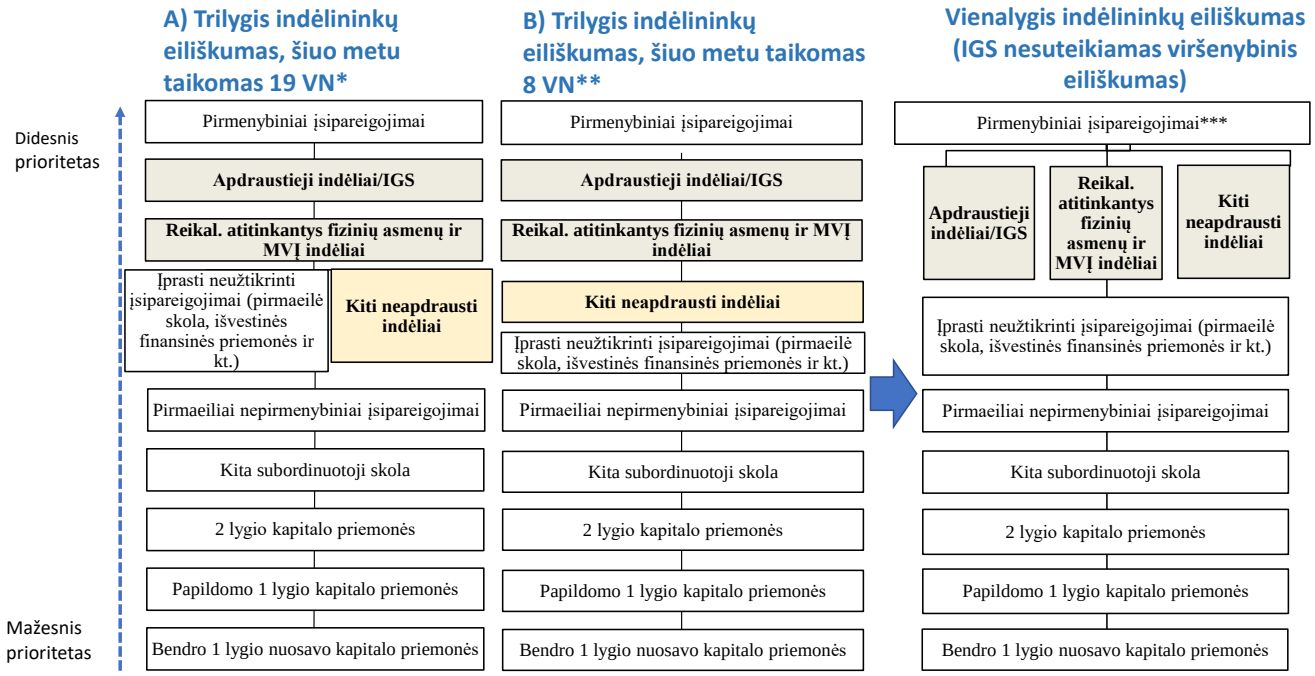
BGPD šiuo metu nenurodytas likusių indėlių, t. y. neapdraustų nepirmenybinių indėlių (t. y. įmonių, kurios nėra MVĮ, indėlių, viršijančių 100 000 EUR draudimo sumą), ir neįtrauktų indėlių (kurie pagal dabartinę sistemą apima valdžios institucijų, finansų sektoriaus subjektų ir pensijų fondų indėlius) eiliškumas. Daugumoje valstybių narių neapdrausti nepirmenybiniai indėliai nemokumo atveju turi tokią pačią pirmenybę kaip įprasti neužtikrinti reikalavimai, įskaitant MREL vykdyti tinkamas pirmaeilės skolos priemones (toliau pateiktos schemos A skirsnis), o mažesnėje valstybių narių dalyje jie jau užima aukštesnę vietą nei įprasti neužtikrinti reikalavimai (toliau pateiktos schemos B skirsnis).

Dėl dabartinėje sistemoje IGS suteikiamo viršenybinio eiliškumo (t. y. jos prioritetas didesnis nei neapdraustų indėlininkų reikalavimų) daromas toks poveikis mažiausių išlaidų vertinimo rezultatams, kad IGS lėšos beveik niekada negali būti naudojamos kitaip nei išmokant apdraustuosius indėlius nemokumo atveju, nes IGS tikėtųsi visiškai arba labai dideliu mastu susigrąžinti apdraustiesiems indėliams kompensuoti naudojamus išteklius.

Kita vertus, dėl to, kad kai kuriose valstybėse narėse nėra taikomas standartinis indėlininkų eiliškumas (t. y. visų indėlių pirmenybė įprastų neužtikrintų reikalavimų atžvilgiu), sukuriamos nevienodos sąlygos ir galimos pertvarkymo kliūtys tarpvalstybiniais atvejais bei gali būti pažeistas principas, kad nė vieno kreditoriaus padėtis nėra blogesnė, kai, siekiant finansinio stabilumo, būtina užtikrinti, kad neapdrausti indėliai nepatirtų nuostolių.

Kad būtų lengviau naudotis IGS per pertvarkymą taikant mažiausių išlaidų vertinimo apsaugos priemonę, kai tai būtina siekiant išlaikyti finansinį stabilumą ir apsaugoti indėlininkus, taip pat pašalinti pertvarkymo kliūtis, 108 straipsnio 1 dalis iš dalies keičiama, kad būtų nustatytas standartinis vienalygis indėlininkų eiliškumas. Tai būtų pasiekta atlikus du pakeitimus. Pirma, valstybių narių nemokumo teisės aktuose numatyta teisinė pirmenybė, kurios reikalaujama pagal BGPD, palyginti su įprastais neužtikrintais reikalavimais, išplečiama įtraukiant visus indėlius. Tai reiškia, kad visi indėliai, įskaitant reikalavimus atitinkančius didelių įmonių indėlius ir neįtrauktus indėlius, turi didesnę pirmenybę nei įprasti neužtikrinti reikalavimai. Antra, santykinis įvairių indėlių kategorijų eiliškumas pakeičiamas vienalygiu indėlininkų eiliškumu, panaikinant IGS ir apdraustųjų indėlių viršenybinį eiliškumą ir visiems indėliams nustatant *pari passu* (t. y. visi tame pačiame lygyje) prioritetą, kuris yra didesnis už įprastų neužtikrintų reikalavimų prioritetą.

Kreditorių eiliškumo nemokumo atveju schema pagal dabartinę sistemą (trilygis indėlininkų eiliškumas) ir pagal siūlomą reformą (standartinis vienalygis indėlininkų eiliškumas)

** AT, BE, CZ, DE, DK, EE, ES, FI, FR, IE, LV, LT, LU, MT, NL, PL, RO, SE ir SK.*
*** Kitose 8 VN aukštesnį prioritetą turi neapdrausti indėliai, palyginti su įprastais neužtikrintais reikalavimais (BG, CY, EL, HR, HU, IT, PT ir SI).*
**** Pirmenybiniais įsipareigojimais taip pat laikomas Bendras pertvarkymo fondas ir (arba) nacionaliniai pertvarkymo fondai.*
Pastaba: ši iliustracija yra stilizuota ir supaprastinta. Iš tikrųjų reikalavimų eiliškumas valstybėse narėse yra tik iš dalies suderintas (visų pirma kalbant apie subordinuotus lygmenis), o didesnio prioriteto lygmenys nesuderinti ir gali apimti papildomus poklasius.

Šaltinis: Komisijos darbuotojai.

Kaip matyti iš poveikio vertinimo, dėl vienalygio indėlininkų eiliškumo nebūtų daromas neigiamas poveikis apsaugai, kuria šiuo metu naudojasi apdraustieji indėlininkai, kurie visada yra apdrausti pagal DIGS, jei jų sąskaitos tampa neprieinamos, ir pertvarkymo atveju jiems neleidžiama patirti nuostolių (BGPD 44 straipsnio 2 dalis). Didesniu IGS reikalavimų prioritetu apsaugomas bankų sektorius, kuris moka IGS įnašus. Vis dėlto, paties bankų sektoriaus požiūriu, didesnis IGS prioritetas nebūtinai lemia mažesnį IGS papildymo poreikį, atsižvelgiant į tai, kad dėl šio didesnio prioriteto pertvarkymo atveju IGS ištekliai būtų dažniau naudojami išmokoms, nei taikant perdavimo strategijas. Taip yra todėl, kad išmokant išmokas reikia naudoti IGS turimus finansinius išteklius bendrai apdraustųjų indėlių sumai padengti, o tarp išmokėjimo ir susigrąžinimo ilgose bankroto procedūrose esama delsos ir patiriamas turto franšizės vertės nuostolis.

Be to, kalbant apie išlaidų veiksmingumą, susijusį su IGS lėšų naudojimu pertvarkymo atveju, palyginti su apdraustųjų indėlių išmokėjimo nemokumo atveju išlaidomis, iš empirinių įrodymų, nurodytų poveikio vertinime[21], matyti, kad dėl apdraustųjų indėlių išmokėjimo IGS finansiniai ištekliai gali būti greitai išeikvoti (net jei jie visiškai papildyti) arba kad kai kuriais atvejais IGS finansiniais ištekliais negalima padengti išmokėjimo, kai apdraustųjų indėlių suma yra didelė. Šiuo atžvilgiu krizių valdymo ir indėlių draudimo sistemos peržiūra siekiama sudaryti sąlygas pigesniems ir ekonomiškai efektyvesniems, alternatyviems IGS naudojimo būdams vykdant pertvarkymą, palyginti su IGS išmokėjimo nemokumo atveju išlaidomis, siekiant remti turto ir įsipareigojimų (įskaitant indėlius) perdavimą ir pasitraukimą iš rinkos.

21 ECB (2022 m. spalio mėn.), *Protecting depositors and saving money - why DGS in the EU should be able to support transfers of assets and liabilities when a bank fails*.

Žr. poveikio vertinimą, kuriame pateikiama išsami analizė (be kita ko EBI analizė, kurią ji pateikė savo atsakyme į 2021 m. spalio mėn. Komisijos kvietimą pateikti rekomendacijų).

Nepaprastosios viešosios finansinės paramos teikimo sąlygos

Siekiant užtikrinti, kad viešosios lėšos, teikiamos kaip nepaprastoji viešoji finansinė parama, nebūtų naudojamos finansiškai negyvybingoms įstaigoms ar subjektams remti, būtina nustatyti griežtas sąlygas, kada ir kokia forma tokia parama gali būti teikiama. Galiojančiose taisyklėse numatyta tam tikrų apribojimų, tačiau jie nėra pakankamai tikslūs. Nepaprastoji viešoji finansinė parama, nesusijusi su pertvarkymu, turėtų apsiriboti prevenciniu rekapitalizavimu, IGS prevencinėmis priemonėmis, kuriomis siekiama išsaugoti kredito įstaigų finansinį patikimumą ir ilgalaikį gyvybingumą, priemonėmis, kurių IGS imasi, kad išsaugotų indėlininkų prieigą, ir kitų formų parama, teikiama vykdant likvidavimo procedūras. Nepaprastąją viešąją finansinę paramą neturėtų būti leidžiama teikti visais kitais atvejais, nesusijusiais su pertvarkymu, ir tokiu atveju ją gaunanti įstaiga arba subjektas turėtų būti laikomi žlungančiais arba galinčiais žlugti.

Prevencinis rekapitalizavimas

Ypatingas dėmesys turi būti skiriamas nepaprastajai viešajai finansinei paramai, kuri teikiama kaip prevencinis rekapitalizavimas. Būtina aiškiau nustatyti leistinas apsaugos priemonių, kurios taikomos ne pertvarkymo tikslais ir kuriomis siekiama rekapitalizuoti atitinkamą subjektą, formas. Taikomos priemonės turėtų būti laikino pobūdžio, nes jomis turėtų būti šalinami neigiami išorės sukrėtimų padariniai, o ne kompensuojami esminiai trūkumai, susiję, pavyzdžiui, su pasenusiu verslo modeliu. Ilgalaikių priemonių, pavyzdžiui, bendro 1 lygio nuosavo kapitalo, naudojimas turėtų būti išimtinis ir galimas tik tuo atveju, jei kitų formų kapitalo priemonės būtų netinkamos. Toks pakeitimas būtinas siekiant užtikrinti, kad parama būtų laikina. Taip pat reikia griežtesnių ir aiškesnių reikalavimų, susijusių su išankstiniu prevencinių priemonių trukmės ir pasitraukimo strategijos nustatymu. Subjektas, gaunantis paramą, turėtų būti mokus tuo metu, kai taikomos priemonės, t. y., kompetentingos institucijos vertinimu, jis nepažeidžia ir tikėtina, kad per ateinančius 12 mėnesių nepažeis taikomų kapitalo reikalavimų. Jei nesilaikoma paramos teikimo sąlygų, paramą gaunantis subjektas turėtų būti laikomas žlungančiu arba galinčiu žlugti.

32b straipsnis ir pasitraukimas iš rinkos

Nepaisant galimo pertvarkymo taikymo išplėtimo, kai kurių ES bankų pertvarkymas neatitiks viešojo intereso. Tokiais atvejais bankai turėtų būti likviduojami pagal nacionalinę teisę. ES valstybėse narėse taikomos labai skirtingos nacionalinės taisyklės tiek dėl sąlygų, dėl kurių pradedama procedūra, tiek dėl pačios procedūros struktūros. Kai kuriose valstybėse narėse bankams taikoma įprasta nemokumo tvarka, o kitose valstybėse narėse – speciali nemokumo arba likvidavimo tvarka arba galima rinktis iš keleto procedūrų, kurios ne visais atvejais lemia banko pasitraukimą iš rinkos. Be to, priežastiniai veiksniai, dėl kurių pradedama nacionalinė bankroto byla, ne visada atitinka veiksnius, kuriais remiantis pagal BGPD nustatoma, kad bankas žlunga arba galėtų žlugti. Dėl to gali kilti neaiškumų dėl to, ar bankroto bylos gali būti pradėtos (vadinamosios neapibrėžtos situacijos) arba ar procedūra lemia aiškų rezultatą siekiant užtikrinti pasitraukimą iš rinkos.

Siekiant spręsti tokias situacijas, 2019 m. bankų sektoriaus dokumentų rinkiniu įtrauktas 32b straipsnis, kuriame reikalaujama, kad valstybės narės užtikrintų tvarkingą žlungančių bankų, kurie dėl neigiamo viešojo intereso vertinimo nėra pertvarkomi, likvidavimą pagal taikytiną nacionalinę teisę. Tačiau šių nuostatų įgyvendinimo nacionalinėse teisinėse sistemose nepakanka, kad būtų pašalinta visa likusi rizika, kad žlungančios įstaigos nepasitrauks iš rinkos. Visų pirma vis dar neaišku, kokia procedūra turėtų būti taikoma šiais atvejais, ir ypač

neaišku, ar turėtų būti taikoma tik įprastinė bankroto procedūra, ar taip pat galėtų būti taikomos kokios nors kitos nacionalinės procedūros.

Todėl, siekiant pašalinti esamą nenuoseklumą ir netikrumą valstybėse narėse, 32b straipsnis iš dalies keičiamas, kad būtų užtikrintas tolesnis apibrėžtumas ir aiškumas, taip pat užtikrinta, kad taikant nacionalines procedūras bankas per pagrįstą laikotarpį pasitrauktų iš rinkos. Pakeitimais nesiekiama suderinti nacionalinių nemokumo taisyklių ir suderinimas nėra jų rezultatas, be to, nacionaliniu lygmeniu paliekama laisvės nustatant, kaip šis pasitraukimas iš rinkos turėtų vykti (t. y. parduodant ar kitaip).

Atsižvelgiant į tai, taip pat siūloma dar labiau padidinti banko licencijos panaikinimo svarbą tais atvejais, kai pripažįstama, kad bankas žlunga arba galėtų žlugti, ir nevykdomas pertvarkymas. Naująja 32b straipsnio 3 dalies nuostata priežiūros institucijai suteikiami įgaliojimai panaikinti licenciją remiantis tik tuo, kad nustatyta, jog bankas žlunga arba galėtų žlugti, o tai yra pakankama sąlyga, kad atitinkamos nacionalinės administracinės ar teisminės institucijos galėtų nedelsdamos pradėti taikytiną nacionalinę likvidavimo procedūrą.

Pakeitimai, susiję su minimaliu nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų reikalavimu (MREL)

Perdavimo strategijoms tinkamas MREL

Planuodamos pertvarkymą, pertvarkymo institucijos nustato tinkamiausias ir alternatyvias pertvarkymo strategijas ir imasi parengiamųjų veiksmų atitinkamoms priemonėms taikyti, kad užtikrintų veiksmingą jų įgyvendinimą. Manoma, kad didelių ir sudėtingų įstaigų atveju pirmenybė paprastai teikiama veikiančio banko gelbėjimo privačiomis lėšomis strategijai, pagal kurią bus nurašomos ir konvertuojamos nuosavos lėšos ir tinkami įsipareigojimai siekiant padengti nuostolius ir rekapitalizuoti banką po pertvarkymo.

Be to, tam tikrų mažesniųjų ir vidutinių įstaigų, kurių verslo modeliai daugiausia grindžiami finansavimu iš nuosavo kapitalo ir indėlių, atveju gali būti siūlomos perdavimo priemonių strategijos, apimančios dalies ar viso verslo pardavimą pirkėjui arba laikinai įstaigai, neveiksnaus turto perdavimą turto valdymo įmonei ir pasitraukimą iš rinkos.

Kaip jau numatyta pagal dabartinę sistemą, MREL reikalavimo lygis turėtų atspindėti pasirinktą pertvarkymo strategiją. Dabartinėje 45c straipsnio nuostatoje daugiausia dėmesio skiriama MREL kalibravimui taikant gelbėjimo privačiomis lėšomis strategijas (nustatytas nuostolių padengimo ir rekapitalizavimo sumų reikalavimas ir išsamios taisyklės dėl to, kaip kiekviena suma turėtų būti koreguojama ir kokie turėtų būti taikomi subordinavimo reikalavimai, daugiausia skirti užtikrinti, kad būtų laikomasi 8 proc. visų įsipareigojimų ir nuosavų lėšų reikalavimo). Nors pripažįstama galimybė naudoti kitas pertvarkymo priemones nei gelbėjimas privačiomis lėšomis, dabartinėje BGPD MREL kalibravimas perdavimo strategijoms nėra išsamiai reglamentuojamas. Praktiškai tai lemia teisinį netikrumą ir metodikų, kurias pertvarkymo institucijos taiko nustatydamos MREL tokioms strategijoms, skirtumus.

Todėl būtina nustatyti aiškesnį teisinį pagrindą, kuriuo remiantis būtų galima atskirti MREL kalibravimą perdavimo strategijoms nuo jo kalibravimo gelbėjimui privačiomis lėšomis, be kita ko, siekiant proporcingumo ir nuoseklaus taikymo. Šiuo atžvilgiu, taip pat atsižvelgiant į dabartinę pertvarkymo institucijų praktiką, pridedamas naujas 45ca straipsnis, kuriame išdėstyti aspektai, į kuriuos reikėtų atsižvelgti kalibruojant MREL perdavimo strategijoms: dydį, verslo modelį, rizikos pobūdį, galimybės perduoti analizę, paklausą rinkoje, tai, ar strategija yra turto perdavimas, ar akcijų sandoris, ir papildomą turto valdymo priemonės naudojimą turtui, kurio negalima perduoti.

Pakeitimais sustiprinamas principas, kad MREL turėtų išlikti pirmąja ir pagrindine „gynybos linija“ visiems bankams, įskaitant tuos, kuriems bus taikoma perdavimo strategija ir pasitraukimas iš rinkos, siekiant užtikrinti, kad kuo didesnę nuostolių dalį padengtų akcininkai ir kreditoriai.

Jungtinio rezervo reikalavimo vertinimas uždraudus tam tikrus paskirstymo atvejus

Siekiant pašalinti esamą dabartinės sistemos teisinio aiškumo spragą, susijusią su pertvarkymo institucijų įgaliojimais uždrausti tam tikrus paskirstymus tuo atveju, kai subjektas įvykdo MREL, tačiau neįvykdo jungtinio rezervo reikalavimo, visų pirma tais atvejais, kai subjektui jungtinio rezervo reikalavimas (pagal Direktyvos 2013/36/ES 104a straipsnį) netaikomas tuo pačiu pagrindu kaip MREL, 16a straipsnis papildomas nauja 7 dalimi, kurioje paaiškinama, kad įgaliojimas uždrausti tam tikrus paskirstymo atvejus turėtų būti taikomas remiantis jungtinio rezervo reikalavimo, nustatyto deleguotajame akte pagal 45c straipsnio 4 dalį, kuriame nurodyta metodika, kurią tokiomis aplinkybėmis turi taikyti pertvarkymo institucijos jungtinio rezervo reikalavimui įvertinti, nustatymu.

Tam tikrų MREL reikalavimų de minimis *išimtis*

Pagal BGPD nustatytas MREL taisykles struktūriniu požiūriu subordinuoti įsipareigojimai, nurodyti KRR 72b straipsnio 2 dalies d punkto iii papunktyje, patenka į subordinuotųjų tinkamų priemonių apibrėžtį, vartojamą visame BGPD 45b straipsnyje. Tačiau įsipareigojimai, kuriuos taikant KRR leidžiama laikyti tinkamais pagal KRR 72b straipsnio 4 dalyje nustatytą *de minimis* išimtį, pagal BGPD nelaikomi subordinuotosiomis tinkamomis priemonėmis, nes KRR 72b straipsnio 4 dalis aiškiai neįtraukta į BGPD 2 straipsnio 1 dalies 71b punkte pateiktą apibrėžtį.

Siekiant ištaisyti šį nenuoseklumą, BGPD 45b straipsnis papildomas nauja dalimi, pagal kurią pertvarkymo institucijos gali leisti pertvarkytiniems subjektams laikytis MREL subordinacijos reikalavimų naudojant pirmaeilius įsipareigojimus, kai įvykdomos KRR 72b straipsnio 4 dalyje nustatytos sąlygos.

Siekiant užtikrinti suderinamumą su bendro nuostolių padengimo pajėgumo sistema, nustatant pertvarkytinų subjektų, kuriems taikoma *de minimis* išimtis, bendrą nuostolių padengimo pajėgumą pagal BGPD 45b straipsnio 4 dalies pirmos pastraipos antrą sakinį jų MREL subordinacijos reikalavimas negali būti sumažintas suma, lygia 3,5 proc. bendros rizikos pozicijos sumos daliai.

Neapibrėžtieji įsipareigojimai

Pasiūlyme taip pat pateikiama paaiškinimų dėl neapibrėžtųjų įsipareigojimų ir atidėjinių statuso pertvarkymo planavimo ir vykdymo tikslais. Pakeitimuose atsižvelgiama į Tarptautinių apskaitos standartų valdybos (TASV) 37-ąjį tarptautinį apskaitos standartą (TFAS) „Atidėjiniai, neapibrėžtieji įsipareigojimai ir neapibrėžtasis turtas“ ir pateikiamos nuorodos į: i) atidėjinius (nežinomo termino arba sumos įsipareigojimus) ir ii) neapibrėžtuosius įsipareigojimus (galimus įsipareigojimus, priklausančius nuo to, ar įvyks tam tikras neapibrėžtas būsimas įvykis, arba dabartinius įsipareigojimus, kurių padengimas nėra tikėtinas arba suma negali būti patikimai nustatyta). Šios dvi kategorijos skiriasi tikėtinumo, kad jų atžvilgiu reikės atlikti mokėjimą, požiūriu ir atidėjiniai turėtų būti laikomi įsipareigojimais, o neapibrėžtieji įsipareigojimai tokiais nebūtų laikomi. Pertvarkymo požiūriu tai reiškia, kad pripažintiems atidėjiniams iš esmės turėtų būti galima taikyti gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę, o neapibrėžtiesiems įsipareigojimams, atsižvelgiant į jų neapibrėžtumą, greičiausiai nebus taikoma gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė.

Įnašai ir neatšaukiami mokėjimo įsipareigojimai

Siekiant atsižvelgti į pradinio pertvarkymo finansavimo struktūrų formavimo laikotarpio pabaigą ir dėl to sumažėjusią reguliarių *ex ante* įnašų sumą, daromi 102 ir 104 straipsnių techniniai pakeitimai, siekiant atskirti didžiausią *ex post* įnašų sumą, kuri gali būti sudaryta iš reguliarių *ex ante* įnašų sumos, taip išvengiant neproporcingai mažos *ex post* įnašų viršutinės ribos, taip pat leisti atidėti reguliarių *ex ante* įnašų surinkimą, jei metinio surinkimo išlaidos nebūtų proporcingos surinktinai sumai. Neatšaukiamų mokėjimo įsipareigojimų traktavimas taip pat paaiškintas 103 straipsnyje, kiek tai susiję su jų naudojimu vykdant pertvarkymą ir procedūra, kurios reikia laikytis tuo atveju, jei įstaigai ar subjektui nebetaikoma prievolė mokėti įnašus.

Be to, siekiant užtikrinti didesnį skaidrumą ir tikrumą dėl neatšaukiamų mokėjimo įsipareigojimų dalies visoje surinktinų *ex ante* įnašų sumoje, paaiškinama, kad pertvarkymo institucijos tokią dalį turėtų nustatyti kasmet, laikydamosi taikytinų ribų.

EBI įgaliojimai

Pastaraisiais metais pertvarkymo institucijos parengė ir įgyvendino įvairias politikos priemones, kuriomis siekiama pagerinti bankų sėkmingo pertvarkymo galimybes ir užtikrinti tinkamą pasirengimo įgyvendinti pertvarkymo priemones ir įgaliojimus lygį pertvarkymo atveju. EBI parengė bendrus standartus, kad papildytų BGPD nuostatas ir suderintų institucijų praktiką visoje Sąjungoje.

Siekiant užtikrinti, kad taikytini standartai ir toliau atitiktų paskirtį ir kad prireikus būtų priimti nauji standartai, EBI suteikti nauji vaidmenys ir pareigos teikti ataskaitas apie esamą praktiką, skatinti konvergenciją ir aukštą kompetentingų ir pertvarkymo institucijų pasirengimo lygį. EBI suteikiami nauji įgaliojimai stebėti veiksmus, kurių ėmėsi pertvarkymo institucijos, siekdamos užtikrinti veiksmingą sistemos įgyvendinimą, ir vertinti galimus skirtumus tarp valstybių narių sėkmingo pertvarkymo galimybių vertinimo ir pertvarkymo priemonių bei įgaliojimų įgyvendinimą. Be to, nustatomas naujas EBI vaidmuo siekiant skatinti kompetentingų ir pertvarkymo institucijų konvergenciją ir informacijos mainus koordinuojant Sąjungos masto veiklą, skirtą sistemos taikymui gaivinimo ir pertvarkymo srityje testuoti.

Be to, atsižvelgiant į įvairias nacionalines galimybes, kuriomis valstybės narės gali pasinaudoti pagal 44a straipsnį, EBI prašoma pateikti šio straipsnio taikymo ataskaitą, palyginant jo įgyvendinimo valstybėse narėse būdą ir analizuojant galimų skirtumų poveikį tarpvalstybinėms operacijoms.

Galiausiai, kadangi gali būti reikalaujama, kad įstaigos ir subjektai laikytųsi vidinio MREL atskirai arba konsoliduotai, iš praktikos matyti, kad kai kuriais atvejais KRD numatyti papildomų nuosavų lėšų reikalavimai ir jungtinio rezervo reikalavimas nėra nustatyti tuo pačiu pagrindu kaip vidinis MREL. Dėl šios priežasties esami techniniai reguliavimo standartai dėl papildomų nuosavų lėšų reikalavimų ir jungtinio rezervo reikalavimo įvertinimo, priimti Komisijos deleguotuoju reglamentu (ES) 2021/1118[22], turėtų būti išplėsti, kad apimtų ne tik pertvarkytinus subjektus, bet ir subjektus, kurie nebuvo įvertinti kaip

[22] 2021 m. kovo 26 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) 2021/1118, kuriuo Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59/ES papildoma techniniais reguliavimo standartais, kuriais nustatoma metodika, kurią pertvarkymo institucijos turi taikyti nustatydamos Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2013/36/ES 104a straipsnyje nurodytą reikalavimą ir jungtinio rezervo reikalavimą pertvarkytiniems subjektams konsoliduotu pertvarkytinos grupės lygmeniu, kai pertvarkytinai grupei pagal tą direktyvą tie reikalavimai netaikomi (OL L 241, 2021 7 8, p. 1).

pertvarkytini subjektai. Atitinkamai iš dalies keičiami 45c straipsnio 4 dalyje nustatyti EBI įgaliojimai.

Kitos nuostatos

Siekiant sumažinti įstaigoms tenkančią administracinę naštą, susijusią su prievolėmis kasmet atnaujinti gaivinimo planus, 5 straipsnio 2 dalis papildoma trečia pastraipa, kurioje nustatyta, kad priežiūros institucijos gali savo nuožiūra netaikyti reikalavimo atnaujinti tam tikras plano dalis konkrečiam ciklui, jei nėra jokių įstaigos teisinės ar organizacinės struktūros, veiklos ar finansinės būklės pakeitimų.

Pagal dabartinį BGPD tekstą gaivinimo planuose nenumatoma galimybės pasinaudoti nepaprastąja viešąja finansine parama ar ją gauti. 5 straipsnio 3 dalies taisyklė papildoma nustatant, kad, be viešosios finansinės paramos, gaivinimo planuose nenumatoma galimybė pasinaudoti skubia centrinio banko parama likvidumui padidinti arba ją gauti arba gauti bet kokią centrinio banko paramą likvidumui padidinti, teikiamą nestandartinėmis užtikrinimo, termino ir palūkanų normų sąlygomis.

Reikalaujama, kad pertvarkymo institucijos, rengdamos grupės pertvarkymo planus, nustatytų priemones, kurių reikia imtis grupės subjektų atžvilgiu. Šio darbo intensyvumas ir išsamumo lygis patronuojamųjų įmonių, kurios nėra pertvarkytini subjektai, atžvilgiu gali skirtis priklausomai nuo atitinkamų įstaigų ir subjektų dydžio ir rizikos pobūdžio, ypatingos svarbos funkcijų buvimo ir grupės pertvarkymo strategijos. Taigi BGPD iš dalies keičiama į 12 straipsnio 1 dalį įtraukiant naują pastraipą, pagal kurią pertvarkymo institucijos, vykdydamos šią užduotį, prireikus galės taikyti supaprastintą metodą.

44 straipsnio 7 dalies paaiškinimai

Dabartinėje 44 straipsnio 7 dalies nuostatoje neaišku, kokia yra pertvarkymo finansavimo struktūros ir alternatyvių finansavimo šaltinių naudojimo sąlyga ir seka po to, kai buvo suteiktas pradinis finansavimas, neviršijantis 5 proc. visų įsipareigojimų ir nuosavų lėšų ribos, ir po to, kai visi neužtikrintieji nepirmenybiniai įsipareigojimai, išskyrus reikalavimus atitinkančius indėlius, buvo visiškai nurašyti arba konvertuoti. Todėl 44 straipsnio 7 dalis iš dalies keičiama, kad būtų užtikrintas teisinis aiškumas ir papildomas lankstumas, kad PF būtų galima naudoti viršijant 5 proc. visų įsipareigojimų ir nuosavų lėšų sumos.

Pertvarkymo kolegijos

Siekiant užtikrinti suderinimą su Direktyvos 2013/36/ES 51 straipsnio 3 dalimi, kurioje numatyta, kad kompetentingos institucijos, prižiūrinčios įstaigą, turinčią svarbių filialų kitose valstybėse narėse, įsteigia priežiūros institucijų kolegijas, kad sudarytų palankesnes sąlygas buveinės ir priimančiosios valstybės narės priežiūros institucijoms bendradarbiauti ir keistis informacija, BGPD 88 straipsnis papildomas nauja 6a dalimi, kurioje numatyta tokiais atvejais įsteigti pertvarkymo kolegijas, kad būtų sudarytos palankesnės sąlygos buveinės ir priimančiosios valstybės pertvarkymo institucijoms bendradarbiauti ir keistis informacija.

Pertvarkymo finansavimo struktūrų reikalavimų eiliškumas

37 straipsnio 7 dalyje nustatyta, kad pertvarkymo finansavimo struktūra turėtų galėti susigrąžinti visas pagrįstas išlaidas, faktiškai patirtas naudojant pertvarkymo priemones ir naudojantis įgaliojimais, iš pertvarkomos įstaigos kaip privilegijuotasis kreditorius. Tačiau BGPD nenurodytas santykinis pertvarkymo finansavimo struktūros eiliškumas kitų privilegijuotųjų kreditorių atžvilgiu. 108 straipsnį papildančioje naujoje 9 dalyje paaiškinama, kad tie pertvarkymo finansavimo struktūros reikalavimai turėtų būti viršesni už indėlininkų ir IGS reikalavimus.

Be to, pertvarkymo finansavimo struktūra gali būti toliau naudojama vykdant pertvarkymą 101 straipsnyje nurodytais tikslais. Iki šiol BGPD nepatikslinta, ar dėl tokio naudojimo pertvarkymo finansavimo struktūrai sukuriamas reikalavimas, ir, jei taip, koks tokio reikalavimo eiliškumas nemokumo atveju. 108 straipsnis papildomas nauja 8 dalimi, kurioje nurodoma, kad tais atvejais, kai pertvarkomos įstaigos veikla iš dalies perduodama laikinai įstaigai arba privačiam pirkėjui suteikiant pertvarkymo finansavimo struktūros paramą, ji turėtų turėti reikalavimą neperduotos subjekto dalies atžvilgiu. Tokio reikalavimo buvimas turėtų būti vertinamas kiekvienu konkrečiu atveju, priklausomai nuo pertvarkymo strategijos ir konkretaus pertvarkymo finansavimo struktūros naudojimo būdo, tačiau jis turėtų būti susijęs su pertvarkymo finansavimo struktūros naudojimu nuostoliams padengti vietoj kreditorių, pavyzdžiui, kai struktūra naudojama gavėjui perduotam turtui ir įsipareigojimams garantuoti arba perduoto turto ir įsipareigojimų skirtumui padengti.

Kai pertvarkymo finansavimo struktūra naudojama siekiant paremti gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės, kaip pirminės pertvarkymo strategijos (43 straipsnio 2 dalies a punktas), taikymą vietoj tam tikrų kreditorių įsipareigojimų nurašymo ir konvertavimo, tai neturėtų sukurti reikalavimo pertvarkomos įstaigos atžvilgiu, nes taip būtų panaikintas pertvarkymo finansavimo struktūros įnašo tikslas. Kompensacijos, sumokėtos pažeidus principą, kad nė vieno kreditoriaus padėtis nėra blogesnė, taip pat neturėtų sukurti reikalavimo pertvarkymo finansavimo struktūrai.

Keitimasis informacija

128 straipsnis iš dalies keičiamas taip, kad Bendra pertvarkymo valdyba, ECB ir kiti Europos centrinių bankų sistemos nariai, EBI, pertvarkymo institucijos ir kompetentingos institucijos galėtų teikti Komisijai visą informaciją, būtiną jos užduotims, susijusioms su politikos formavimu, vykdyti.

2023/0112 (COD)

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA

kuria dėl ankstyvosios intervencijos priemonių, pertvarkymo sąlygų ir pertvarkymo veiksmų finansavimo iš dalies keičiama Direktyva 2014/59/ES

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 114 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos Centrinio Banko nuomonę[23],

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę[24],

laikydamiesi įprastos teisėkūros procedūros,

kadangi:

(1) Po 2008–2009 m. pasaulinės finansų krizės ir po to, kai tarptautiniu mastu patvirtinti Finansinio stabilumo tarybos parengti pagrindiniai veiksmingų finansų įstaigų pertvarkymo režimų elementai[25], nustatyta Sąjungos kredito įstaigų ir investicinių įmonių (toliau – įstaigos) pertvarkymo sistema. Sąjungos pertvarkymo sistemą sudaro Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59/ES[26] ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 806/2014[27]. Abu aktai taikomi Sąjungoje įsteigtoms įstaigoms ir visiems kitiems subjektams, kuriems taikoma ta direktyva arba tas reglamentas (toliau – subjektai). Sąjungos pertvarkymo sistemos tikslas – tvarkingai spręsti įstaigų ir subjektų žlugimo problemas išsaugant įstaigų ir subjektų ypatingos svarbos funkcijas ir vengiant grėsmių finansiniam stabilumui, kartu apsaugant indėlininkus ir viešąsias lėšas. Be to, Sąjungos pertvarkymo sistema siekiama skatinti bankininkystės vidaus rinkos plėtrą sukuriant suderintą tvarką, pagal kurią būtų

---

23 OL C , , p. .

24 OL C , , p. .

25 Finansinio stabilumo taryba, „Pagrindiniai veiksmingų finansų įstaigų pertvarkymo režimų elementai“, 2014 m. spalio 15 d.

26 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59/ES, kuria nustatoma kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema ir iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 82/891/EEB, direktyvos 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ES, 2012/30/ES bei 2013/36/ES ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 1093/2010 bei (ES) Nr. 648/2012 (OL L 173, 2014 6 12, p. 190).

27 2014 m. liepos 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 806/2014, kuriuo nustatomos kredito įstaigų ir tam tikrų investicinių įmonių pertvarkymo vienodos taisyklės ir vienoda procedūra, kiek tai susiję su bendru pertvarkymo mechanizmu ir Bendru pertvarkymo fondu, ir iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 (OL L 225, 2014 7 30, p. 1).

koordinuotai sprendžiamos tarpvalstybinės krizės, ir užkertant kelią konkurencijos iškraipymo problemoms bei nevienodo požiūrio taikymo rizikai;

(2) praėjus keleriems metams nuo to, kai buvo pradėta įgyvendinti šiuo metu taikoma Sąjungos pertvarkymo sistema, kai kurie iš jos tikslų nėra pasiekti taip, kaip numatyta. Visų pirma, nors įstaigos ir subjektai padarė didelę pažangą, kad galėtų būti sėkmingai pertvarkyti, ir tuo tikslu skyrė daug išteklių, ypač formuodami nuostolių padengimo ir rekapitalizavimo pajėgumus ir užpildydami pertvarkymo finansavimo struktūras, Sąjungos pertvarkymo sistema retai naudojamasi. Vietoj to tam tikrų mažesniųjų ir vidutinių įstaigų ir subjektų žlugimas daugiausia sprendžiamas nesuderintomis nacionalinėmis priemonėmis. Vietoj pertvarkymo finansavimo struktūrų naudojami mokesčių mokėtojų pinigai. Atrodo, kad tokia padėtis susidarė dėl netinkamų paskatų. Tos netinkamos paskatos atsiranda dėl Sąjungos pertvarkymo sistemos ir nacionalinių taisyklių sąveikos, kurioje suteikiama didele veiksmų laisve vertinant viešąjį interesą ne visada naudojamasi taip, kad būtų atspindėta, kaip turėtų būti taikoma Sąjungos pertvarkymo sistema. Sąjungos pertvarkymo sistema taip pat mažai naudojamasi dėl rizikos, kad indėliais finansuojamų įstaigų indėlininkai patirtų nuostolių siekiant užtikrinti, kad pertvarkymo atveju šios įstaigos galėtų gauti išorės finansavimą, visų pirma tais atvejais, kai neturi kitų įsipareigojimų, kuriems gali būti taikoma gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė. Galiausiai tai, kad ne pertvarkymo atveju taikomos ne tokios griežtos taisyklės dėl prieigos prie finansavimo negu pertvarkymo atveju, skatina taikyti ne Sąjungos pertvarkymo sistemą, bet kitus sprendimus, kuriuos taikant dažnai naudojami mokesčių mokėtojų pinigai, o ne įstaigos ir subjekto nuosavi ištekliai ar sektoriaus finansuojamos apsaugos priemonės. Dėl tokios padėties kyla susiskaidymo rizika ir rizika, kad įstaigų ir subjektų, visų pirma mažesniųjų ir vidutinių įstaigų ir subjektų, žlugimo valdymo rezultatai bus neoptimalūs, taip pat susidaro finansinių išteklių nenaudojimo alternatyviosios sąnaudos. Todėl būtina užtikrinti veiksmingesnį ir nuoseklesnį Sąjungos pertvarkymo sistemos taikymą ir užtikrinti, kad ji galėtų būti taikoma visais atvejais, kai tai atitinka viešąjį interesą, įskaitant taikymą tam tikroms mažesniosioms ir vidutinėms įstaigoms, kurios visų pirma finansuojamos indėliais ir neturi pakankamai kitų įsipareigojimų, kuriems galima taikyti gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę;

(3) pertvarkymo planavimo darbo, reikalingo patronuojamųjų įmonių, kurios nėra laikomos pertvarkytinais subjektais, atveju, intensyvumas ir išsamumo lygis priklauso nuo atitinkamų įstaigų ir subjektų dydžio ir rizikos pobūdžio, ypatingos svarbos funkcijų buvimo ir grupės pertvarkymo strategijos. Todėl pertvarkymo institucijos turėtų turėti galimybę atsižvelgti į tuos veiksnius nustatydamos priemones, kurių reikia imtis tokių patronuojamųjų įmonių atžvilgiu, ir, kai tinkama, taikyti supaprastintą metodą;

(4) įstaiga arba subjektas, kurie likviduojami pagal nacionalinę teisę, nustačius, kad ta įstaiga arba subjektas žlunga arba galėtų žlugti, ir pertvarkymo institucijai padarius išvadą, kad jų pertvarkymas neatitinka viešojo intereso, galiausiai turi pasitraukti iš rinkos. Tai reiškia, kad veiksmų, kurių reikia imtis žlugimo atveju, planas nereikalingas, neatsižvelgiant į tai, ar kompetentinga institucija jau panaikino atitinkamos įstaigos ar subjekto veiklos leidimą. Tas pats taikoma ir pertvarkomai įstaigai, kuri lieka po to, kai taikant perdavimo strategiją perduodamas turtas, teisės ir įsipareigojimai. Todėl tikslinga nurodyti, kad tokiais atvejais pertvarkymo planų tvirtinti nereikia;

(5) pertvarkymo institucijos šiuo metu gali uždrausti tam tikrus paskirstymo atvejus, kai įstaiga arba subjektas neįvykdo jungtinio rezervo reikalavimo, kai jis vertinamas kartu

su minimaliu nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų reikalavimu (MREL). Tačiau tam tikrais atvejais gali būti reikalaujama, kad įstaiga arba subjektas laikytųsi MREL kitu pagrindu nei pagrindas, kuriuo remiantis ta įstaiga ar subjektas privalo laikytis jungtinio rezervo reikalavimo. Esant tokiai padėčiai kyla neaiškumų dėl sąlygų, kuriomis pertvarkymo institucijos gali naudotis įgaliojimais uždrausti paskirstymo atvejus ir apskaičiuoti didžiausią galimą paskirstyti sumą, susijusią su MREL. Todėl turėtų būti nustatyta, kad tais atvejais pertvarkymo institucijos turėtų pasinaudoti įgaliojimais uždrausti tam tikrus paskirstymo atvejus, remdamosi jungtinio rezervo reikalavimo nustatymu pagal Komisijos deleguotąjį reglamentą (ES) 2021/1118[28]. Siekiant užtikrinti skaidrumą ir teisinį tikrumą, pertvarkymo institucijos turėtų pranešti apie nustatytą jungtinio rezervo reikalavimą įstaigai arba subjektui, o šie tada turėtų viešai atskleisti tą nustatytą jungtinio rezervo reikalavimą;

(6) ankstyvosios intervencijos priemonės sukurtos tam, kad kompetentingos institucijos galėtų pagerinti pablogėjusią įstaigos ar subjekto finansinę ir ekonominę būklę ir kiek įmanoma sumažinti galimo pertvarkymo riziką ir poveikį. Tačiau dėl to, kad trūksta tikrumo dėl tų ankstyvosios intervencijos priemonių taikymo priežasčių ir dėl to, kad jos iš dalies sutampa su priežiūros priemonėmis, ankstyvosios intervencijos priemonės retai taikomos. Todėl tų ankstyvosios intervencijos priemonių taikymo sąlygos turėtų būti supaprastintos ir patikslintos. Siekiant išsklaidyti netikrumą dėl valdymo organo nušalinimo ir laikinųjų administratorių paskyrimo sąlygų ir laiko, tos priemonės turėtų būti aiškiai nurodytos kaip ankstyvosios intervencijos priemonės, o jų taikymui turėtų būti taikomi tie patys priežastiniai veiksniai. Taip pat turėtų būti reikalaujama, kad kompetentingos institucijos, laikydamosi proporcingumo principo, pasirinktų tinkamas priemones konkrečiai padėčiai ištaisyti. Kad kompetentingos institucijos galėtų atsižvelgti į reputacijos riziką arba riziką, susijusią su pinigų plovimu arba informacinėmis ir ryšių technologijomis, kompetentingos institucijos turėtų įvertinti ankstyvosios intervencijos priemonių taikymo sąlygas remdamosi ne tik kiekybiniais rodikliais, pavyzdžiui, kapitalo ar likvidumo reikalavimais, sverto lygiu, neveiksniomis paskolomis ar pozicijų koncentracija, bet ir kokybiniais priežastiniais veiksniais;

(7) siekiant padidinti teisinį tikrumą, Direktyvoje 2014/59/ES nustatytos ankstyvosios intervencijos priemonės, kurios sutampa su jau esamais įgaliojimais pagal prudencinę sistemą, nustatytą Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2013/36/ES[29] ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje (ES) 2019/2034[30], turėtų būti panaikintos. Be to, būtina užtikrinti, kad pertvarkymo institucijos galėtų pasirengti galimam įstaigos ar subjekto pertvarkymui. Todėl kompetentinga institucija turėtų pakankamai anksti informuoti pertvarkymo institucijas apie įstaigos ar subjekto finansinės būklės

---

28 2021 m. kovo 26 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) 2021/1118, kuriuo Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59/ES papildoma techniniais reguliavimo standartais, kuriais nustatoma metodika, kurią pertvarkymo institucijos turi taikyti nustatydamos Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2013/36/ES 104a straipsnyje nurodytą reikalavimą ir jungtinio rezervo reikalavimą pertvarkytiniems subjektams konsoliduotu pertvarkytinos grupės lygmeniu, kai pertvarkytinai grupei pagal tą direktyvą tie reikalavimai netaikomi (OL L 241, 2021 7 8, p. 1).

29 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/36/ES dėl galimybės verstis kredito įstaigų veikla ir dėl riziką ribojančios kredito įstaigų ir investicinių įmonių priežiūros, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2002/87/EB ir panaikinamos direktyvos 2006/48/EB ir 2006/49/EB (OL L 176, 2013 6 27, p. 338).

30 2019 m. lapkričio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2019/2034 dėl investicinių įmonių riziką ribojančios priežiūros, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2002/87/EB, 2009/65/EB, 2011/61/ES, 2013/36/ES, 2014/59/ES ir 2014/65/ES (OL L 314, 2019 12 5, p. 64).

pablogėjimą, o pertvarkymo institucijos turėtų turėti būtinus įgaliojimus parengiamosioms priemonėms įgyvendinti. Svarbu tai, kad tam, kad pertvarkymo institucijos galėtų kuo greičiau reaguoti į įstaigos ar subjekto būklės pablogėjimą, ankstesnis ankstyvosios intervencijos priemonių taikymas neturėtų būti sąlyga, kad pertvarkymo institucija galėtų nustatyti įstaigos ar subjekto pardavimo tvarką arba prašyti informacijos, kad galėtų atnaujinti pertvarkymo planą ir parengti vertinimą. Siekiant užtikrinti nuoseklią, koordinuotą, veiksmingą ir savalaikę reakciją į įstaigos ar subjekto finansinės būklės pablogėjimą ir tinkamai pasirengti galimam pertvarkymui, būtina stiprinti kompetentingų institucijų ir pertvarkymo institucijų sąveiką ir jų veiksmų koordinavimą. Kai tik įstaiga arba subjektas įvykdo ankstyvosios intervencijos priemonių taikymo sąlygas, kompetentingos institucijos ir pertvarkymo institucijos turėtų aktyviau keistis informacija, įskaitant preliminarią informaciją, ir drauge stebėti įstaigos arba subjekto finansinę būklę;

(8) būtina užtikrinti, kad kompetentinga institucija ir pertvarkymo institucija laiku imtųsi veiksmų ir kuo anksčiau pradėtų koordinuoti veiksmus, t. y. kai įstaigai ar subjektui vis dar galima taikyti veiklos tęstinumo prielaidą, tačiau esama didelės rizikos, kad įstaiga arba subjektas galėtų žlugti. Todėl kompetentinga institucija turėtų kuo anksčiau pranešti pertvarkymo institucijai apie tokią riziką. Tame pranešime turėtų būti nurodytos kompetentingos institucijos vertinimo priežastys ir pateikiama alternatyvių privačiojo sektoriaus priemonių, priežiūros veiksmų arba ankstyvosios intervencijos priemonių, kuriomis per pagrįstą laikotarpį galima užkirsti kelią įstaigos ar subjekto žlugimui, apžvalga. Toks išankstinis pranešimas neturėtų daryti poveikio procedūroms, pagal kurias nustatoma, ar tenkinamos pertvarkymo sąlygos. Kompetentingos institucijos išankstinis pranešimas pertvarkymo institucijai apie didelę riziką, kad įstaiga arba subjektas žlunga arba galėtų žlugti, neturėtų būti sąlyga tam, kad vėliau galėtų būti nustatyta, kad įstaiga arba subjektas iš tikrųjų žlunga arba galėtų žlugti. Be to, jei vėlesniame etape nustatoma, kad įstaiga arba subjektas žlunga arba galėtų žlugti ir nėra alternatyvių sprendimų, kuriais per pagrįstą laikotarpį būtų galima užkirsti kelią tokiam žlugimui, pertvarkymo institucija turi priimti sprendimą, ar imtis pertvarkymo veiksmų. Tokiu atveju laiku priimtas sprendimas įstaigai ar subjektui taikyti pertvarkymo veiksmus gali būti labai svarbus sėkmingam pertvarkymo strategijos įgyvendinimui, visų pirma dėl to, kad ankstesnė intervencija į įstaigą ar subjektą gali padėti užtikrinti pakankamą nuostolių padengimo pajėgumo ir likvidumo lygį, kad būtų galima įgyvendinti tą strategiją. Todėl tikslinga sudaryti sąlygas pertvarkymo institucijai, glaudžiai bendradarbiaujant su kompetentinga institucija, įvertinti, koks laikotarpis yra pagrįstas alternatyvioms priemonėms įgyvendinti, kad būtų išvengta įstaigos ar subjekto žlugimo. Siekiant užtikrinti, kad rezultatų būtų pasiekta laiku ir kad pertvarkymo institucija galėtų tinkamai pasirengti galimam įstaigos ar subjekto pertvarkymui, pertvarkymo institucija ir kompetentinga institucija turėtų reguliariai rengti posėdžius, o pertvarkymo institucija turėtų nuspręsti dėl tokių posėdžių dažnumo atsižvelgdama į konkretaus atvejo aplinkybes;

(9) pertvarkymo sistema turėtų būti taikoma potencialiai bet kuriai įstaigai ar subjektui, neatsižvelgiant į jų dydį ir verslo modelį, jei pagal nacionalinę teisę turimos priemonės yra netinkamos jų žlugimui valdyti. Siekiant užtikrinti tokį rezultatą, reikėtų nustatyti kriterijus, pagal kuriuos žlungančiai įstaigai arba subjektui būtų taikomas viešojo intereso vertinimas. Visų pirma būtina paaiškinti, kad, atsižvelgiant į konkrečias aplinkybes, įstaigos ar subjekto tam tikros funkcijos gali būti laikomos ypatingos svarbos funkcijomis, net jei jų nutraukimas paveiktų finansinį stabilumą arba ypatingos svarbos paslaugas tik regioniniu lygmeniu;

(10) vertinant, ar įstaigos arba subjekto pertvarkymas atitinka viešąjį interesą, turėtų būti atsižvelgiama į tai, kad indėlininkai yra geriau apsaugoti, kai indėlių garantijų sistemos (IGS) lėšos naudojamos veiksmingiau ir kuo labiau sumažinama galimybė tų lėšų netekti. Todėl, atliekant viešojo intereso vertinimą, turėtų būti laikoma, kad pertvarkymo tikslas, t. y. apsaugoti indėlininkus, yra geriau pasiekiamas pertvarkymo atveju, jei pasirinkus nemokumą IGS patirtų didesnių išlaidų;

(11) vertinant, ar įstaigos arba subjekto pertvarkymas atitinka viešąjį interesą, taip pat turėtų būti kuo labiau atsižvelgiama į skirtumą tarp finansavimo, teikiamo taikant sektoriaus finansuojamas apsaugos priemones (pertvarkymo finansavimo struktūras arba IGS), ir finansavimo, kurį valstybės narės teikia iš mokesčių mokėtojų pinigų. Valstybių narių teikiamam finansavimui būdinga didesnė neatsakingo elgesio rizika ir jo atveju rinkos drausmės paskatos yra mažesnės. Todėl, vertindamos tikslą kuo labiau sumažinti priklausomybę nuo nepaprastosios viešosios finansinės paramos, pertvarkymo institucijos turėtų pirmenybę teikti finansavimui naudojant pertvarkymo finansavimo struktūras arba IGS, o ne finansavimui, kurį sudaro tokio paties dydžio ištekliai iš valstybių narių biudžetų;

(12) siekiant užtikrinti, kad pertvarkymo tikslai būtų pasiekti kuo veiksmingiau, viešojo intereso vertinimo rezultatai turėtų būti neigiami tik tuo atveju, jei žlungančios įstaigos arba subjekto likvidavimu iškeliant įprastinę bankroto bylą pertvarkymo tikslai būtų pasiekti veiksmingiau, o ne tokiu pačiu mastu kaip vykdant pertvarkymą;

(13) kai žlunganti įstaiga arba subjektas nėra pertvarkomi, jie turėtų būti likviduojami pagal nacionalinėje teisėje numatytas procedūras. Tokios procedūros skirtingose valstybėse narėse gali labai skirtis. Nors tikslinga suteikti pakankamai lankstumo naudoti esamas nacionalines procedūras, reikėtų paaiškinti tam tikrus aspektus, siekiant užtikrinti, kad atitinkamos įstaigos ar subjektai pasitrauktų iš rinkos;

(14) turėtų būti užtikrinta, kad atitinkama nacionalinė administracinė ar teisminė institucija greitai pradėtų procedūrą pagal nacionalinę teisę, kai laikoma, kad įstaiga arba subjektas žlunga arba galėtų žlugti ir nėra pertvarkomi. Kai savanoriškas įstaigos arba subjekto likvidavimas akcininkų sprendimu galimas pagal nacionalinę teisę, tokia galimybė turėtų būti palikta. Tačiau reikėtų užtikrinti, kad, akcininkams nesiėmus skubių veiksmų, veiksmų imtųsi atitinkama nacionalinė administracinė arba teisminė institucija;

(15) taip pat turėtų būti nustatyta, kad galutinis tokių procedūrų rezultatas yra žlungančios įstaigos ar subjekto pasitraukimas iš rinkos arba jų bankininkystės veiklos nutraukimas. Priklausomai nuo nacionalinės teisės, šis tikslas gali būti pasiektas įvairiais būdais, įskaitant įstaigos ar subjekto ar jų dalių pardavimą, konkretaus turto ar įsipareigojimų pardavimą, laipsnišką jo bankininkystės veiklos, įskaitant veiklą, susijusią su mokėjimais ir indėlių priėmimu, likvidavimą arba nutraukimą, siekiant laipsniškai parduoti jo turtą, kad būtų sumokėta poveikį patiriantiems kreditoriams. Tačiau, siekiant padidinti procedūrų nuspėjamumą, tas rezultatas turėtų būti pasiektas per pagrįstą laikotarpį;

(16) kompetentingoms institucijoms turėtų būti suteikti įgaliojimai panaikinti įstaigos arba subjekto veiklos leidimą remiantis tik tuo, kad įstaiga arba subjektas žlunga arba galėtų žlugti ir nėra pertvarkomi. Kompetentingos institucijos turėtų turėti galimybę panaikinti veiklos leidimą, kad padėtų siekti tikslo likviduoti įstaigą ar subjektą pagal nacionalinę teisę, ypač tais atvejais, kai pagal nacionalinę teisę taikomų procedūrų negalima pradėti tuo metu, kai nustatoma, kad įstaiga arba subjektas žlunga arba galėtų žlugti, įskaitant atvejus, kai įstaiga arba subjektas dar nėra nemokūs pagal

balansą. Be to, siekdamos užtikrinti, kad būtų galima pasiekti įstaigos ar subjekto likvidavimo tikslą, valstybės narės turėtų užtikrinti, kad kompetentingos institucijos galimybė panaikinti veiklos leidimą taip pat būtų įtraukta į galimas sąlygas siekiant inicijuoti bent vieną iš nacionalinėje teisėje numatytų procedūrų, taikomų įstaigoms ar subjektams, kurie žlunga arba galėtų žlugti, tačiau nėra pertvarkomi;

(17) atsižvelgiant į patirtį, įgytą įgyvendinant Direktyvą 2014/59/ES, Reglamentą (ES) Nr. 806/2014 ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2014/49/ES[31], būtina dar labiau patikslinti sąlygas, kuriomis prevencinio pobūdžio priemonės, kurios laikomos nepaprastąja viešąja finansine parama, gali būti taikomos išimties tvarka. Siekiant kuo labiau sumažinti konkurencijos iškraipymus, atsirandančius dėl IGS pobūdžio skirtumų Sąjungoje, išimties tvarka turėtų būti leidžiama imtis IGS intervencinių priemonių taikant prevencines priemones pagal Direktyvą 2014/49/ES, laikomas nepaprastąja viešąja finansine parama, kai paramą gaunanti įstaiga arba subjektas neatitinka jokių sąlygų, kad galėtų būti laikomi žlungančiais arba galinčiais žlugti. Reikėtų užtikrinti, kad atsargumo priemonių būtų imamasi pakankamai anksti. Šiuo metu Europos Centrinis Bankas (ECB) savo nuomonę, kad įstaiga arba subjektas yra mokūs, prevencinio rekapitalizavimo tikslais grindžia perspektyviniu ateinančių 12 mėnesių vertinimu, ar įstaiga arba subjektas gali laikytis nuosavų lėšų reikalavimų, nustatytų Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 575/2013[32] arba Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) 2019/2033[33], ir papildomų nuosavų lėšų reikalavimo, nustatyto Direktyvoje 2013/36/ES arba Direktyvoje (ES) 2019/2034. Ta praktika turėtų būti nustatyta Direktyvoje 2014/59/ES. Be to, priemonės, kuriomis teikiama parama dėl nuvertėjusio turto, įskaitant turto valdymo įmones arba turto garantijų sistemas, gali būti veiksmingos ir efektyvios šalinant galimų finansinių sunkumų, su kuriais susiduria įstaigos ir subjektai, priežastis ir užkertant kelią jų žlugimui, todėl galėtų būti laikomos tinkamomis atsargumo priemonėmis. Todėl reikėtų patikslinti, kad tokios atsargumo priemonės gali būti taikomos kaip nuvertėjusio turto priemonės;

(18) siekiant išlaikyti rinkos drausmę, apsaugoti viešąsias lėšas ir išvengti konkurencijos iškraipymo, atsargumo priemonės turėtų likti išimtimi ir būti taikomos tik tais atvejais, kai rinka labai sutrikdoma, arba siekiant išsaugoti finansinį stabilumą. Be to, atsargumo priemonės neturėtų būti taikomos patirtiems ar galimiems nuostoliams padengti. Patikimiausia priemonė patirtiems arba galimiems nuostoliams nustatyti yra ECB, Europos priežiūros institucijos (Europos bankininkystės institucijos, EBI), įsteigtos Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1093/2010[34], arba nacionalinių kompetentingų institucijų atliekamas turto kokybės patikrinimas. Kompetentingos institucijos turėtų pasinaudoti tokiu patikrinimu, kad nustatytų patirtus arba galimus nuostolius, kai toks patikrinimas gali būti atliktas per pagrįstą

---

31 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/49/ES dėl indėlių garantijų sistemų (OL L 173, 2014 6 12, p. 149).

32 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 575/2013 dėl prudencinių reikalavimų kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL L 176, 2013 6 27, p. 1).

33 2019 m. lapkričio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2019/2033 dėl riziką ribojančių reikalavimų investicinėms įmonėms, kuriuo iš dalies keičiami reglamentai (ES) Nr. 1093/2010, (ES) Nr. 575/2013, (ES) Nr. 600/2014 ir (ES) Nr. 806/2014 (OL L 314, 2019 12 5, p. 1).

34 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1093/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos bankininkystės institucija), iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB ir panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/78/EB (OL L 331, 2010 12 15, p. 12).

laikotarpį. Jei tai neįmanoma, kompetentingos institucijos turėtų kuo patikimiau nustatyti patirtus arba galimus nuostolius esamomis aplinkybėmis, prireikus remdamosi patikrinimais vietoje;

(19) prevenciniu rekapitalizavimu siekiama remti gyvybingas įstaigas ir subjektus, kurie, kaip nustatyta, artimiausiu metu gali susidurti su laikinais sunkumais, ir užkirsti kelią tolesniam jų būklės blogėjimui. Siekiant išvengti viešųjų subsidijų teikimo įmonėms, kurios teikiant paramą jau yra nepelningos, atsargumo priemonės, kurias taikant įsigyjamos nuosavų lėšų priemonės arba kitos kapitalo priemonės arba taikomos nuvertėjusio turto priemonės, neturėtų viršyti sumos, būtinos padengti kapitalo trūkumui, nustatytam atliekant testavimą nepalankiausiomis sąlygomis arba lygiavertę veiklą pagal nepalankųjį scenarijų. Siekiant užtikrinti, kad viešasis finansavimas galiausiai būtų nutrauktas, tos atsargumo priemonės taip pat turėtų būti ribotos trukmės ir jose turėtų būti nustatytas aiškus jų nutraukimo tvarkaraštis (pasitraukimo strategija). Nuolatinės priemonės, įskaitant bendrą 1 lygio nuosavą kapitalą, turėtų būti naudojamos tik išskirtinėmis aplinkybėmis ir joms turėtų būti taikomos tam tikros kiekybinės ribos, nes dėl jų pobūdžio jas taikant sunku laikytis laikino taikymo sąlygos;

(20) atsargumo priemonės turėtų būti taikomos tik tokiu mastu, kad įstaiga arba subjektas galėtų išlikti mokus nepalankiojo scenarijaus atveju, kaip nustatyta atliekant testavimą nepalankiausiomis sąlygomis arba lygiavertę veiklą. Kai atsargumo priemonės taikomos kaip nuvertėjusio turto priemonės, paramą gaunanti įstaiga arba subjektas turėtų galėti panaudoti tą sumą nuostoliams, susijusiems su perduotu turtu, padengti arba tuo pačiu metu įsigyjant kapitalo priemones, su sąlyga, kad neviršijama bendra nustatyto trūkumo suma. Taip pat būtina užtikrinti, kad tokios atsargumo priemonės, t. y. nuvertėjusio turto priemonės, atitiktų galiojančias valstybės pagalbos taisykles ir geriausią patirtį, kad jomis būtų atkurtas įstaigos arba subjekto ilgalaikis gyvybingumas, valstybės pagalba būtų apribota iki būtino minimumo ir būtų išvengta konkurencijos iškraipymų. Dėl šių priežasčių, kai atitinkamų institucijų taikomos atsargumo priemonės yra nuvertėjusio turto priemonės, tos institucijos turėtų atsižvelgti į konkrečias gaires, įskaitant turto valdymo įmonės steigimo gaires[35] ir komunikatą dėl neveiksnių paskolų problemos sprendimo[36]. Toms atsargumo priemonėms, t. y. nuvertėjusio turto priemonėms, visada turėtų būti taikoma privalomoji laikino taikymo sąlyga. Tikimasi, kad konkrečiam laikotarpiui suteiktomis valstybės garantijomis, susijusiomis su atitinkamos įstaigos ar subjekto nuvertėjusiu turtu, bus užtikrinama geresnė atitiktis laikinumo sąlygai nei tokio turto perdavimo valstybės remiamam subjektui atveju. Siekiant užtikrinti įstaigų ir subjektų, kurie, nepaisant gautos paramos, pasirodė esantys negyvybingi, pasitraukimą iš rinkos, būtina nustatyti, kad dėl to, jog atitinkama įstaiga ar subjektas nesilaiko paramos priemonių sąlygų, nustatytų tokių priemonių suteikimo metu, atitinkama įstaiga arba subjektas turėtų būti laikomi žlungančiais arba galinčiais žlugti;

(21) siekiant apimti esminius prudencinių reikalavimų pažeidimus, būtina išsamiau apibrėžti sąlygas, pagal kurias nustatoma, kad kontroliuojančiosios bendrovės žlunga arba galėtų žlugti. Kontroliuojančiosios bendrovės padarytas tų reikalavimų pažeidimas turėtų būti laikomas reikšmingu, kai tokio pažeidimo rūšis ir mastas yra panašūs į pažeidimą, kurį padarius kredito įstaigai kompetentinga institucija panaikintų veiklos leidimą pagal Direktyvos 2013/36/ES 18 straipsnį;

---

35 COM(2018) 133 *final*.

36 COM(2020) 822 *final*.

(22) valstybės narės pagal savo nacionalinės teisės aktus gali turėti įgaliojimus sustabdyti mokėjimo ar pateikimo prievolių, kurios gali apimti reikalavimus atitinkančius indėlius, vykdymą. Kai mokėjimo ar pateikimo prievolių vykdymo sustabdymas nėra tiesiogiai susijęs su kredito įstaigos finansinėmis aplinkybėmis, Direktyvos 2014/49/ES tikslais indėliai gali būti negrąžinami. Todėl indėlininkai gali ilgą laiką neturėti galimybės naudotis savo indėliais. Siekdamos išlaikyti indėlininkų pasitikėjimą bankų sektoriumi ir finansinį stabilumą, valstybės narės turėtų užtikrinti, kad indėlininkai turėtų galimybę iš savo indėlio paimti tinkamą dienai skirtą sumą, kad visų pirma galėtų padengti pragyvenimo išlaidas, jei jų indėliai būtų neprieinami dėl mokėjimų sustabdymo dėl priežasčių, dėl kurių indėliai indėlininkams neišmokami. Tokia procedūra turėtų būti taikoma tik išimtiniais atvejais ir valstybės narės turėtų užtikrinti, kad indėlininkai galėtų paimti tinkamas dienai skirtas sumas;

(23) siekiant padidinti teisinį tikrumą ir atsižvelgiant į galimą įsipareigojimų, kurių gali atsirasti dėl būsimų neapibrėžtų įvykių, įskaitant pertvarkymo metu dar neišspręstų ginčų baigtį, svarbą, būtina nustatyti, kokia tiems įsipareigojimams turėtų būti taikoma procedūra taikant gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę. Šiuo atžvilgiu pagrindiniai taikomi principai turėtų būti apskaitos taisyklėse nustatyti principai, ypač 37-ajame tarptautiniame apskaitos standarte, priimtame Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1126/2008[37], nustatytose apskaitos taisyklėse. Tuo remdamosi pertvarkymo institucijos turėtų atskirti atidėjinius ir neapibrėžtuosius įsipareigojimus. Atidėjiniai yra įsipareigojimai, kurie yra susiję su galimu netenkamų lėšų srautu ir kuriuos galima patikimai įvertinti. Neapibrėžtieji įsipareigojimai nepripažįstami balansiniais įsipareigojimais, nes jie susiję su įsipareigojimu, kurio negalima laikyti tikėtinu vertinimo metu arba kurio negalima patikimai įvertinti;

(24) kadangi atidėjiniai yra pripažįstami balansiniais įsipareigojimais, reikėtų patikslinti, kad tokie atidėjiniai turi būti traktuojami kaip bet koks kitas įsipareigojimas. Tokiems atidėjiniams turėtų būti galima taikyti gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę, išskyrus atvejus, kai jie atitinka vieną iš konkrečių kriterijų, kuriais remiantis nustatoma, kad gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė negali būti taikoma. Atsižvelgiant į galimą tų atidėjinių svarbą pertvarkymo atveju ir siekiant tikrumo taikant gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę, turėtų būti nurodyta, kad atidėjiniai yra įsipareigojimų, kuriems gali būti taikoma gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė, dalis ir kad dėl to gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė jiems gali būti taikoma. Taip pat turėtų būti užtikrinta, kad pritaikius gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę tie įsipareigojimai ir visos su jais susijusios prievolės ar reikalavimai būtų laikomi įvykdytais visais atžvilgiais. Tai ypač svarbu įsipareigojimų ir prievolių, kylančių iš teisminių reikalavimų pertvarkomos įstaigos atžvilgiu, atveju;

(25) pagal apskaitos principus neapibrėžtieji įsipareigojimai negali būti pripažįstami įsipareigojimais, todėl jiems neturėtų būti galima taikyti gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę. Tačiau būtina užtikrinti, kad neapibrėžtasis įsipareigojimas, atsirandantis dėl įvykio, kuris nėra tikėtinas arba kurio negalima patikimai įvertinti pertvarkymo metu, nepakenktų pertvarkymo strategijos ir visų pirma gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės veiksmingumui. Tam tikslui pasiekti vertintojas, atlikdamas vertinimą pertvarkymo tikslais, turėtų įvertinti neapibrėžtuosius įsipareigojimus, įtrauktus į pertvarkomos įstaigos balansą, ir tų įsipareigojimų galimai

[37] 2008 m. lapkričio 3 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1126/2008, priimantis tam tikrus tarptautinius apskaitos standartus pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1606/2002 (OL L 320, 2008 11 29, p. 1).

vertei suteikti kiek įmanoma tikslesnę kiekybinę išraišką. Siekdamas užtikrinti, kad po pertvarkymo proceso įstaiga arba subjektas tinkamą laikotarpį galėtų išlaikyti pakankamą rinkos pasitikėjimą, vertintojas turėtų atsižvelgti į tą galimą vertę nustatydamas sumą, kuria reikia nurašyti arba konvertuoti įsipareigojimus, kuriems gali būti taikoma gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė, kad būtų atkurti pertvarkomos įstaigos kapitalo pakankamumo koeficientai. Visų pirma pertvarkymo institucija turimus konvertavimo įgaliojimus įsipareigojimams, kuriems gali būti taikoma gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė, turėtų taikyti tiek, kiek tai būtina siekiant užtikrinti, kad pertvarkomos įstaigos rekapitalizavimas būtų pakankamas galimiems nuostoliams, kurių gali atsirasti dėl įsipareigojimo, galinčio atsirasti dėl įvykio, kuris nėra tikėtinas, padengti. Vertindama nurašytiną arba konvertuotiną sumą, pertvarkymo institucija turėtų atidžiai apsvarstyti galimo nuostolio poveikį pertvarkomai įstaigai, remdamasi įvairiais veiksniais, įskaitant tikimybę, kad įvykis įvyks, jo įvykimo laiką ir neapibrėžtojo įsipareigojimo sumą;

(26) tam tikromis aplinkybėmis po to, kai iš pertvarkymo finansavimo struktūros suteikiamas įnašas, neviršijantis 5 proc. visų įstaigos ar subjekto įsipareigojimų, įskaitant nuosavas lėšas, pertvarkymo institucijos gali naudoti papildomus finansavimo šaltinius jų pertvarkymo veiksmams papildomai remti. Reikėtų aiškiau nurodyti, kokiomis aplinkybėmis iš pertvarkymo finansavimo struktūros gali būti teikiama papildoma parama, kai visi įsipareigojimai, kuriems suteiktas prioritetas yra mažesnis už prioritetą, suteiktą indėliams, kuriems nėra privalomai ar savo nuožiūra netaikoma gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė, yra visiškai nurašyti arba konvertuoti;

(27) Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2019/876[38], Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2019/877[39] ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2019/879[40] Sąjungoje įgyvendintas 2015 m. lapkričio 9 d. Finansinio stabilumo tarybos paskelbtas tarptautinis Bendro nuostolių padengimo pajėgumo (TLAC) sąlygų dokumentas (toliau – TLAC standartas), skirtas pasaulinės sisteminės svarbos bankams, ES teisės aktuose vadinamiems pasaulinės sisteminės svarbos įstaigomis (G-SII). Reglamentu (ES) 2019/877 ir Direktyva (ES) 2019/879 taip pat iš dalies pakeistas Direktyvoje 2014/59/ES ir Reglamente (ES) Nr. 806/2014 nustatytas MREL. Būtina suderinti Direktyvos 2014/59/ES nuostatas dėl MREL su TLAC standarto įgyvendinimu G-SII atžvilgiu, kiek tai susiję su tam tikrais įsipareigojimais, kurie galėtų būti naudojami MREL daliai, kuri turėtų būti įvykdyta nuosavomis lėšomis ir kitais subordinuotaisiais įsipareigojimais, įvykdyti. Visų pirma, įsipareigojimai, kurie yra tokio pat prioriteto (*pari passu)*kaip tam tikri neįtraukti įsipareigojimai, turėtų būti įtraukti į pertvarkytinų subjektų nuosavas lėšas ir subordinuotąsias tinkamas priemones, kai tų neįtrauktų įsipareigojimų suma pertvarkytino subjekto balanse

---

38 2019 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2019/876, kuriuo iš dalies keičiamos Reglamento (ES) Nr. 575/2013 nuostatos, susijusios su sverto koeficientu, grynojo pastovaus finansavimo rodikliu, nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų reikalavimais, sandorio šalies kredito rizika, rinkos rizika, pagrindinių sandorio šalių pozicijomis, kolektyvinio investavimo subjektų pozicijomis, didelėmis pozicijomis, ataskaitų teikimo ir informacijos atskleidimo reikalavimais, ir Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL L 150, 2019 6 7, p. 1).

39 2019 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2019/877, kuriuo dėl kredito įstaigų ir investicinių įmonių nuostolių padengimo ir rekapitalizavimo pajėgumo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 806/2014 (OL L 150, 2019 6 7, p. 226).

40 2019 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2019/879, kuria dėl kredito įstaigų ir investicinių įmonių nuostolių padengimo ir rekapitalizavimo pajėgumo iš dalies keičiama Direktyva 2014/59/ES ir iš dalies keičiama Direktyva 98/26/EB (OL L 150, 2019 6 7, p. 296).

neviršija 5 proc. pertvarkytino subjekto nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų sumos ir dėl tokio įtraukimo nekyla jokios rizikos, susijusios su principo, kad nė vieno kreditoriaus padėtis nėra blogesnė, taikymu;

(28) MREL nustatymo taisyklėse daugiausia dėmesio skiriama tinkamo MREL lygio nustatymui, darant prielaidą, kad pasirinkta pertvarkymo strategija būtų gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės taikymas. Tačiau pagal Direktyvą 2014/59/ES pertvarkymo institucijoms leidžiama naudoti kitas pertvarkymo priemones, t. y. tas, kurias taikant pertvarkomos įstaigos verslas perduodamas privačiam pirkėjui arba laikinai įstaigai. Todėl reikėtų patikslinti, kad tuo atveju, kai pertvarkymo plane numatoma naudoti verslo pardavimo priemonę arba laikinos įstaigos sukūrimo priemonę ir pertvarkytinas subjektas pasitrauks iš rinkos, pertvarkymo institucijos turėtų nustatyti atitinkamam pertvarkytinam subjektui taikomo MREL lygį remdamosi tų pertvarkymo priemonių ypatumais ir skirtingais nuostolių padengimo ir rekapitalizavimo poreikiais, susijusiais su tomis priemonėmis;

(29) pertvarkytinų subjektų MREL lygis yra nuostolių, tikėtinų vykdant pertvarkymą, sumos ir rekapitalizavimo sumos suma, kuria pertvarkytinam subjektui sudaromos sąlygos toliau laikytis veiklos leidimo sąlygų ir vykdyti veiklą tinkamą laikotarpį. Tam tikros pasirinktos pertvarkymo strategijos apima turto, teisių ir įsipareigojimų perdavimą gavėjui ir pasitraukimą iš rinkos, visų pirma verslo pardavimo priemonė. Tokiais atvejais rekapitalizavimo komponento tikslai gali būti taikomi kitokiu mastu, nes pertvarkymo institucija neprivalės užtikrinti, kad pertvarkytinas subjektas atlikus pertvarkymo veiksmus vėl laikytųsi nuosavų lėšų reikalavimų. Vis dėlto numatoma, kad tokiais atvejais nuostoliai viršys pertvarkytino subjekto nuosavų lėšų reikalavimus. Todėl tikslinga nustatyti, kad tų pertvarkytinų subjektų MREL lygis ir toliau apimtų rekapitalizavimo sumą, kuri koreguojama proporcingai pertvarkymo strategijai;

(30) kai pertvarkymo strategijoje numatyta naudoti kitas pertvarkymo priemones nei gelbėjimas privačiomis lėšomis, atitinkamo subjekto rekapitalizavimo poreikiai po pertvarkymo paprastai bus mažesni nei veikiančio banko gelbėjimo privačiomis lėšomis atveju. Tokiu atveju MREL kalibravimas turėtų atspindėti tą aspektą vertinant rekapitalizavimo reikalavimą. Todėl koreguodamos pertvarkytiniems subjektams, kurių pertvarkymo plane numatyta verslo pardavimo priemonė arba laikinos įstaigos sukūrimo priemonė ir jų pasitraukimas iš rinkos, taikomo MREL lygį pertvarkymo institucijos turėtų atsižvelgti į tų priemonių ypatybes, įskaitant tikėtiną perdavimo privačiam pirkėjui arba laikinai įstaigai mastą, perduotinų priemonių rūšis, tikėtiną tų priemonių vertę bei paklausą rinkoje ir pasirinktos pertvarkymo strategijos struktūrą, įskaitant papildomą turto atskyrimo priemonės naudojimą. Kadangi pertvarkymo institucija dėl bet kokio galimo IGS lėšų panaudojimo pertvarkymui turi nuspręsti kiekvienu konkrečiu atveju ir kadangi tokio sprendimo negalima užtikrintai priimti *ex ante*, kalibruodamos MREL lygį pertvarkymo institucijos neturėtų atsižvelgti į galimą IGS įnašą pertvarkymo atveju;

(31) būtina užtikrinti vienodas paskatas sutelkti pakankamas MREL sumas įstaigų ir subjektų, kuriems perdavimo strategijos būtų taikomos tiek pertvarkymo, tiek ne pertvarkymo procese, atveju. Todėl nustatant MREL lygį įstaigoms ar subjektams, kuriems gali būti taikomos priemonės, susijusios su nacionalinėmis bankroto procedūromis pagal Direktyvos 2014/49/ES 11 straipsnio 5 dalį, turėtų būti laikomasi tų pačių taisyklių, kurios taikomos nustatant MREL pertvarkytiniems subjektams, kurių pasirinktoje pertvarkymo strategijoje numatytas verslo pardavimas arba perdavimas laikinai įstaigai ir jų pasitraukimas iš rinkos;

(32) tarp pertvarkymo sistemos ir piktnaudžiavimo rinka sistemos esama sąsajų. Visų pirma, nors veiksmai, kurių imamasi rengiantis pertvarkymui, gali būti laikomi viešai neatskleista informacija pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 596/2014[41], dėl jų pirmalaikio atskleidimo kyla pavojus sėkmingam pertvarkymo procesui. Pertvarkomos įstaigos gali imtis veiksmų šiai problemai spręsti prašydamos atidėti viešai neatskleistos informacijos atskleidimą pagal Reglamento (ES) Nr. 596/2014 17 straipsnio 5 dalį. Tačiau rengiantis pertvarkymui ne visada esama tinkamų paskatų, kad pertvarkoma įstaiga galėtų imtis iniciatyvos pateikti tokį prašymą. Siekiant išvengti tokių situacijų, pertvarkymo institucijoms turėtų būti suteikti įgaliojimai pertvarkomos įstaigos vardu tiesiogiai prašyti atidėti viešai neatskleistos informacijos atskleidimą pagal Reglamento (ES) Nr. 596/2014 17 straipsnio 5 dalį;

(33) siekiant palengvinti pertvarkymo planavimą, sėkmingo pertvarkymo galimybės vertinimą ir naudojimąsi įgaliojimais mažinti ar pašalinti kliūtis sėkmingam pertvarkymui, taip pat skatinti keitimąsi informacija, įstaigos, turinčios svarbių filialų kitose valstybėse narėse, pertvarkymo institucija turėtų įsteigti pertvarkymo kolegiją ir jai pirmininkauti;

(34) pasibaigus Direktyvos 2014/59/ES 102 straipsnio 1 dalyje nurodytų pertvarkymo finansavimo struktūrų pradiniam formavimo laikotarpiui, atitinkami jų turimi finansiniai ištekliai gali šiek tiek sumažėti, palyginti su tiksliniu lygiu, visų pirma dėl apdraustųjų indėlių padidėjimo. Todėl *ex ante* įnašų, kurių tokiomis aplinkybėmis gali būti pareikalauta, suma gali būti nedidelė. Taigi gali būti, kad kai kuriais metais tokių *ex ante* įnašų suma nebebus proporcinga šių įnašų surinkimo išlaidoms. Todėl pertvarkymo institucijos turėtų turėti galimybę atidėti *ex ante* įnašų surinkimą vieniems ar daugiau metų, kol surinktina suma pasieks sumą, proporcingą surinkimo proceso išlaidoms, su sąlyga, kad dėl tokio atidėjimo nedaromas reikšmingas poveikis pertvarkymo institucijų gebėjimui naudoti pertvarkymo finansavimo struktūras;

(35) viena iš pertvarkymo finansavimo struktūrų turimų finansinių išteklių sudedamųjų dalių yra neatšaukiami mokėjimo įsipareigojimai. Todėl būtina nurodyti aplinkybes, kuriomis tų mokėjimo įsipareigojimų gali būti pareikalauta, ir taikytiną procedūrą, kai įsipareigojimai nutraukiami tuo atveju, jei įstaigai ar subjektui nebetaikoma prievolė mokėti įnašus į pertvarkymo finansavimo struktūrą. Be to, siekiant užtikrinti didesnį skaidrumą ir tikrumą dėl neatšaukiamų mokėjimo įsipareigojimų dalies visoje surinktinų *ex ante* įnašų sumoje, pertvarkymo institucijos tokią dalį turėtų nustatyti kasmet, laikydamosi taikytinų apribojimų;

(36) didžiausia metinė papildomų *ex post* įnašų į pertvarkymo finansavimo struktūras, kurių galima pareikalauti, suma šiuo metu yra ne didesnė už *ex ante* įnašų sumą, padaugintą iš trijų. Pasibaigus Direktyvos 2014/59/ES 102 straipsnio 1 dalyje nurodytam pradiniam formavimo laikotarpiui, tokie *ex ante* įnašai kitomis aplinkybėmis, nei naudojant pertvarkymo finansavimo struktūras, priklausys tik nuo apdraustųjų indėlių lygio pokyčių, todėl tikėtina, kad jie taps nedideli. Todėl didžiausią papildomų *ex post* įnašų sumą grindžiant *ex ante* įnašais galėtų būti drastiškai apribotos galimybės pertvarkymo finansavimo struktūroms surinkti *ex post*

[41] 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 596/2014 dėl piktnaudžiavimo rinka (Piktnaudžiavimo rinka reglamentas) ir kuriuo panaikinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/6/EB ir Komisijos direktyvos 2003/124/EB, 2003/125/EB ir 2004/72/EB (OL L 173, 2014 6 12, p. 1).

įnašus ir taip būtų sumažintas jų veiklos pajėgumas. Siekiant išvengti tokio rezultato, turėtų būti nustatyta kitokia riba, o papildomų *ex post* įnašų, kurių būtų leidžiama reikalauti, didžiausia suma turėtų būti atitinkamos pertvarkymo finansavimo struktūros tikslinio lygio viena aštuntoji, padauginta iš trijų;

(37) Direktyva 2014/59/ES iš dalies suderintas indėlių eiliškumas taikant įprastines bankroto procedūras reglamentuojančius nacionalinės teisės aktus. Tose taisyklėse numatytas trilygis indėlių eiliškumas, pagal kurį apdraustiesiems indėliams buvo suteiktas didžiausias prioritetas, o po jų – reikalavimus atitinkantiems fizinių asmenų ir labai mažų, mažesniųjų ir vidutinių įmonių indėliams, viršijantiems draudimo sumą. Likusiems indėliams, t. y. didelių įmonių indėliams, viršijantiems draudimo sumą, ir indėliams, kurių negalima grąžinti iš IGS, buvo nustatytas žemesnis prioritetas, tačiau jų pozicija kitais atžvilgiais suderinta nebuvo. Galiausiai IGS reikalavimams buvo suteiktas toks pat aukštesnis prioritetas kaip ir apdraustiesiems indėliams. Nepaisant to, tai nebuvo optimalus indėlininkų apsaugos sprendimas. Dėl dalinio suderinimo skiriasi tų likusių indėlininkų traktavimas skirtingose valstybėse narėse, visų pirma dėl to, kad vis daugiau valstybių narių priėmė sprendimą teisinę pirmenybę taip pat suteikti likusiems indėliams. Dėl šių skirtumų taip pat kilo sunkumų atliekant pertvarkymo vertinimus nustatyti priešingos padėties nemokumo atveju scenarijų tarpvalstybinėms grupėms. Be to, tai, kad trilygio indėlininkų reikalavimų eiliškumo atveju nebuvo taikomas standartinis indėlininkų eiliškumas, galėjo sukelti problemų dėl principo, kad nė vieno kreditoriaus padėtis nėra blogesnė, laikymosi, ypač kai indėliai, kurių prioritetas nebuvo suderintas Direktyva 2014/59/ES, buvo priskirti tam pačiam lygiui kaip didesnio prioriteto reikalavimai. Galiausiai dėl IGS reikalavimams suteikto didelio prioriteto užkirstas kelias veiksmingiau ir efektyviau naudoti tų sistemų turimus finansinius išteklius vykdant intervenciją, išskyrus atvejus, kai nemokumo atveju išmokami apdraustieji indėliai, t. y. vykdant pertvarkymą, taikant alternatyvias priemones nemokumo atveju arba prevencines priemones. Apdraustųjų indėlių apsauga grindžiama ne IGS reikalavimų eiliškumu, bet užtikrinama neįtraukiant jų į privalomas gelbėjimo privačiomis lėšomis priemones pertvarkymo atveju ir skubiu jų išmokėjimu iš IGS tuo atveju, kai indėliai negrąžinami. Todėl reikėtų iš dalies pakeisti indėlių eiliškumą dabartinėje reikalavimų hierarchijoje;

(38) visų indėlių eiliškumas turėtų būti visiškai suderintas taikant standartinį indėlininkų eiliškumą pagal vienalygį metodą, pagal kurį visiems indėliams suteikiamas didesnis prioritetas, palyginti su įprastais neužtikrintais reikalavimais, nediferencijuojant skirtingų rūšių indėlių. Be to, indėlių garantijų sistemų naudojimui pertvarkymo, nemokumo ir prevencinių priemonių srityje visada turėtų būti taikomos atitinkamos sąlygos, visų pirma mažiausių išlaidų vertinimas;

(39) standartinis indėlininkų eiliškumas padės stiprinti indėlininkų pasitikėjimą ir papildomai užkirsti kelią masinio indėlių atsiėmimo rizikai. Didesnė indėlininkų apsauga taip pat dera su svarbiu indėlių vaidmeniu realiojoje ekonomikoje, kurioje jie yra pagrindinė taupymo ir mokėjimų priemonė, taip pat bankų veikloje, kurioje indėliai yra svarbus finansavimo šaltinis ir vienas pagrindinių pasitikėjimo bankų sistema veiksnių, kuris tampa ypač aktualus nepalankiausiomis rinkos sąlygomis. Be to, dėl standartinio indėlininkų eiliškumo pagerinamos įstaigų ir subjektų sėkmingo pertvarkymo galimybės, nes padidinamas jų gebėjimas laikytis reikalavimų, kuriuos įvykdę jie gali pasinaudoti pertvarkymo finansavimo struktūromis, ir sumažinama finansavimo, kurį reikia gauti iš tų struktūrų, suma, nes kyla mažesnė rizika, jog bus pažeistas principas, kad nė vieno kreditoriaus padėtis nėra blogesnė, tais atvejais, kai įprastai neužtikrintai skolai padengti naudojamos privačios lėšos. Visų pirma,

pašalinus indėlius iš įprastų neužtikrintų reikalavimų klasės nemokumo atveju, padidėtų galimybė likusiems įprastiems neužtikrintiems reikalavimams taikyti gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę, nes iki minimumo sumažėtų principo, kad nė vieno kreditoriaus padėtis nėra blogesnė, pažeidimų rizika. Taikant standartinį indėlininkų eiliškumą ir taip sumažinus tikimybę, kad indėliai bus nurašyti arba konvertuoti siekiant užtikrinti galimybę naudotis pertvarkymo finansavimo struktūromis, būtų padedama padidinti gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės veiksmingumą ir patikimumą ir būtų padidintas pertvarkymo sistemos skaidrumas ir teisinis tikrumas. Standartinis indėlininkų eiliškumas taip pat prisidėtų prie perdavimo strategijų patikimumo vykdant pertvarkymą, nes dėl jo palengvėtų visų indėlių sutarčių įtraukimas į įsipareigojimų, kurie turi būti perduoti privačiam pirkėjui arba laikinai įstaigai, apimtį, o tai būtų naudinga santykiams su klientu ir pertvarkomos įstaigos franšizės vertei. Galiausiai, visiškas indėlininkų eiliškumo nemokumo atveju suderinimas būtų naudingas tarpvalstybiniu požiūriu ir užtikrinant vienodas sąlygas;

(40) vienalygio metodo taikymas nustatant indėlių eiliškumą pagal įprastines bankroto procedūras reglamentuojančius nacionalinės teisės aktus prisideda prie veiksmingesnės ir pigesnės visų indėlių apsaugos. Apdraustųjų indėlių atveju pagal tą metodą lengviau iš IGS finansuoti kitas priemones, kurios nėra apdraustųjų indėlių išmokėjimas ir kurios gali būti veiksmingesnės ir mažiau trikdančios užtikrinant galimybės naudotis indėliais apsaugą, nes dėl jų nenutrūksta galimybės naudotis banko sąskaitomis ir mokėjimo paslaugomis. Taikant šį metodą taip pat palengvinama neapdraustų indėlių apsauga, kai tai būtina finansiniam stabilumui ir indėlininkų pasitikėjimui apsaugoti. Galiausiai, pagal tą metodą nustačius lankstų tų galimai pigesnių indėlininkų apsaugos mechanizmų naudojimą kiek įmanoma sumažinami neatidėliotini poreikiai gauti išmokas iš IGS, taip užtikrinant geresnį jų turimų finansavimo išteklių išsaugojimą kitoms krizėms ir sumažinant naštą bankų sektoriui, kuris turi papildyti tas lėšas;

(41) dėl indėlių eiliškumo pakeitimo, visų pirma didesnio, palyginti su visais kitais indėliais, apdraustųjų indėlių ir IGS reikalavimų prioriteto panaikinimo, neturėtų būti daromas neigiamas poveikis apdraustųjų indėlių apsaugai žlugimo atveju, nes ta apsauga ir toliau būtų užtikrinama privalomai neįtraukiant apdraustųjų indėlių į nuostolių padengimą pertvarkymo atveju ir, galiausiai, indėlių negrąžinimo atveju išmokant išmokas iš IGS;

(42) pertvarkymo finansavimo struktūros gali būti naudojamos siekiant padėti taikyti verslo pardavimo priemonę arba laikinos įstaigos sukūrimo priemonę, pagal kurią pertvarkomos įstaigos turtas, teisės ir įsipareigojimai perduodami gavėjui. Tokiu atveju pertvarkymo finansavimo struktūra gali turėti reikalavimą likusios įstaigos ar subjekto atžvilgiu, kai jie vėliau likviduojami iškeliant įprastinę bankroto bylą. Taip gali atsitikti, kai pertvarkymo finansavimo struktūra naudojama nuostoliams, kuriuos kitu atveju kreditoriai būtų patyrę, padengti, be kita ko, teikiant garantijas turtui ir įsipareigojimams arba padengiant perduoto turto ir įsipareigojimų skirtumą. Siekiant užtikrinti, kad likusioje įstaigoje arba subjekte likę akcininkai ir kreditoriai veiksmingai padengtų pertvarkomos įstaigos nuostolius, ir pagerintų grąžinimo į specifinę pertvarkymo apsaugos sistemą galimybę nemokumo atveju, tie pertvarkymo finansavimo struktūros reikalavimai likusios įstaigos ar subjekto atžvilgiu ir reikalavimai, atsirandantys dėl faktiškai patirtų pagrįstų išlaidų, nemokumo atveju turėtų būti viršesni už indėlių ir IGS reikalavimus. Kadangi kompensacijomis, kurios akcininkams ir kreditoriams išmokamos iš pertvarkymo finansavimo struktūrų dėl principo, kad nė vieno kreditoriaus padėtis nėra blogesnė, pažeidimų, siekiama

kompensuoti pertvarkymo veiksmų rezultatus, tos struktūros neturėtų turėti reikalavimų dėl tų kompensacijų;

(43) siekiant užtikrinti pakankamą lankstumą ir sudaryti palankesnes sąlygas IGS intervencijoms remiant pertvarkymo priemonių naudojimą, kai dėl jų pertvarkoma įstaiga pasitraukia iš rinkos ir kai tai būtina siekiant užkirsti kelią tam, kad nuostolius padengtų indėlininkai, turėtų būti nustatyti tam tikri IGS naudojimo pertvarkymo atveju aspektai. Visų pirma būtina nurodyti, kad IGS tam tikrais atvejais ir aiškiomis sąlygomis gali būti naudojama perdavimo sandoriams, apimantiems indėlius, įskaitant reikalavimus atitinkančius indėlius, viršijančius IGS numatytą draudimo sumą, ir indėlius, kurių IGS negrąžina, remti. IGS įnašu turėtų būti siekiama padengti pirkėjui arba laikinai įstaigai perduoto turto vertės, palyginti su perduotų indėlių verte, trūkumą. Kai kapitalo neutralumo užtikrinimo ir pirkėjo kapitalo reikalavimų laikymosi tikslais pirkėjas kaip sandorio dalies reikalauja įnašo, tam taip pat turėtų būti leidžiama prisidėti IGS. IGS parama pertvarkymo veiksmams turėtų būti teikiama pinigais arba kitomis formomis, pavyzdžiui, garantijomis arba susitarimais dėl nuostolių pasidalijimo, kuriais galima kuo labiau sumažinti paramos poveikį IGS turimiems finansiniams ištekliams, kartu sudarant sąlygas IGS įnašu pasiekti jo tikslus;

(44) IGS įnašui pertvarkymo atveju turėtų būti taikomos tam tikros ribos. Pirma, turėtų būti užtikrinama, kad bet kokie nuostoliai, kuriuos IGS gali patirti dėl intervencijos pertvarkymo atveju, neviršytų nuostolių, kuriuos IGS patirtų nemokumo atveju, jei išmokėtų apdraustuosius indėlius ir perimtų jų reikalavimus įstaigos turto atžvilgiu. Ta suma turėtų būti nustatoma atliekant mažiausių išlaidų vertinimą pagal Direktyvoje 2014/49/ES nustatytus kriterijus ir metodiką. Tie kriterijai ir metodika taip pat turėtų būti naudojami nustatant tvarką, kuri IGS būtų buvusi taikoma, jei atliekant *ex post* vertinimą, ar laikomasi principo, kad nė vieno kreditoriaus padėtis nėra blogesnė, įstaigai būtų buvusi iškelta įprastinė bankroto byla, ir nustatant bet kokią indėlių garantijų sistemai mokėtiną kompensaciją. Antra, IGS įnašo suma, kuria siekiama padengti turto ir įsipareigojimų, kurie turi būti perduoti pirkėjui arba laikinai įstaigai, skirtumą, neturėtų viršyti skirtumo tarp perduoto turto ir perduotų indėlių ir įsipareigojimų, kurių prioritetas nemokumo atveju yra toks pats arba didesnis nei tų indėlių prioritetas. Taip būtų užtikrinama, kad IGS įnašas būtų naudojamas tik siekiant išvengti nuostolių priskyrimo indėlininkams, kai tinkama, o ne siekiant apsaugoti kreditorius, kurių prioritetas yra mažesnis už indėlių prioritetą nemokumo atveju. Nepaisant to, IGS įnašo, skirto turto ir įsipareigojimų skirtumui padengti IGS įnašu papildant gaunančiojo subjekto nuosavas lėšas, suma neturėtų viršyti apdraustųjų indėlių grąžinimo išlaidų, apskaičiuotų atliekant mažiausių išlaidų vertinimą;

(45) turėtų būti nurodyta, kad vykdant pertvarkymą IGS gali prisidėti prie įsipareigojimų, išskyrus apdraustuosius indėlius, perdavimo tik tuo atveju, jei pertvarkymo institucija padaro išvadą, kad indėliams, išskyrus apdraustuosius indėlius, negali būti taikoma gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė ir jie negali būti palikti likusioje pertvarkomos įstaigos, kuri bus likviduojama, dalyje. Visų pirma pertvarkymo institucijai turėtų būti leidžiama vengti priskirti nuostolius tiems indėliams, kai neįtraukimas yra tikrai būtinas ir proporcingas siekiant išsaugoti ypatingos svarbos funkcijų ir pagrindinių verslo linijų tęstinumą arba kai tai būtina siekiant išvengti plataus masto plintančio neigiamo poveikio ir finansinio nestabilumo, kurie galėtų sukelti didelių Sąjungos arba valstybės narės ekonomikos sutrikimų. Tos pačios priežastys turėtų būti taikomos į perdavimą pirkėjui arba laikinai įstaigai įtraukiant įsipareigojimus, kuriems gali būti taikoma gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė ir

kurių prioritetas yra žemesnis už indėlių prioritetą. Tokiu atveju tų įsipareigojimų, kuriems gali būti taikoma gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė, perdavimas neturėtų būti remiamas IGS įnašu. Jei reikėtų kokios nors finansinės paramos tų įsipareigojimų, kuriems gali būti taikoma gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė, perdavimui, ta parama turėtų būti teikiama iš pertvarkymo finansavimo struktūros;

(46) atsižvelgiant į galimybę naudotis IGS pertvarkymo atveju, būtina išsamiau nurodyti, kaip IGS įnašas gali būti įtraukiamas vertinant, ar įvykdyti reikalavimai, kurių laikantis galima pasinaudoti pertvarkymo finansavimo struktūromis. Jei pertvarkomos įstaigos akcininkų ir kreditorių įnašą, gautą mažinant, nurašant arba konvertuojant jų įsipareigojimus susumavus su IGS įnašu gaunama suma sudaro bent 8 proc. visų įstaigos įsipareigojimų, įskaitant nuosavas lėšas, įstaigai turėtų būti suteikta galimybė pasinaudoti pertvarkymo finansavimo struktūra, kad gautų papildomą finansavimą, kai to reikia veiksmingam pertvarkymui pagal pertvarkymo tikslus užtikrinti. Jei tos sąlygos tenkinamos, IGS įnašas turėtų neviršyti sumos, kuri yra būtina, kad būtų galima pasinaudoti pertvarkymo finansavimo struktūra. Siekiant užtikrinti, kad pertvarkymas ir toliau būtų pirmiausia finansuojamas iš įstaigos vidaus išteklių, ir kuo labiau sumažinti konkurencijos iškraipymus, galimybė naudoti IGS įnašą siekiant užtikrinti galimybę pasinaudoti pertvarkymo finansavimo struktūromis turėtų būti įmanoma tik toms įstaigoms, kurių pertvarkymo plane arba grupės pertvarkymo plane nenumatytas tvarkingas likvidavimas žlugimo atveju, jei toms įstaigoms pertvarkymo institucijų nustatytas MREL yra tokio lygio, kuris apima tiek nuostolių padengimo, tiek rekapitalizavimo sumas;

(47) atsižvelgiant į EBI vaidmenį skatinant institucijų praktikos konvergenciją, EBI turėtų stebėti įstaigų ir grupių sėkmingo pertvarkymo galimybių vertinimų rengimą ir įgyvendinimą, taip pat pertvarkymo institucijų veiksmus ir pasirengimą užtikrinant veiksmingą pertvarkymo priemonių ir įgaliojimų įgyvendinimą, ir teikti apie juos ataskaitas. Tose ataskaitose EBI taip pat turėtų įvertinti priemonių, kurių pertvarkymo institucijos ėmėsi atitinkamų išorės suinteresuotųjų subjektų atžvilgiu, skaidrumo lygį ir jų indėlio į pasirengimą pertvarkymui ir įstaigų sėkmingo pertvarkymo galimybes mastą. Be to, EBI turėtų pranešti apie valstybių narių priimtas priemones, skirtas neprofesionaliesiems investuotojams apsaugoti, kiek tai susiję su skolos priemonėmis, kurios yra tinkamos MREL vykdyti pagal Direktyvą 2014/59/ES, palyginant ir vertinant bet kokį galimą poveikį tarpvalstybinėms operacijoms. Esamų techninių reguliavimo standartų, susijusių su pertvarkytinų subjektų papildomų nuosavų lėšų reikalavimų ir jungtinio rezervo reikalavimo vertinimu, taikymo sritis turėtų būti išplėsta, kad apimtų subjektus, kurie nėra laikomi pertvarkytinais subjektais, kai tie reikalavimai nebuvo nustatyti tuo pačiu pagrindu kaip MREL. Metinėje ataskaitoje dėl MREL EBI taip pat turėtų įvertinti, kaip pertvarkymo institucijos politikoje įgyvendina naujas perdavimo strategijoms tinkamo MREL kalibravimo taisykles. Atsižvelgdama į savo užduotis padėti užtikrinti nuoseklų ir koordinuotą krizių valdymo ir pertvarkymo režimą Sąjungoje, EBI turėtų koordinuoti ir prižiūrėti krizių modeliavimo veiklą. Tie modeliavimai turėtų apimti kompetentingų institucijų, pertvarkymo institucijų ir IGS veiksmų koordinavimą ir bendradarbiavimą įstaigų ir subjektų finansinės būklės pablogėjimo metu, priemonių rinkinio taikymo planuojant gaivinimą ir pertvarkymą testavimą, ankstyvąją intervenciją ir pertvarkymą laikantis holistinio požiūrio. Ta veikla visų pirma turėtų būti atsižvelgiama į tarpvalstybinį atitinkamų institucijų bendradarbiavimo ir turimų priemonių bei įgaliojimų taikymo aspektą. Kai aktualu, krizės modeliavimo veikla taip pat turėtų apimti pertvarkymo schemų priėmimą ir įgyvendinimą bankų sąjungoje pagal Reglamentą (ES) Nr. 806/2014;

(48) aukštos kokybės poveikio vertinimas yra labai svarbus rengiant patikimus ir įrodymais pagrįstus pasiūlymus dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų, o faktai ir įrodymai yra labai svarbūs teisėkūros procedūros metu priimamiems sprendimams pagrįsti. Dėl tos priežasties pertvarkymo institucijos, kompetentingos institucijos, Bendra pertvarkymo valdyba, ECB ir kiti Europos centrinių bankų sistemos nariai ir EBI Komisijos prašymu turėtų pateikti jai visą informaciją, kurios reikia, kad ji galėtų vykdyti su politikos formavimu susijusias užduotis, įskaitant poveikio vertinimų rengimą ir pasiūlymų dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų rengimą bei derybas dėl jų;

(49) todėl Direktyva 2014/59/ES turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeista;

(50) kadangi šios direktyvos tikslų, t. y. padidinti įstaigų ir subjektų gaivinimo ir pertvarkymo sistemos veiksmingumą ir efektyvumą, valstybės narės negali deramai pasiekti dėl rizikos, kurią bendrosios rinkos vientisumui gali kelti skirtingi nacionaliniai metodai, o iš dalies pakeičiant Sąjungos lygmeniu jau nustatytas taisykles tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamasi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali priimti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Direktyvos 2014/59/ES daliniai pakeitimai

Direktyva 2014/59/ES iš dalies keičiama taip:

(1) 2 straipsnio 1 dalis iš dalies keičiama taip:

(a) įterpiamas 29a punktas:

„29a. alternatyvi privačiojo sektoriaus priemonė – bet kokia parama, kuri nelaikoma nepaprastąja viešąja finansine parama;“;

(b) 35 punktas pakeičiamas taip:

„35. ypatingos svarbos funkcijos – veikla, paslaugos ar operacijos, kurias nutraukus, tikėtina, vienoje ar daugiau valstybių narių dėl atitinkamos įstaigos arba grupės dydžio, jos kontroliuojamos rinkos dalies, išorės ar vidaus tarpusavio sąsajų, sudėtingumo ar tarpvalstybinės veiklos nacionaliniu ar regioniniu lygmeniu sutriktų itin svarbios realiajai ekonomikai teikiamos paslaugos arba sutriktų finansinis stabilumas, visų pirma atsižvelgiant į tos veiklos, paslaugų ar operacijų pakeičiamumą;“;

(c) 71 punktas pakeičiamas taip:

„71. įsipareigojimai, kuriems gali būti taikoma gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė – įstaigos arba 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto įsipareigojimai, įskaitant įsipareigojimus, dėl kurių atsiranda apskaitos atidėjinių, ir kapitalo priemonės, kurios nelaikomos bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonėmis, papildomomis 1 lygio arba 2 lygio priemonėmis, ir kurioms netaikoma gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės taikymo išimtis pagal 44 straipsnio 2 dalį;“;

(d) įterpiami 83d ir 83e punktai:

„83d. ne ES G-SII – ne ES G-SII, apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 134 punkte;

83e. G-SII subjektas – G-SII subjektas, apibrėžtas Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 136 punkte;“;

(e) įterpiamas 93a punktas:

„93a. indėlis – taikant 108 ir 109 straipsnius, tai indėlis,, apibrėžtas Direktyvos 2014/49/ES 2 straipsnio 1 dalies 3 punkte;“;

(2) 5 straipsnio 2, 3 ir 4 dalys pakeičiamos taip:

„2. Kompetentingos institucijos užtikrina, kad įstaigos savo gaivinimo planus atnaujintų bent kartą per metus arba pasikeitus įstaigos teisinei ar organizacinei struktūrai, veiklai ar finansinei būklei, kai tai gali turėti reikšmingą poveikį gaivinimo planui arba kai dėl to būtina tą planą keisti iš esmės. Kompetentingos institucijos gali reikalauti, kad įstaigos savo gaivinimo planus atnaujintų dažniau.

Jei per 12 mėnesių nuo gaivinimo plano paskutinio metinio atnaujinimo pirmoje pastraipoje nurodytų pakeitimų neatliekama, kompetentingos institucijos gali išimties tvarka atleisti nuo pareigos atnaujinti gaivinimo planą iki kito 12 mėnesių laikotarpio.

3. Gaivinimo planuose nenumatoma galimybės pasinaudoti vienos iš toliau nurodytų rūšių parama arba ją gauti:

(a) nepaprastąja viešąja finansine parama;

(b) skubia centrinio banko pagalba likvidumui padidinti;

(c) centrinio banko pagalba likvidumui padidinti, teikiama nestandartinėmis užtikrinimo, termino arba palūkanų normų sąlygomis.

4. Gaivinimo planuose prireikus pateikiama analizė, kaip ir kada įstaiga gali teikti prašymą dėl centrinio banko priemonių, kurios nėra išbrauktos iš gaivinimo plano taikymo srities pagal 3 dalį, naudojimo plane numatytomis sąlygomis, ir nurodomas turtas, kuris, tikėtina, atitiktų įkaitui keliamas sąlygas.“;

(3) 6 straipsnio 5 dalis pakeičiama taip:

„5. Kompetentingai institucijai įvertinus, kad gaivinimo plane yra esminių trūkumų ar esminių įgyvendinimo kliūčių, apie vertinimą ji praneša įstaigai arba grupės patronuojančiajai įmonei ir reikalauja, kad įstaiga per tris mėnesius (institucijoms pritarus šis terminas gali būti pratęstas vienu mėnesiu) pateiktų patikslintą planą su paaiškinimais, kaip sprendžiami su tais trūkumais ar kliūtimis susiję klausimai.“;

(4) 8 straipsnio 2 dalies trečia pastraipa pakeičiama taip:

„EBI kompetentingos institucijos prašymu gali padėti kompetentingoms institucijoms susitarti dėl bendro sprendimo pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 31 straipsnio 2 dalies c punktą.“;

(5) 10 straipsnyje įterpiama 8a dalis:

„8a. Pertvarkymo institucijos nepriima pertvarkymo planų, jei įstaiga likviduojama laikantis taikytinos nacionalinės teisės pagal 32b straipsnį arba jei taikoma 37 straipsnio 6 dalis.“;

(6) 12 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

(a) 1 dalis papildoma trečia pastraipa:

„Nustatydamos priemones, kurių reikia imtis pirmos pastraipos b punkte nurodytų patronuojamųjų įmonių, kurios nėra pertvarkytini subjektai, atžvilgiu, pertvarkymo institucijos gali taikyti supaprastintą metodą, jei toks metodas nedaro neigiamo poveikio sėkmingo grupės pertvarkymo galimybei, atsižvelgiant į patronuojamosios įmonės dydį, jos rizikos pobūdį, ypatingos svarbos funkcijų nebuvimą ir grupės pertvarkymo strategiją.“;

(b) įterpiama 5a dalis:

„5a. Pertvarkymo institucijos nepriima pertvarkymo planų, jei įstaiga likviduojama laikantis taikytinos nacionalinės teisės pagal 32b straipsnį arba jei taikoma 37 straipsnio 6 dalis.“;

(7) 13 straipsnio 4 dalies ketvirta pastraipa pakeičiama taip:

„EBI pertvarkymo institucijos prašymu gali padėti pertvarkymo institucijoms susitarti dėl bendro sprendimo pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 31 straipsnio 2 dalies c punktą.“;

(8) 15 straipsnis papildomas 5 dalimi:

„5. EBI stebi, kaip pertvarkymo institucijos rengia vidaus politiką dėl šiame straipsnyje ir 16 straipsnyje numatytų įstaigų ar grupių sėkmingo pertvarkymo galimybių vertinimų ir kaip įgyvendina šiuos vertinimus. EBI ne vėliau kaip [LB prašoma įrašyti datą – 2 metai po šios direktyvos įsigaliojimo dienos] pateikia Komisijai esamos sėkmingo pertvarkymo galimybių vertinimo praktikos ir galimų skirtumų valstybėse narėse ataskaitą ir prireikus stebi toje ataskaitoje pateiktų rekomendacijų įgyvendinimą.

Pirmoje pastraipoje nurodyta ataskaita apima bent šiuos aspektus:

(a) pertvarkymo institucijų parengtų sėkmingo pertvarkymo galimybių vertinimų metodikų vertinimą, įskaitant sričių, kuriose gali būti skirtumų tarp valstybių narių, nustatymą;

(b) testavimo pajėgumų, kurių pertvarkymo institucijoms reikia tam, kad jos galėtų užtikrinti veiksmingą pertvarkymo strategijos įgyvendinimą, vertinimą;

(c) pertvarkymo institucijų parengtų metodikų, skirtų sėkmingo pertvarkymo galimybių vertinimams atlikti, ir tų vertinimų rezultatų skaidrumo atitinkamų suinteresuotųjų subjektų atžvilgiu lygį.“;

(9) 16a straipsnis papildomas 7 dalimi:

„7. Kai subjektui jungtinio rezervo reikalavimas netaikomas tuo pačiu pagrindu, kuriuo remiantis jis privalo laikytis 45c ir 45d straipsniuose nurodytų reikalavimų, pertvarkymo institucijos šio straipsnio 1–6 dalis taiko remdamosi jungtinio rezervo reikalavimo, apskaičiuoto pagal Komisijos deleguotąjį reglamentą (ES) 2021/1118*, nustatymu. Taikoma Direktyvos 2013/36/ES 128 straipsnio ketvirta pastraipa.

Pertvarkymo institucija pirmoje pastraipoje nurodytą nustatytą jungtinio rezervo reikalavimą įtraukia į sprendimą, kuriuo nustatomi šios direktyvos 45c ir 45d straipsniuose nurodyti reikalavimai. Subjektas viešai paskelbia nustatytą jungtinio rezervo reikalavimą kartu su 45i straipsnio 3 dalyje nurodyta informacija.

_____

* 2021 m. kovo 26 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) 2021/1118, kuriuo Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59/ES papildoma techniniais reguliavimo standartais, kuriais nustatoma metodika, kurią pertvarkymo institucijos turi taikyti nustatydamos Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2013/36/ES 104a straipsnyje nurodytą reikalavimą ir jungtinio rezervo reikalavimą pertvarkytiniems subjektams konsoliduotu pertvarkytinos grupės lygmeniu, kai pertvarkytinai grupei pagal tą direktyvą tie reikalavimai netaikomi (OL L 241, 2021 7 8, p. 1).“;

(10) 17 straipsnio 4 dalis papildoma trečia pastraipa:

„Jei atitinkamo subjekto pasiūlytomis priemonėmis sėkmingo pertvarkymo kliūtys veiksmingai sumažinamos arba pašalinamos, pertvarkymo institucija, pasikonsultavusi su kompetentinga institucija, priima sprendimą. Tame sprendime nurodoma, kad pasiūlytomis priemonėmis sėkmingo pertvarkymo kliūtys veiksmingai sumažinamos arba pašalinamos, ir reikalaujama, kad subjektas įgyvendintų pasiūlytas priemones.“;

(11) 18 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

(a) 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Grupės lygmens pertvarkymo institucija praneša apie Sąjungos patronuojančiosios įmonės pasiūlytas priemones konsoliduotos priežiūros institucijai, EBI, patronuojamųjų įmonių pertvarkymo institucijoms ir valstybių, kuriose yra svarbių filialų, pertvarkymo institucijoms (tiek, kiek tai susiję su svarbiu filialu). Grupės lygmens pertvarkymo institucija ir patronuojamųjų įmonių pertvarkymo institucijos, pasikonsultavusios su kompetentingomis institucijomis ir valstybių, kuriose yra svarbių filialų, pertvarkymo institucijomis, deda visas pastangas, neviršydamos savo įgaliojimų, kad pertvarkymo kolegijoje būtų priimtas bendras sprendimas dėl esminių kliūčių nustatymo ir, prireikus, dėl Sąjungos patronuojančiosios įmonės pasiūlytų priemonių bei dėl institucijų reikalaujamų priemonių kliūtims spręsti ar šalinti vertinimo, atsižvelgiant į galimą priemonių poveikį finansiniam stabilumui visose valstybėse narėse, kuriose veikia grupė.“;

(b) 9 dalis pakeičiama taip:

„9. Nepriėmus bendro sprendimo dėl bet kurios iš 17 straipsnio 5 dalies g, h arba k punkte nurodytų priemonių taikymo, EBI, pertvarkymo institucijos prašymu pagal šio straipsnio 6, 6a ar 7 dalį, gali padėti pertvarkymo institucijoms susitarti pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnio 3 dalį.“;

(12) 27 ir 28 straipsniai pakeičiami taip:

„*27 straipsnis*

Ankstyvosios intervencijos priemonės

1. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos galėtų taikyti ankstyvosios intervencijos priemones, kai įstaiga arba 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytas subjektas atitinka bet kurią iš šių sąlygų:

(a) įstaiga arba subjektas atitinka Direktyvos 2013/36/ES 102 straipsnyje arba Direktyvos (ES) 2019/2034 38 straipsnyje nurodytas sąlygas arba kompetentinga institucija nustatė, kad įstaigos arba subjekto įgyvendinama

tvarka, strategijos, procesai ir mechanizmai bei tos įstaigos ar subjekto turimos nuosavos lėšos ir likvidumas neužtikrina patikimo jų rizikos valdymo ir padengimo, ir įvykdyta bet kuri iš šių sąlygų:

i) įstaiga arba subjektas nesiėmė kompetentingos institucijos reikalaujamų taisomųjų veiksmų, įskaitant Direktyvos 2013/36/ES 104 straipsnyje arba Direktyvos (ES) 2019/2034 49 straipsnyje nurodytas priemones;

ii) kompetentinga institucija mano, kad taisomieji veiksmai, išskyrus ankstyvosios intervencijos priemones, yra nepakankami problemoms spręsti, *inter alia*, dėl spartaus ir didelio įstaigos ar subjekto finansinės būklės pablogėjimo;

(b) įstaiga arba subjektas per 12 mėnesių nuo kompetentingos institucijos vertinimo pažeidžia arba tikėtina, kad pažeis Direktyvos 2014/65/ES II antraštinėje dalyje, Reglamento (ES) Nr. 600/2014 3–7 straipsniuose, 14–17 straipsniuose arba 24, 25 ir 26 straipsniuose arba šios direktyvos 45e ar 45f straipsnyje nustatytus reikalavimus.

Kompetentinga institucija gali nustatyti, kad pirmos pastraipos a punkto ii papunktyje nurodyta sąlyga yra įvykdyta prieš tai netaikant kitų taisomųjų veiksmų, įskaitant naudojimąsi Direktyvos 2013/36/ES 104 straipsnyje arba Direktyvos (ES) 2019/2034 39 straipsnyje nurodytais įgaliojimais.

1a. Taikant 1 dalį, ankstyvosios intervencijos priemonės apima:

(a) reikalavimą, kad įstaigos arba 1 straipsnio 1 dalies b, c arba d punkte nurodyto subjekto valdymo organas atliktų bet kurį iš šių veiksmų:

i) įgyvendintų vieną ar daugiau gaivinimo plane nustatytų procedūrų ar priemonių;

ii) pagal 5 straipsnio 2 dalį atnaujintų gaivinimo planą, jei ankstyvąją intervenciją paskatinusios aplinkybės skiriasi nuo pradiniame gaivinimo plane nustatytų prielaidų, ir įgyvendintų vieną ar daugiau atnaujintame gaivinimo plane nustatytų procedūrų ar priemonių per konkrečios trukmės laikotarpį;

(b) reikalavimą, kad įstaigos arba 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto valdymo organas sušauktų įstaigos arba subjekto akcininkų susirinkimą arba, jei valdymo organas neįvykdo to reikalavimo, kad jis būtų sušauktas tiesiogiai, ir abiem atvejais nustatytų susirinkimo darbotvarkę bei reikalautų, kad akcininkai apsvarstytų būtinybę priimti tam tikrus sprendimus;

(c) reikalavimą, kad įstaigos arba 1 straipsnio 1 dalies b, c arba d punkte nurodyto subjekto valdymo organas, vadovaudamasis gaivinimo planu, kai taikytina, parengtų derybų dėl skolos restruktūrizavimo su kai kuriais arba visais kreditoriais planą;

(d) reikalavimą pakeisti įstaigos teisinę struktūrą;

(e) reikalavimą nušalinti arba pakeisti visą įstaigos arba 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto vyresniąją vadovybę ar valdymo organą arba atskirus jos ar jo narius pagal 28 straipsnį;

(f) vieno ar daugiau įstaigos arba 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto laikinųjų administratorių paskyrimą pagal 29 straipsnį.

2. Kompetentingos institucijos tinkamas ankstyvosios intervencijos priemones pasirenka remdamosi tuo, kas proporcinga siekiamiems tikslams, atsižvelgdamos, be kitos svarbios informacijos, į pažeidimo arba tikėtino pažeidimo sunkumą ir įstaigos arba 1 straipsnio 1 dalies b, c arba d punkte nurodyto subjekto finansinės būklės blogėjimo spartą.

3. Kiekvienai iš 1a dalyje nurodytų priemonių kompetentingos institucijos nustato terminą, kuris yra tinkamas tai priemonei įvykdyti ir kuriuo remdamasi kompetentinga institucija gali įvertinti jos veiksmingumą.

4. EBI ne vėliau kaip [LB prašoma įrašyti datą – 12 mėnesių nuo šios pakeitimų direktyvos įsigaliojimo dienos] pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį paskelbia gaires, kuriomis skatinamas nuoseklus šio straipsnio 1 dalyje nurodytų priežastinių veiksnių taikymas.

28 straipsnis

Vyresniosios vadovybės ir valdymo organo pakeitimas

27 straipsnio 1a dalies e punkto tikslais valstybės narės užtikrina, kad nauja vyresnioji vadovybė ar valdymo organas arba atskiri tų organų nariai būtų skiriami pagal Sąjungos ir nacionalinę teisę ir kad juos patvirtintų kompetentinga institucija arba dėl jų būtų gautas jos pritarimas.“;

(13) 29 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

(a) 1, 2 ir 3 dalys pakeičiamos taip:

„1. 27 straipsnio 1a dalies f punkto tikslais valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos, remdamosi tuo, kas yra proporcinga konkrečiomis aplinkybėmis, galėtų paskirti laikinąjį administratorių atlikti bet kurį iš šių veiksmų:

(a) laikinai pakeistų įstaigos arba 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto valdymo organą;

(b) laikinai dirbtų su įstaigos arba 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto valdymo organu.

Kompetentinga institucija patikslina savo pasirinkimą, t. y. a arba b punktą, laikinojo administratoriaus paskyrimo metu.

Taikant pirmos pastraipos b punktą, kompetentinga institucija laikinojo administratoriaus paskyrimo metu papildomai patikslina to laikinojo administratoriaus vaidmenį, pareigas ir įgaliojimus, taip pat bet kokius reikalavimus, keliamus įstaigos arba subjekto valdymo organui prieš priimant konkrečius sprendimus ar imantis konkrečių veiksmų pasikonsultuoti su laikinuoju administratoriumi ar gauti jo pritarimą.

Valstybės narės reikalauja, kad kompetentinga institucija viešai paskelbtų apie laikinojo administratoriaus paskyrimą, išskyrus atvejus, kai laikinasis administratorius neturi įgaliojimų atstovauti įstaigai arba 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytam subjektui.

Valstybės narės taip pat užtikrina, kad laikinasis administratorius atitiktų Direktyvos 2013/36/ES 91 straipsnio 1, 2 ir 8 dalyse nustatytus reikalavimus. Kompetentingų institucijų atliekamas vertinimas dėl to, ar laikinasis

administratorius atitinka tuos reikalavimus, yra neatskiriama sprendimo paskirti tą laikinąjį administratorių dalis.

2. Kompetentinga institucija apibrėžia laikinojo administratoriaus įgaliojimus jo paskyrimo metu, atsižvelgdama į tai, kas yra proporcinga konkrečiomis aplinkybėmis. Tokie įgaliojimai gali apimti kai kuriuos arba visus įstaigos arba 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto valdymo organo įgaliojimus pagal įstaigos arba subjekto įstatus ir nacionalinės teisės aktus, įskaitant įgaliojimus vykdyti kai kurias arba visas įstaigos arba subjekto valdymo organo administracines funkcijas. Laikinojo administratoriaus įgaliojimai įstaigos arba subjekto atžvilgiu turi atitikti taikomą nacionalinę bendrovių teisę.

3. Laikinojo administratoriaus paskyrimo metu kompetentinga institucija nustato jo vaidmenį ir funkcijas. Toks vaidmuo ir funkcijos gali būti:

(a) nustatyti įstaigos arba 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto finansinę būklę;

(b) administruoti įstaigos arba 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto veiklą arba jos dalį, kad būtų išsaugota ar atkurta jos arba jo finansinė būklė;

(c) imtis priemonių, kad būtų atkurtas patikimas ir apdairus įstaigos arba 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto veiklos valdymas.

Laikinojo administratoriaus paskyrimo metu kompetentinga institucija nustato visus jo vaidmens ir funkcijų apribojimus.“;

(b) 5 dalies antra pastraipa pakeičiama taip:

„Bet kuriuo atveju laikinasis administratorius gali pasinaudoti įgaliojimais sušaukti visuotinį įstaigos arba 1 straipsnio 1 dalies b, c arba d punkte nurodyto subjekto akcininkų susirinkimą ir nustatyti tokio susitikimo darbotvarkę tik gavęs išankstinį kompetentingos institucijos pritarimą.“;

(c) 6 dalis pakeičiama taip:

„6. Kompetentingos institucijos prašymu laikinasis administratorius kompetentingos institucijos nustatytais intervalais ir bet kokiu atveju savo įgaliojimų termino pabaigoje parengia įstaigos arba 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto finansinės būklės bei veiksmų, kuriuos jis atliko per savo paskyrimą, ataskaitas.“;

(14) 30 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

(a) pavadinimas pakeičiamas taip:

„Ankstyvosios intervencijos priemonių koordinavimas grupių atveju“;

(b) 1–4 dalys pakeičiamos taip:

„1. Kai Sąjungos patronuojančiosios įmonės atžvilgiu tenkinamos ankstyvosios intervencijos priemonių taikymo sąlygos pagal 27 straipsnį, konsoliduotos priežiūros institucija, prieš nuspręsdama taikyti ankstyvosios intervencijos priemonę, apie tai praneša EBI ir konsultuojasi su kitomis kompetentingomis institucijomis priežiūros institucijų kolegijoje.

2. Pranešusi ir pasikonsultavusi, kaip nurodyta 1 dalyje, konsoliduotos priežiūros institucija nusprendžia, ar atitinkamai Sąjungos patronuojančiajai

įmonei taikyti ankstyvosios intervencijos priemones pagal 27 straipsnį, atsižvelgdama į tų priemonių poveikį grupės subjektams kitose valstybėse narėse. Konsoliduotos priežiūros institucija apie savo sprendimą praneša EBI ir kitoms priežiūros institucijų kolegijos kompetentingoms institucijoms.

3. Tais atvejais, kai Sąjungos patronuojančiosios įmonės patronuojamosios įmonės atžvilgiu tenkinamos ankstyvosios intervencijos priemonių taikymo sąlygos pagal 27 straipsnį, už individualią priežiūrą atsakinga kompetentinga institucija, ketinanti imtis priemonės pagal tuos straipsnius, apie tai praneša EBI ir konsultuojasi su konsoliduotos priežiūros institucija.

Gavusi tokį pranešimą konsoliduotos priežiūros institucija gali įvertinti tikėtiną ankstyvosios intervencijos priemonių taikymo pagal 27 straipsnį atitinkamai įstaigai arba 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytam subjektui poveikį grupei ar grupės subjektams kitose valstybėse narėse. Konsoliduotos priežiūros institucija to vertinimo rezultatus pateikia kompetentingai institucijai per tris dienas.

Gavusi tokį pranešimą ir pasikonsultavusi, kompetentinga institucija nusprendžia, ar taikyti ankstyvosios intervencijos priemonę. Priimdama sprendimą ji deramai atsižvelgia į visus konsoliduotos priežiūros institucijos atliktus vertinimus. Kompetentinga institucija apie savo sprendimą praneša EBI, konsoliduotos priežiūros institucijai ir kitoms priežiūros institucijų kolegijos kompetentingoms institucijoms.

4. Kai daugiau nei viena kompetentinga institucija ketina taikyti ankstyvosios intervencijos priemonę pagal 27 straipsnį daugiau nei vienai tai pačiai grupei priklausančiai įstaigai arba 1 straipsnio 1 dalies b, c arba d punkte nurodytam subjektui, konsoliduotos priežiūros institucija ir kitos atitinkamos kompetentingos institucijos įvertina, ar nebūtų tikslingiau paskirti tą patį laikinąjį administratorių visiems susijusiems subjektams arba koordinuoti ankstyvosios intervencijos priemonių taikymą daugiau nei vienai įstaigai arba subjektui, kad būtų galima lengviau įgyvendinti sprendimus siekiant atkurti atitinkamos įstaigos arba subjekto finansinę būklę. Vertinimas atliekamas priimant konsoliduotos priežiūros institucijos ir kitų atitinkamų kompetentingų institucijų bendrą sprendimą. Bendras sprendimas priimamas per penkias dienas nuo 1 dalyje minėto pranešimo dienos. Bendras sprendimas turi būti pagrįstas ir išdėstytas dokumente, kurį konsoliduotos priežiūros institucija pateikia Sąjungos patronuojančiajai įmonei.

EBI kompetentingos institucijos prašymu gali padėti kompetentingoms institucijoms susitarti pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 31 straipsnį.

Per penkias dienas nepriėmus bendro sprendimo, konsoliduotos priežiūros institucija ir patronuojamųjų įmonių kompetentingos institucijos gali priimti individualius sprendimus dėl laikinojo administratoriaus paskyrimo įstaigoms arba 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytiems subjektams, už kuriuos jos atsakingos, ir dėl kitų ankstyvosios intervencijos priemonių taikymo.“;

(c) 6 dalis pakeičiama taip:

„6. Bet kurios kompetentingos institucijos prašymu EBI gali padėti kompetentingoms institucijoms, kurios šios direktyvos priedo A skirsnio 4, 10, 11 ir 19 punktų atžvilgiu ketina taikyti vieną ar daugiau šios direktyvos 27 straipsnio 1a dalies a punkte minimų priemonių ir kurios ketina taikyti šios

direktyvos 27 straipsnio 1a dalies c punkte arba šios direktyvos 27 straipsnio 1a dalies d punkte minimas vieną ar daugiau priemonių, siekdamos susitarimo pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnio 3 dalį.“;

(15) įterpiamas 30a straipsnis:

„30a straipsnis

Pasirengimas pertvarkymui

1. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos pertvarkymo institucijoms nedelsdamos praneštų apie:

(a) bet kurią Direktyvos 2013/36/ES 104 straipsnio 1 dalyje nurodytą priemonę, kurios jos reikalauja įstaigą arba šios direktyvos 1 straipsnio 1 dalies b, c arba d punkte nurodytą subjektą imtis;

(b) jei priežiūros veikla rodo, kad įstaiga arba šios direktyvos 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytas subjektas atitinka šios direktyvos 27 straipsnio 1 dalyje nustatytas sąlygas, – vertinimo rezultatus, iš kurių matyti, kad tos sąlygos įvykdytos, nepriklausomai nuo ankstyvosios intervencijos priemonės;

(c) bet kurios 27 straipsnyje nurodytos ankstyvosios intervencijos priemonės taikymą.

Kompetentingos institucijos, bendradarbiaudamos su pertvarkymo institucijomis, atidžiai stebi įstaigos arba subjekto būklę ir tai, kaip ji ar jis vykdo pirmos pastraipos a punkte nurodytas priemones, kuriomis siekiama spręsti tos įstaigos ar subjekto būklės pablogėjimo problemą, ir pirmos pastraipos c punkte nurodytas ankstyvosios intervencijos priemones.

2. Manydamos, kad esama didelės rizikos, kad įstaigai arba 1 straipsnio 1 dalies b, c arba d punkte nurodytam subjektui gali būti taikomos viena ar daugiau 32 straipsnio 4 dalyje nurodytų aplinkybių, kompetentingos institucijos apie tai kuo anksčiau praneša pertvarkymo institucijoms. Tame pranešime pateikiama ši informacija:

(a) pranešimo priežastys;

(b) priemonių, kuriomis per pagrįstą laikotarpį būtų užkirstas kelias įstaigos arba subjekto žlugimui, apžvalga, numatomas jų poveikis įstaigai arba subjektui 32 straipsnio 4 dalyje nurodytomis aplinkybėmis ir numatomas tų priemonių įgyvendinimo laikotarpis.

Gavusios pirmoje pastraipoje nurodytą pranešimą, pertvarkymo institucijos, glaudžiai bendradarbiaudamos su kompetentingomis institucijomis, įvertina, koks laikotarpis būtų pagrįstas 32 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytai sąlygai įvertinti, atsižvelgdamos į įstaigos arba 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto sąlygų pablogėjimo spartą, poreikį veiksmingai įgyvendinti pertvarkymo strategiją ir visus kitus svarbius aspektus. Pertvarkymo institucijos tą vertinimą kuo anksčiau pateikia kompetentingoms institucijoms.

Gavusios pirmoje pastraipoje nurodytą pranešimą, kompetentingos institucijos ir pertvarkymo institucijos, glaudžiai bendradarbiaudamos, stebi įstaigos arba 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto būklę, tai, ar visos atitinkamos priemonės įgyvendinamos per joms įgyvendinti nustatytą laikotarpį, ir visus kitus svarbius pokyčius. Tuo tikslu pertvarkymo institucijos ir kompetentingos institucijos reguliariai posėdžiauja pertvarkymo institucijų nustatytu dažnumu, atsižvelgdamos į

konkretaus atvejo aplinkybes. Kompetentingos institucijos ir pertvarkymo institucijos viena kitai nedelsdamos teikia visą svarbią informaciją.

3. Kompetentingos institucijos pertvarkymo institucijoms teikia visą pertvarkymo institucijų prašomą informaciją, būtiną visais šiais tikslais:

(a) atnaujinant pertvarkymo planą ir rengiantis galimam įstaigos arba 1 straipsnio 1 dalies b, c arba d punkte nurodyto subjekto pertvarkymui;

(b) atliekant 36 straipsnyje nurodytą vertinimą.

Kai kompetentingos institucijos tokios informacijos dar neturi, pertvarkymo institucijos ir kompetentingos institucijos bendradarbiauja ir koordinuoja veiksmus, kad tą informaciją gautų. Tuo tikslu kompetentingos institucijos turi įgaliojimus reikalauti, kad įstaiga arba 1 straipsnio 1 dalies b, c arba d punkte nurodytas subjektas pateiktų tokią informaciją, be kita ko, atliekant patikrinimus vietoje, ir pateikti tą informaciją pertvarkymo institucijoms.

4. Pertvarkymo institucijų įgaliojimai apima įgaliojimus parduoti įstaigą arba 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytą subjektą potencialiems pirkėjams arba nustatyti tokio pardavimo potencialiems pirkėjams tvarką, arba reikalauti, kad įstaiga ar subjektas tai padarytų šiais tikslais:

(a) siekiant pasirengti tos įstaigos ar subjekto pertvarkymui, laikantis 39 straipsnio 2 dalyje nustatytų sąlygų ir 84 straipsnyje nustatytų konfidencialumo nuostatų;

(b) siekiant suteikti informacijos pertvarkymo institucijos vykdomam vertimui dėl 32 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytos sąlygos.

5. 4 dalies tikslais pertvarkymo institucijos turi įgaliojimus prašyti įstaigos arba 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto sukurti skaitmeninę platformą, skirtą dalytis informacija, kuri yra būtina tos įstaigos ar subjekto pardavimui potencialiems pirkėjams arba būtina pertvarkymo institucijos pasamdytiems konsultantams ir vertintojams.

6. Tam, kad pertvarkymo institucijos galėtų pasirengti įstaigos arba 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto pertvarkymui arba pasinaudoti šio straipsnio 4 ir 5 dalyse nurodytais įgaliojimais, nėra būtina nustatyti, kad tenkinamos 27 straipsnio 1 dalyje nustatytos sąlygos, ir prieš tai būti priėmus ankstyvosios intervencijos priemones.

7. Pertvarkymo institucijos nedelsdamos informuoja kompetentingas institucijas apie visus veiksmus, kurių imtasi pagal 4 ir 5 dalis.

8. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos ir pertvarkymo institucijos glaudžiai bendradarbiautų:

(a) svarstydamos galimybę imtis šio straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a punkte nurodytų priemonių, kuriomis siekiama spręsti įstaigos arba 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto būklės pablogėjimo problemą, taip pat šio straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos c punkte nurodytų priemonių;

(b) svarstydamos galimybę imtis bet kurio iš 4 ir 5 dalyse nurodytų veiksmų;

(c) įgyvendindamos šios pastraipos a ir b punktuose nurodytus veiksmus.

Kompetentingos institucijos ir pertvarkymo institucijos užtikrina, kad tos priemonės ir veiksmai būtų nuoseklūs, koordinuojami ir veiksmingi.“;

(16) 31 straipsnio 2 dalies c ir d punktai pakeičiami taip:

„c) apsaugoti viešąsias lėšas kiek įmanoma sumažinant nepaprastosios viešosios finansinės paramos teikimo galimybę, ypač kai ji teikiama iš valstybės narės biudžeto;

d) apsaugoti indėlininkus, kartu kuo labiau sumažinant indėlių garantijų sistemų nuostolius, ir apsaugoti investuotojus, kuriems taikoma Direktyva 97/9/EB;“;

(17) 32 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

(a) 1 ir 2 dalys pakeičiamos taip:

„1. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos pertvarkymo veiksmų įstaigos atžvilgiu imtųsi tuo atveju, jei pertvarkymo institucijos, gavusios 2 dalyje nurodytą pranešimą arba savo iniciatyva pagal 2 dalyje nustatytą procedūrą, nustato, kad tenkinamos visos šios sąlygos:

(a) įstaiga žlunga arba galėtų žlugti;

(b) atsižvelgiant į laiką, poreikį veiksmingai įgyvendinti pertvarkymo strategiją ir kitas svarbias aplinkybes, nėra pagrindo tikėtis, kad kokia nors alternatyvia įstaigai taikoma privačiojo sektoriaus priemone, įskaitant IUS priemones, priežiūros veiksmais, ankstyvosios intervencijos priemonėmis ar atitinkamų kapitalo priemonių ir tinkamų įsipareigojimų nurašymu arba konvertavimu, kaip nurodyta 59 straipsnio 2 dalyje, per pagrįstą laikotarpį būtų išvengta įstaigos žlugimo;

(c) pertvarkymo veiksmas atitinka viešąjį interesą pagal 5 dalį.

2. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentinga institucija, pasikonsultavusi su pertvarkymo institucija, įvertintų, ar įvykdyta 1 dalies a punkte nurodyta sąlyga.

Valstybės narės gali nurodyti, kad įvertinti, ar įvykdyta 1 dalies a punkte nurodyta sąlyga, gali ne tik kompetentinga institucija, bet ir pertvarkymo institucija, pasikonsultavusi su kompetentinga institucija, jei pertvarkymo institucijos pagal nacionalinę teisę turi tokiam vertinimui reikiamų priemonių, visų pirma, tinkamą prieigą prie susijusios informacijos. Tokiu atveju valstybės narės užtikrina, kad kompetentinga institucija nedelsdama pateiktų pertvarkymo institucijai visą susijusią informaciją, kurios pastaroji prašo, kad galėtų atlikti vertinimą, prieš pertvarkymo institucijai ją informuojant apie savo ketinimą atlikti tą vertinimą arba po tokio informavimo.

1 dalies b punkte nurodytos sąlygos įvykdymo vertinimą atlieka pertvarkymo institucija, glaudžiai bendradarbiaudama su kompetentinga institucija. Kompetentinga institucija nedelsdama pateikia pertvarkymo institucijai pastarosios prašomą susijusią informaciją, kuria ji remsis atlikdama vertinimą. Kompetentinga institucija taip pat gali informuoti pertvarkymo instituciją, kad, jos nuomone, 1 dalies b punkte nustatyta sąlyga yra įvykdyta.“;

(b) 4 dalis iš dalies keičiama taip:

i) pirmos pastraipos d punktas pakeičiamas taip:

„d) reikalinga nepaprastoji viešoji finansinė parama, išskyrus atvejus, kai tokia parama teikiama viena iš 32c straipsnyje nurodytų formų;“;

ii) antra–penkta pastraipos išbraukiamos;

(c) 5 dalis pakeičiama taip:

„5. 1 dalies c punkto tikslais pertvarkymo veiksmas laikomas atitinkančiu viešąjį interesą, jei tas pertvarkymo veiksmas yra būtinas vienam ar daugiau 31 straipsnyje nurodytų pertvarkymo tikslų pasiekti ir yra proporcingas šiems tikslams, o likvidavus įstaigą pagal įprastinę bankroto bylą tų pertvarkymo tikslų veiksmingiau nebūtų pasiekta.

Valstybės narės užtikrina, kad atlikdama pirmoje pastraipoje nurodytą vertinimą pertvarkymo institucija, remdamasi to vertinimo metu turima informacija, apsvarstytų ir palygintų visą nepaprastąją viešąją finansinę paramą, kurią galima pagrįstai tikėtis suteikti įstaigai tiek pertvarkymo atveju, tiek likvidavimo pagal taikytiną nacionalinę teisę atveju.“;

(18) 32a ir 32b straipsniai pakeičiami taip:

„32a straipsnis

Centrinės įstaigos ir centrinės įstaigos nuolat kontroliuojamų kredito įstaigų pertvarkymo sąlygos

Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos galėtų imtis pertvarkymo veiksmų dėl centrinės įstaigos ir visų jos nuolat kontroliuojamų kredito įstaigų, kurios priklauso tai pačiai pertvarkytinai grupei, kai centrinė įstaiga ir visos jos nuolat kontroliuojamos kredito įstaigos arba pertvarkytina grupė, kuriai jos priklauso, kaip visuma tenkina 32 straipsnio 1 dalyje nustatytas sąlygas.

32b straipsnis

Procedūrų taikymas įstaigoms ir subjektams, kuriems netaikomi pertvarkymo veiksmai

1. Valstybės narės užtikrina, kad tais atvejais, kai pertvarkymo institucija nustato, kad įstaiga arba 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytas subjektas tenkina 32 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose nustatytas sąlygas, bet netenkina 32 straipsnio 1 dalies c punkte nustatytos sąlygos, atitinkama nacionalinė administracinė ar teisminė institucija turi įgaliojimus nedelsdama pradėti tvarkingo įstaigos ar subjekto likvidavimo procedūrą pagal taikytiną nacionalinę teisę.

2. Valstybės narės užtikrina, kad įstaiga arba 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytas subjektas, kurie tvarkingai likviduojami pagal taikytiną nacionalinę teisę, per pagrįstą laikotarpį pasitrauktų iš rinkos arba nutrauktų bankininkystės veiklą.

3. Valstybės narės užtikrina, kad tais atvejais, kai pertvarkymo institucija nustato, kad įstaiga arba 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytas subjektas tenkina 32 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose nustatytas sąlygas, bet netenkina 32 straipsnio 1 dalies c punkte nustatytos sąlygos, kompetentinga institucija galėtų panaikinti veiklos leidimą pagal Direktyvos 2013/36/ES 18 straipsnį tik su sąlyga, kad pagal 32 straipsnio 1 dalies a punktą nustatyta, kad įstaiga arba subjektas žlunga arba galėtų žlugti.

4. Valstybės narės užtikrina, kad įstaigos arba 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto veiklos leidimo panaikinimas būtų pakankama sąlyga, kad atitinkama nacionalinė administracinė ar teisminė institucija galėtų nedelsdama pradėti tvarkingo įstaigos ar subjekto likvidavimo procedūrą pagal taikytiną nacionalinę teisę.“;

(19) įterpiamas 32c straipsnis:

„32c straipsnis

Nepaprastoji viešoji finansinė parama

1. Valstybės narės užtikrina, kad su pertvarkymo veiksmais nesusijusi nepaprastoji viešoji finansinė parama įstaigai arba 1 straipsnio 1 dalies b, c arba d punkte nurodytam subjektui galėtų būti teikiama išimties tvarka tik vienu iš toliau nurodytų atvejų ir su sąlyga, kad nepaprastoji viešoji finansinė parama atitinka Sąjungos valstybės pagalbos sistemoje nustatytas sąlygas ir reikalavimus:

(a) kai, siekiant pašalinti didelį valstybės narės ekonomikos sutrikimą arba išsaugoti finansinį stabilumą, nepaprastoji viešoji finansinė parama teikiama viena iš šių formų:

i) kaip valstybės garantija centrinių bankų teikiamoms likvidumo priemonėms paremti laikantis centrinių bankų sąlygų;

ii) kaip naujai išleistiems įsipareigojimams teikiama valstybės garantija;

iii) kaip nuosavų lėšų priemonių, išskyrus bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemones, arba kitų kapitalo priemonių įsigijimas arba nuvertėjusio turto priemonių naudojimas tokiomis kainomis, trukme ir kitomis sąlygomis, kuriomis atitinkamai įstaigai ar subjektui nesuteikiamas nederamas pranašumas, kai viešosios paramos suteikimo metu nėra nei 32 straipsnio 4 dalies a, b ar c punkte nurodytų aplinkybių, nei 59 straipsnio 3 dalyje nurodytų aplinkybių;

(b) kai nepaprastoji viešoji finansinė parama teikiama kaip indėlių garantijų sistemos intervencija, siekiant išsaugoti kredito įstaigos finansinį patikimumą ir ilgalaikį gyvybingumą laikantis Direktyvos 2014/49/ES 11a ir 11b straipsniuose nustatytų sąlygų, su sąlyga, kad nėra 32 straipsnio 4 dalyje nurodytų aplinkybių;

(c) kai nepaprastoji viešoji finansinė parama teikiama kaip indėlių garantijų sistemos intervencija likviduojant įstaigą pagal 32b straipsnį ir laikantis Direktyvos 2014/49/ES 11 straipsnio 5 dalyje nustatytų sąlygų;

(d) kai nepaprastoji viešoji finansinė parama yra valstybės pagalba, apibrėžta SESV 107 straipsnio 1 dalyje, teikiama likviduojant įstaigą arba subjektą pagal šios direktyvos 32b straipsnį, išskyrus paramą, teikiamą iš indėlių garantijų sistemos pagal Direktyvos 2014/49/ES 11 straipsnio 5 dalį.

2. 1 dalies a punkte nurodytos paramos priemonės turi atitikti visas šias sąlygas:

(a) priemonės taikomos tik mokioms įstaigoms ar subjektams, kaip patvirtina kompetentinga institucija;

(b) priemonės yra prevencinės ir laikinos ir yra grindžiamos kompetentingos institucijos patvirtinta iš anksto nustatyta pasitraukimo strategija, įskaitant aiškiai nurodytą bet kurios numatytos priemonės galiojimo pabaigos datą, pardavimo datą arba grąžinimo tvarkaraštį;

(c) priemonės yra proporcingos didelio sutrikimo padariniams atitaisyti arba finansiniam stabilumui išsaugoti;

(d) priemonės nenaudojamos nuostoliams, kuriuos įstaiga ar subjektas patyrė arba gali patirti artimiausioje ateityje, kompensuoti.

Pirmos pastraipos a punkto tikslais įstaiga arba subjektas laikomi mokiais, jei kompetentinga institucija padarė išvadą, kad nebuvo pažeistas arba tikėtina, kad per

ateinančius 12 mėnesių nebus pažeistas nė vienas iš Reglamento (ES) Nr. 575/2013 92 straipsnio 1 dalyje, Direktyvos 2013/36/ES 104a straipsnyje, Reglamento (ES) 2019/2033 11 straipsnio 1 dalyje, Direktyvos (ES) 2019/2034 40 straipsnyje arba atitinkamuose taikytinuose Sąjungos ar nacionalinės teisės aktuose nurodytų reikalavimų.

Pirmos pastraipos d punkto tikslais atitinkama kompetentinga institucija kiekybiškai įvertina nuostolius, kuriuos įstaiga ar subjektas patyrė arba gali patirti. Tas kiekybinis įvertinimas grindžiamas bent įstaigos arba subjekto balansu, jei balansas atitinka taikomas apskaitos taisykles ir standartus, patvirtintu nepriklausomo išorės auditoriaus, ir, jei yra, turto kokybės patikrinimais, kuriuos atliko Europos Centrinis Bankas, EBI arba nacionalinės institucijos, arba, kai tinkama, kompetentingos institucijos atliktais patikrinimais vietoje.

1 dalies a punkto iii papunktyje nurodytomis paramos priemonėmis gali būti tik tos priemonės, kurias kompetentinga institucija įvertino kaip būtinas įstaigos arba subjekto mokumui išlaikyti, pašalinant jų kapitalo trūkumą, nustatytą atlikus nacionalinio, Sąjungos ar BPM lygmens testavimą nepalankiausiomis sąlygomis arba Europos Centrinio Banko, EBI ar nacionalinių institucijų atliktą lygiavertę veiklą pagal nepalankųjį scenarijų ir, jei taikoma, patvirtintą kompetentingos institucijos.

Nukrypstant nuo 1 dalies a punkto iii papunkčio, išimties tvarka leidžiama įsigyti bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonių, jei nustatyto trūkumo pobūdis yra toks, kad įsigijus bet kokias kitas nuosavų lėšų priemones ar kitas kapitalo priemones atitinkamai įstaigai ar subjektui nebūtų įmanoma pašalinti kapitalo trūkumą, nustatytą atlikus atitinkamą testavimą nepalankiausiomis sąlygomis arba lygiavertę veiklą pagal nepalankųjį scenarijų. Įsigytų bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonių suma neviršija 2 proc. atitinkamos įstaigos arba subjekto bendros rizikos pozicijos sumos, apskaičiuotos pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 92 straipsnio 3 dalį.

Jei kuri nors iš 1 dalies a punkte nurodytų paramos priemonių neišperkama, negrąžinama arba kitaip nenutraukiama pagal pasitraukimo strategijos, nustatytos tokios priemonės suteikimo metu, sąlygas, kompetentinga institucija padaro išvadą, kad įstaiga arba subjektas, kuriam tos paramos priemonės suteiktos, tenkina 32 straipsnio 1 dalies a punkte nustatytą sąlygą, ir apie tą vertinimą praneša atitinkamai pertvarkymo institucijai.

3. EBI ne vėliau kaip [LB prašoma įrašyti datą – vieni metai po šios direktyvos įsigaliojimo dienos] pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį paskelbia gaires dėl 2 dalies ketvirtoje pastraipoje nurodyto testavimo, tikrinimo ar veiklos, kuriuos atlikus gali būti taikomos 1 dalies a punkto iii papunktyje nurodytos paramos priemonės, rūšių.“;

(20) 33 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos imtųsi pertvarkymo veiksmų 1 straipsnio 1 dalies c arba d punkte nurodyto subjekto atžvilgiu, kai tas subjektas tenkina 32 straipsnio 1 dalyje nustatytas sąlygas.

Tais tikslais 1 straipsnio 1 dalies c arba d punkte nurodytas subjektas laikomas žlunganču arba galinču žlugti bet kuriomis iš šių aplinkybių:

(a) subjektas tenkina vieną ar daugiau 32 straipsnio 4 dalies b, c arba d punkte nustatytų sąlygų;

(b) subjektas iš esmės pažeidžia taikytinus reikalavimus, nustatytus Reglamente (ES) Nr. 575/2013 arba Direktyvoje 2013/36/ES, arba yra objektyvių veiksnių, iš kurių matyti, kad artimiausiu metu subjektas šiuos reikalavimus iš esmės pažeis.“;

(21) 33a straipsnis iš dalies keičiamas taip:

(a) 8 dalies pirma pastraipa pakeičiama taip:

„Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos, naudodamosi šio straipsnio 1 dalyje nurodytais įgaliojimais po to, kai pagal 32 straipsnio 1 dalies a punktą nustato, kad įstaiga arba 1 straipsnio 1 dalies b, c arba d punkte nurodytas subjektas žlunga arba galėtų žlugti, ir prieš priimdamos sprendimą dėl pertvarkymo, nedelsdamos apie tai praneštų įstaigai ar subjektui ir 83 straipsnio 2 dalies a–h punktuose nurodytoms institucijoms.“;

(b) 9 dalis papildoma antra pastraipa:

„Nukrypstant nuo pirmos pastraipos, valstybės narės užtikrina, kad tais atvejais, kai tokiais įgaliojimais naudojamasi reikalavimus atitinkančių indėlių atžvilgiu ir tie indėliai nelaikomi negrąžinamais pagal Direktyvą 2014/49/ES, indėlininkai turėtų galimybę iš tų indėlių paimti tinkamą dienai skirtą sumą.“;

(22) 35 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

(a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos galėtų paskirti specialųjį valdytoją, kuris pakeistų pertvarkomos įstaigos arba laikinos įstaigos valdymo organą arba su juo dirbtų. Pertvarkymo institucijos viešai praneša apie specialiojo valdytojo paskyrimą. Pertvarkymo institucijos užtikrina, kad specialusis valdytojas būtų kvalifikuotas, turėtų gebėjimų ir žinių, būtinų jo funkcijoms vykdyti.

Direktyvos 2013/36/ES 91 straipsnis skiriant specialiuosius valdytojus netaikomas.“;

(b) 2 dalies pirmasis sakinys pakeičiamas taip:

„Specialusis valdytojas turi visus pertvarkomos įstaigos arba laikinos įstaigos akcininkų ir valdymo organo įgaliojimus.“;

(c) 5 dalis pakeičiama taip:

„5. Valstybės narės reikalauja, kad specialusis valdytojas reguliariai, kaip nustato kompetentinga institucija, ir pradėjęs bei baigęs eiti pareigas rengtų jį paskyrusiai pertvarkymo institucijai pertvarkomos įstaigos arba laikinos įstaigos ekonominės ir finansinės būklės bei veiksmų, kuriuos jis vykdo atlikdamas savo pareigas, ataskaitas.“;

(23) 36 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

(a) 1 dalies pirmasis sakinys pakeičiamas taip:

„1. Prieš nustatydamos, ar tenkinamos pertvarkymo sąlygos arba atitinkamų kapitalo priemonių ir tinkamų įsipareigojimų nurašymo arba konvertavimo sąlygos, nurodytos 59 straipsnyje, pertvarkymo institucijos užtikrina, kad teisingą, apdairų ir tikrovišką įstaigos arba 1 straipsnio 1 dalies b, c arba d punkte nurodyto subjekto turto ir įsipareigojimų vertinimą atliktų nepriklausomas nuo viešųjų institucijų, įskaitant pertvarkymo instituciją, ir nuo

įstaigos arba 1 straipsnio 1 dalies b, c arba d punkte nurodyto subjekto asmuo.“;

(b) įterpiama 7a dalis:

„7a. Kai būtina pagrįsti 4 dalies c ir d punktuose nurodytus sprendimus, vertintojas 6 dalies c punkte nurodytą informaciją papildo nebalansinio turto ir įsipareigojimų, įskaitant neapibrėžtuosius įsipareigojimus ir turtą, vertės įverčiu.“;

(24) 37 straipsnis papildomas 11 dalimi:

„11. EBI stebi pertvarkymo institucijų veiksmus ir pasirengimą, kad užtikrintų veiksmingą pertvarkymo priemonių ir įgaliojimų įgyvendinimą pertvarkymo atveju. EBI ne vėliau kaip [LB prašoma įrašyti datą – 2 metai po šios direktyvos įsigaliojimo dienos] pateikia Komisijai esamos praktikos ir galimų skirtumų valstybėse narėse dabartinės padėties ataskaitą ir prireikus stebi toje ataskaitoje pateiktų rekomendacijų įgyvendinimą.

Pirmoje pastraipoje nurodyta ataskaita apima bent šiuos aspektus:

(a) nustatytą gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės įgyvendinimo tvarką ir, kai aktualu, bendradarbiavimo su finansų rinkos infrastruktūromis ir trečiųjų valstybių institucijomis lygį;

(b) nustatytą kitų pertvarkymo priemonių naudojimo operacionalizavimo tvarką;

(c) skaidrumo atitinkamų suinteresuotųjų subjektų atžvilgiu, susijusio su a ir b punktuose nurodyta tvarka, lygį.“;

(25) 40 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

(a) 1 dalies įvadinis sakinys pakeičiamas taip:

„Kad būtų galima įgyvendinti laikinos įstaigos sukūrimo priemonę ir atsižvelgiant į poreikį išlaikyti ypatingos svarbos funkcijas laikinoje įstaigoje arba pasiekti kurį nors iš pertvarkymo tikslų, valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos turėtų įgaliojimus perduoti laikinai įstaigai visus šiuos straipsnius:“;

(b) 2 dalies antra pastraipa pakeičiama taip:

„Gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės taikymas 43 straipsnio 2 dalies b punkte nurodytu tikslu nekliudo pertvarkymo institucijos gebėjimui kontroliuoti laikiną įstaigą. Jeigu taikant gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę sudaromos sąlygos visą laikinos įstaigos kapitalą suteikti konvertuojant įsipareigojimus, kuriems gali būti taikoma gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė, į akcijas arba kitų rūšių kapitalo priemones, gali būti netaikomas reikalavimas, kad laikina įstaiga turi visiškai arba iš dalies priklausyti vienai ar daugiau viešųjų institucijų.“;

(26) 42 straipsnio 5 dalies b punktas pakeičiamas taip:

„b) toks perdavimas yra būtinas siekiant užtikrinti tinkamą pertvarkomos įstaigos, laikinos įstaigos arba pačios turto valdymo įmonės veikimą; arba“;

(27) 44 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

(a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Valstybės narės užtikrina, kad gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė galėtų būti taikoma visiems įstaigos arba 1 straipsnio 1 dalies b, c arba d punkte nurodyto subjekto įsipareigojimams, įskaitant įsipareigojimus, dėl kurių atsiranda apskaitos atidėjinys, kurie nėra išbraukti iš tos priemonės taikymo srities pagal šio straipsnio 2 arba 3 dalį.“;

(b) 5 dalis pakeičiama taip:

„5. Pertvarkymo finansavimo struktūra 4 dalyje nurodytą įnašą sumoka, jei tenkinamos visos šios sąlygos:

(a) akcininkai ir kitų nuosavybės priemonių, atitinkamų kapitalo priemonių ir kitų įsipareigojimų, kuriems gali būti taikoma gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė, turėtojai, atlikus sumažinimą, nurašymą arba konvertavimą pagal 48 straipsnio 1 dalį ir 60 straipsnio 1 dalį, ir, kai aktualu, indėlių garantijų sistema pagal 109 straipsnį nuostoliams padengti ir rekapitalizavimui atlikti sumokėjo įnašą, kurio suma sudaro ne mažiau kaip 8 proc. visų įsipareigojimų, įskaitant pertvarkomos įstaigos nuosavas lėšas, apskaičiuotų atlikus 36 straipsnyje numatytą vertinimą;

(b) pertvarkymo finansavimo struktūros įnašas neviršija 5 proc. visų įsipareigojimų, įskaitant pertvarkomos įstaigos nuosavas lėšas, apskaičiuotų atlikus 36 straipsnyje numatytą vertinimą.“;

(c) 7 dalis pakeičiama taip:

„7. Pertvarkymo finansavimo struktūra gali mokėti įnašą iš išteklių, kurie buvo sukaupti renkant *ex ante* įnašus, kaip nurodyta 100 straipsnio 6 dalyje ir 103 straipsnyje, ir dar nebuvo panaudoti, jei tenkinamos visos šios sąlygos:

(a) pertvarkymo finansavimo struktūra sumokėjo įnašą pagal 4 dalį ir pasiekta 5 dalies b punkte nurodyta 5 proc. riba;

(b) visi įsipareigojimai, kurių prioritetas mažesnis už indėlių prioritetą ir kurie pagal 44 straipsnio 2 ir 3 dalis nėra išbraukti iš gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės taikymo srities, buvo visiškai nurašyti arba konvertuoti.

Ypatingomis aplinkybėmis ir kai tenkinamos pirmoje pastraipoje nustatytos sąlygos, pertvarkymo institucija gali kreiptis dėl papildomo finansavimo iš alternatyvių finansavimo šaltinių, naudotino kaip alternatyva arba papildant pirmoje pastraipoje nurodytą pertvarkymo finansavimo struktūros įnašą.“;

(28) 44a straipsnis papildomas 8 dalimi:

„8. Ne vėliau kaip [LB prašoma įrašyti datą – 24 mėnesiai po šios direktyvos įsigaliojimo dienos] EBI pateikia Komisijai šio straipsnio taikymo ataskaitą. Toje ataskaitoje palyginamos priemonės, kurias valstybės narės priėmė siekdamos laikytis šio straipsnio, analizuojamas jų veiksmingumas apsaugant neprofesionaliuosius investuotojus ir įvertinamas jų poveikis tarpvalstybinėms operacijoms.

Remdamasi ta ataskaita, Komisija gali pateikti pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto, kuriuo iš dalies keičiama ši direktyva.“;

(29) 45 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Valstybės narės užtikrina, kad įstaigos ir 1 straipsnio 1 dalies b, c ir d punktuose nurodyti subjektai visada vykdytų nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų reikalavimus, kai to iš jų reikalauja ir pagal šį straipsnį ir 45a–45i straipsnius nustato pertvarkymo institucija.“;

(30) 45b straipsnis iš dalies keičiamas taip:

(a) 4, 5 ir 7 dalyse žodis „G-SII“ pakeičiamas žodžiais „G-SII subjektai“;

(b) 8 dalis iš dalies keičiama taip:

i) pirmoje pastraipoje žodis „G-SII“ pakeičiamas žodžiais „G-SII subjektai“;

ii) antros pastraipos c punkte žodis „G-SII“ pakeičiamas žodžiais „G-SII subjektas“;

iii) ketvirtoje pastraipoje žodis „G-SII“ pakeičiamas žodžiais „G-SII subjektai“;

(c) straipsnis papildomas 10 dalimi:

„10. Pertvarkymo institucijos gali leisti pertvarkytiniems subjektams laikytis 4, 5 ir 7 dalyse nurodytų reikalavimų naudojant nuosavas lėšas arba įsipareigojimus, kaip nurodyta 1 ir 3 dalyse, kai tenkinamos visos šios sąlygos:

(a) subjektų, kurie yra G-SII subjektai arba pertvarkytini subjektai, kuriems taikoma 45c straipsnio 5 arba 6 dalis, atveju pertvarkymo institucija nesumažino šio straipsnio 4 dalyje nurodyto reikalavimo pagal tos dalies pirmą pastraipą;

(b) šio straipsnio 1 dalyje nurodyti įsipareigojimai, kurie netenkina Reglamento (ES) Nr. 575/2013 72b straipsnio 2 dalies d punkte nurodytos sąlygos, tenkina to reglamento 72b straipsnio 4 dalies b–e punktuose nustatytas sąlygas.“;

(31) 45c straipsnis iš dalies keičiamas taip:

(a) 3 dalies aštuntoje pastraipoje žodžiai „ypatingos svarbos ekonomines funkcijas“ pakeičiami žodžiais „ypatingos svarbos funkcijas“;

(b) 4 dalis pakeičiama taip:

„4. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustatoma metodika, kurią pertvarkymo institucijos turi taikyti nustatydamos Direktyvos 2013/36/ES 104a straipsnyje nurodytą reikalavimą ir jungtinio rezervo reikalavimą:

(a) pertvarkytiniems subjektams konsoliduotu pertvarkytinos grupės lygmeniu, kai pertvarkytinai grupei pagal Direktyvą 2013/36/ES tie reikalavimai netaikomi;

(b) subjektams, kurie patys nėra pertvarkytini subjektai, kai subjektui pagal Direktyvą 2013/36/ES tie reikalavimai netaikomi tuo pačiu pagrindu kaip šios direktyvos 45f straipsnyje nurodyti reikalavimai.

EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip [LB prašoma įrašyti datą – 12 mėnesių nuo šios pakeitimų direktyvos įsigaliojimo datos].

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.“;

(c) 7 dalies aštuntoje pastraipoje žodžiai „ypatingos svarbos ekonomines funkcijas“ pakeičiami žodžiais „ypatingos svarbos funkcijas“;

(32) įterpiamas 45ca straipsnis:

„*45ca straipsnis*

Perdavimo strategijoms, kurias taikant pasitraukiama iš rinkos, taikomo minimalaus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų reikalavimo nustatymas

1. Taikydama 45c straipsnį pertvarkytinam subjektui, kurio pasirinktoje pertvarkymo strategijoje visų pirma numatytas verslo pardavimo priemonės arba laikinos įstaigos sukūrimo priemonės naudojimas ir jo pasitraukimas iš rinkos, pertvarkymo institucija 45c straipsnio 3 dalyje numatytą rekapitalizavimo sumą nustato proporcingai, atitinkamai remdamasi šiais kriterijais:

(a) pertvarkytino subjekto dydžiu, verslo modeliu, finansavimo modeliu ir rizikos pobūdžiu, taip pat rinkos, kurioje veikia pertvarkytinas subjektas, gyliu;

(b) akcijomis, kitomis nuosavybės priemonėmis, turtu, teisėmis ar įsipareigojimais, kurie turi būti perduoti gavėjui, kaip nurodyta pertvarkymo plane, atsižvelgiant į:

i) pertvarkytino subjekto pagrindines verslo linijas ir ypatingos svarbos funkcijas;

ii) įsipareigojimus, kuriems gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė netaikoma pagal 44 straipsnio 2 dalį;

iii) 73–80 straipsniuose nurodytas apsaugos priemones;

(c) numatoma pertvarkytino subjekto akcijų, kitų nuosavybės priemonių, turto, teisių ar įsipareigojimų, nurodytų b punkte, verte ir paklausa rinkoje, atsižvelgiant į:

i) pertvarkymo institucijos nustatytas reikšmingas sėkmingo pertvarkymo kliūtis, kurios yra tiesiogiai susijusios su verslo pardavimo priemonės arba laikinos įstaigos sukūrimo priemonės taikymu;

ii) nuostolius, atsirandančius dėl likusioje įstaigoje likusio turto, teisių ar įsipareigojimų;

(d) tuo, ar pagal pasirinktą pertvarkymo strategiją numatoma perduoti pertvarkytino subjekto išleistas akcijas ar kitas nuosavybės priemones arba visą pertvarkytino subjekto turtą, teises ir įsipareigojimus ar jų dalį;

(e) tuo, ar pagal pasirinktą pertvarkymo strategiją numatyta taikyti turto atskyrimo priemonę.

2. Kai pertvarkymo plane numatyta, kad subjektas turi būti likviduojamas iškeliant įprastinę bankroto bylą arba taikant kitas lygiavertes nacionalines procedūras, ir numatoma naudoti indėlių garantijų sistemą pagal Direktyvos 2014/49/ES 11 straipsnio 5 dalį, pertvarkymo institucija, atlikdama šios direktyvos 45c straipsnio 2a dalies antroje pastraipoje nurodytą vertinimą, taip pat atsižvelgia į šio straipsnio 1 dalį.

3. Taikant 1 dalį suma neturi būti didesnė už sumą, gautą taikant 45c straipsnio 3 dalį.“;

(33) 45d straipsnio 1 dalies įvadinė formuluotė pakeičiama taip:

„45 straipsnio 1 dalyje nurodytą reikalavimą, taikomą pertvarkytinam subjektui, kuris yra G-SII subjektas, sudaro:“;

(34) 45f straipsnio 1 dalies trečia pastraipa pakeičiama taip:

„Nukrypstant nuo šios dalies pirmos ir antros pastraipų, Sąjungos patronuojančiosios įmonės, kurios pačios nėra pertvarkytini subjektai, bet yra trečiųjų valstybių subjektų patronuojamosios įmonės, 45c ir 45d straipsniuose nustatytus reikalavimus turi vykdyti konsoliduotai.“;

(35) 45l straipsnis iš dalies keičiamas taip:

(a) 1 dalies a punktas pakeičiamas taip:

„a) kaip pagal 45e arba 45f straipsnį nustatytas nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų reikalavimas buvo įgyvendinamas nacionaliniu lygmeniu, įskaitant 45ca straipsnį, visų pirma, ar buvo valstybių narių panašiems subjektams nustatytų lygių skirtumų;“

(b) 3 dalies antra pastraipa papildoma šiuo sakiniu:

„2 dalyje nurodyta pareiga nebetaikoma po to, kai pateikiama antra ataskaita.“;

(36) 45m straipsnio 4 dalis pakeičiama taip:

„4. 45b straipsnio 4 ir 7 dalyse ir, kai taikoma, 45c straipsnio 5 ir 6 dalyse nurodyti reikalavimai netaikomi trejų metų laikotarpiu po tos dienos, kurią pertvarkytinas subjektas arba grupė, kuriai priklauso pertvarkytinas subjektas, buvo nustatyti kaip esantys G-SII arba ne ES G-SII, arba pertvarkytinas subjektas atsiduria 45c straipsnio 5 arba 6 dalyje nurodytoje situacijoje.“;

(37) 46 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa pakeičiama taip:

„Atliekant šio straipsnio 1 dalyje nurodytą vertinimą nustatoma suma, kuria reikia nurašyti arba konvertuoti įsipareigojimus, kuriems gali būti taikoma gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė, kad būtų:

(a) atkurtas pertvarkomos įstaigos bendro 1 lygio nuosavo kapitalo pakankamumo koeficientas arba atitinkamais atvejais nustatytas laikinos įstaigos koeficientas, atsižvelgiant į pertvarkymo finansavimo struktūros vadovaujantis šios direktyvos 101 straipsnio 1 dalies d punktu suteiktą kapitalą;

(b) išlaikytas pakankamas rinkos pasitikėjimas pertvarkoma įstaiga arba laikina įstaiga, atsižvelgiant į neapibrėžtuosius įsipareigojimus, ir sudarytos sąlygos pertvarkomai įstaigai toliau bent vienų metų laikotarpiu tenkinti veiklos leidimo sąlygas ir toliau vykdyti veiklą, kurios leidimas jai išduotas pagal Direktyvą 2013/36/ES arba Direktyvą 2014/65/ES.“;

(38) 47 straipsnio 1 dalies b punkto i papunktis pakeičiamas taip:

„i) pagal 59 straipsnį į atitinkamas įstaigos išleistas kapitalo priemones vadovaujantis 59 straipsnio 2 dalyje nurodytais įgaliojimais arba“;

(39) 52 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

(a) 1 dalis papildoma šia pastraipa:

„Pertvarkymo institucija išskirtinėmis aplinkybėmis gali pratęsti vieno mėnesio trukmės verslo reorganizavimo plano pateikimo terminą dar vienu mėnesiu.“;

(b) 5 dalis papildoma šia pastraipa:

„Pertvarkymo institucija gali reikalauti, kad įstaiga arba 1 straipsnio 1 dalies b, c arba d punkte nurodytas subjektas į verslo reorganizavimo planą įtrauktų papildomų elementų.“;

(40) 53 straipsnio 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Kai pertvarkymo institucija, pasinaudodama 63 straipsnio 1 dalies e punkte nurodytais įgaliojimais, įsipareigojimo, įskaitant įsipareigojimą, dėl kurio atsiranda apskaitos atidėjinys, pagrindinę sumą arba negrąžintą mokėtiną sumą sumažina iki nulio, tas įsipareigojimas ir visos su juo susijusios pareigos ar reikalavimai, kurie nėra sukaupti naudojimosi įgaliojimais metu, laikomi visomis prasmėmis įvykdytais ir jų negalima įrodyti jokioje vėlesnėje procedūroje, susijusioje su vėlesniu pertvarkomos įstaigos arba tos įstaigos teises perėmusio subjekto likvidavimu.“;

(41) 55 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

(a) 1 dalies b punktas pakeičiamas taip:

„b) įsipareigojimas nėra 108 straipsnio 1 dalies a arba b punkte nurodytas indėlis;“;

(b) 2 dalies penkta ir šešta pastraipos pakeičiamos taip:

„Jei pertvarkymo institucija, pagal 15 ir 16 straipsnius vertindama įstaigos arba 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto sėkmingo pertvarkymo galimybę arba bet kuriuo kitu metu, nustato, kad kurioje nors įsipareigojimų klasėje, apimančioje tinkamus įsipareigojimus, įsipareigojimų, kurių atveju šio straipsnio 1 dalyje nurodyta sutartinė sąlyga neįtraukta, kartu su įsipareigojimais, kuriems gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė pagal 44 straipsnio 2 dalį netaikoma arba tikėtina, kad ji jiems nebus taikoma pagal 44 straipsnio 3 dalį, bendra suma sudaro daugiau nei 10 % tos klasės, ji nedelsdama įvertina to konkretaus fakto poveikį sėkmingam tos įstaigos ar subjekto pertvarkymui, įskaitant poveikį sėkmingam pertvarkymui, atsirandantį dėl rizikos pažeisti 73 straipsnyje numatytas kreditorių apsaugos priemones, kai tinkamiems įsipareigojimams taikomi nurašymo ir konvertavimo įgaliojimai.

Jei pertvarkymo institucija, remdamasi šios dalies penktoje pastraipoje nurodytu vertinimu, padaro išvadą, kad įsipareigojimai, kurių atveju šio straipsnio 1 dalyje nurodyta sutartinė sąlyga neįtraukta, sukuria esminę sėkmingo pertvarkymo kliūtį, ji atitinkamai taiko 17 straipsnyje nustatytus įgaliojimus, kad pašalintų tą sėkmingo pertvarkymo kliūtį.“;

(42) 59 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

(a) 3 dalies e punktas pakeičiamas taip:

„e) įstaigai arba 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytam subjektui yra reikalinga nepaprastoji viešoji finansinė parama, išskyrus atvejus, kai ta parama teikiama viena iš 32c straipsnyje nurodytų formų.“;

(b) 4 dalies b punktas pakeičiamas taip:

„b) atsižvelgiant į laiką, poreikį veiksmingai įgyvendinti nurašymo ir konvertavimo įgaliojimus arba pertvarkymo strategiją pertvarkytinai grupei ir kitas svarbias aplinkybes, nėra pagrindo tikėtis, kad kokiais nors veiksmais, įskaitant alternatyvias privačiojo sektoriaus priemones, priežiūros veiksmus ar ankstyvosios intervencijos priemones, išskyrus kapitalo priemonių ir tinkamų įsipareigojimų nurašymą arba konvertavimą, kaip nurodyta 1a dalyje, per pagrįstą laikotarpį būtų užkirstas kelias įstaigos arba 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto arba grupės žlugimui.“;

(43) 63 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

(a) 1 dalis iš dalies keičiama taip:

i) m punktas pakeičiamas taip:

„m) įgaliojimus prašyti, kad kompetentinga institucija laiku, nukrypstant nuo Direktyvos 2013/36/ES 22 straipsnyje ir Direktyvos 2014/65/ES 12 straipsnyje nustatytų laikotarpių, įvertintų kvalifikuotąją akcijų paketo dalį įsigyjantį asmenį;“;

ii) dalis papildoma n punktu:

„n) įgaliojimus pertvarkomos įstaigos vardu teikti prašymus pagal Reglamento (ES) Nr. 596/2014 17 straipsnio 5 dalį.“;

(b) 2 dalies a punktas pakeičiamas taip:

„a) vadovaujantis 3 straipsnio 6 dalimi ir 85 straipsnio 1 dalimi, reikalavimai gauti kokio nors viešo ar privataus asmens, įskaitant pertvarkomos įstaigos akcininkus arba kreditorius ir kompetentingas institucijas, patvirtinimą arba sutikimą Direktyvos 2013/36/ES 22–27 straipsnių tikslais;“;

(44) 71a straipsnio 3 dalis pakeičiama taip:

„3. 1 dalis taikoma visoms finansinėms sutartims, kurios atitinka visus šiuos reikalavimus:

(a) sutartimi sukuriama nauja prievolė arba iš esmės keičiama esama prievolė įsigaliojus nuostatoms, nacionaliniu lygmeniu priimtoms šiam straipsniui perkelti į nacionalinę teisę;

(b) sutartimi numatomas naudojimasis viena ar daugiau nutraukimo teisių arba teisėmis užtikrinti teisių į užtikrinimo priemones įgyvendinimą, kurioms būtų taikomas 33a, 68, 69, 70 arba 71 straipsnis, jei finansinė sutartis būtų reglamentuojama valstybės narės teisės aktais.“;

(45) 74 straipsnio 3 dalis papildoma d punktu:

„d) nustatant nuostolius, kuriuos indėlių garantijų sistema būtų patyrusi, jei įstaiga būtų likviduota iškeliant įprastinę bankroto bylą, taikomi Direktyvos 2014/49/ES 11e straipsnyje ir pagal tą straipsnį priimtuose deleguotuosiuose aktuose nurodyti kriterijai ir metodika.“;

(46) 88 straipsnyje įterpiama 6a dalis:

„6a. Siekiant palengvinti 10 straipsnio 1 dalyje, 15 straipsnio 1 dalyje ir 17 straipsnio 1 dalyje nurodytų užduočių vykdymą ir keistis svarbia informacija, įstaigos, turinčios svarbių filialų kitose valstybėse narėse, pertvarkymo institucija įsteigia pertvarkymo kolegiją ir jai pirmininkauja.

Pirmoje pastraipoje nurodytos įstaigos pertvarkymo institucija nusprendžia, kurios institucijos dalyvauja pertvarkymo kolegijos posėdyje arba veikloje, atsižvelgdama į planuotinos ar koordinuotinos veiklos svarbą toms institucijoms, visų pirma į galimą poveikį finansų sistemos stabilumui atitinkamose valstybėse narėse ir pirmoje pastraipoje nurodytas užduotis.

Pirmoje pastraipoje nurodytos įstaigos pertvarkymo institucija visus pertvarkymo kolegijos narius iš anksto išsamiai informuoja apie rengiamus tokius posėdžius, juose svarstytinus pagrindinius klausimus ir nagrinėtiną veiklą. Pirmoje pastraipoje nurodytos įstaigos pertvarkymo institucija visus kolegijos narius taip pat laiku išsamiai informuoja apie veiksmus, kurių imtasi tų posėdžių metu, arba apie įgyvendintas priemones.“;

(47) 91 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

(a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Kai pertvarkymo institucija nusprendžia, kad bet kokia įstaiga arba 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytas subjektas, kurie yra grupės patronuojamoji įmonė, atitinka 32 arba 33 straipsniuose nurodytas sąlygas, ta institucija grupės lygmens pertvarkymo institucijai (jei tai ne ta pati institucija), konsoliduotos priežiūros institucijai ir tos grupės pertvarkymo kolegijos nariams nedelsdama praneša šią informaciją:

(a) sprendimą, kad įstaiga arba 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytas subjektas atitinka atitinkamai 32 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose arba 33 straipsnio 1 arba 2 dalyje nurodytas sąlygas arba 33 straipsnio 4 dalyje nurodytas sąlygas;

(b) 32 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytos sąlygos įvykdymo vertinimo rezultatą;

(c) pertvarkymo veiksmus ar nemokumo priemones, kuriuos pertvarkymo institucija laiko tinkamais tai įstaigai arba subjektui.

Pirmoje pastraipoje nurodyta informacija gali būti įtraukta į šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytiems adresatams pagal 81 straipsnio 3 dalį perduodamus pranešimus.“;

(b) 7 dalies antra pastraipa pakeičiama taip:

„EBI pertvarkymo institucijos prašymu gali padėti pertvarkymo institucijoms susitarti dėl bendro sprendimo pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 31 straipsnio 2 dalies c punktą.“;

(48) 92 straipsnio 3 dalies antra pastraipa pakeičiama taip:

„EBI pertvarkymo institucijos prašymu gali padėti pertvarkymo institucijoms susitarti dėl bendro sprendimo pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 31 straipsnio 2 dalies c punktą.“;

(49) 97 straipsnio 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Prireikus pertvarkymo institucijos sudaro neprivalomus bendradarbiavimo susitarimus su atitinkamomis 2 dalyje nurodytomis trečiųjų valstybių institucijomis. Tie susitarimai turi atitikti EBI bendrąjį susitarimą.

Prireikus kompetentingos institucijos sudaro neprivalomus bendradarbiavimo susitarimus su atitinkamomis 2 dalyje nurodytomis trečiųjų valstybių institucijomis.

Tie susitarimai atitinka EBI bendrąjį susitarimą ir jais užtikrinama, kad būtų taikoma garantija, kad trečiųjų valstybių institucijoms atskleidžiamai informacijai taikomi profesinės paslapties reikalavimai, kurie yra bent lygiaverčiai reikalavimams, nurodytiems Direktyvos 2013/36/ES 53 straipsnio 1 dalyje.“;

(50) 98 straipsnio 1 dalis iš dalies keičiama taip:

(a) įvadinis sakinys pakeičiamas taip:

„Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos ir kompetentingos ministerijos keistųsi konfidencialia informacija, įskaitant gaivinimo planus, su atitinkamomis trečiųjų valstybių institucijomis tik tada, kai įvykdomos visos šios sąlygos:“;

(b) dalis papildoma antra ir trečia pastraipomis:

„Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos keistųsi konfidencialia informacija su atitinkamomis trečiųjų valstybių institucijomis tik tada, kai įvykdomos šios sąlygos:

(a) su gaivinimu ir pertvarkymu susijusios informacijos atžvilgiu – pirmoje pastraipoje nustatytos sąlygos;

(b) kitos kompetentingų institucijų turimos informacijos atžvilgiu – Direktyvos 2013/36/ES 55 straipsnyje nustatytos sąlygos.

Antros pastraipos tikslais su gaivinimu ir pertvarkymu susijusi informacija apima visą informaciją, tiesiogiai susijusią su kompetentingų institucijų užduotimis pagal šią direktyvą, visų pirma gaivinimo planavimą ir gaivinimo planus, ankstyvosios intervencijos priemones ir keitimąsi informacija su pertvarkymo institucijomis pertvarkymo planavimo, pertvarkymo planų ir pertvarkymo veiksmų klausimais.“;

(51) 101 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Tuo atveju, kai pertvarkymo institucija nustato, jog tikėtina, kad dėl pertvarkymo finansavimo struktūros naudojimo šio straipsnio 1 dalyje nurodytais tikslais dalis įstaigos arba 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto nuostolių bus netiesiogiai perduodama pertvarkymo finansavimo struktūrai, taikomi 44 straipsnyje nustatyti pertvarkymo finansavimo struktūros naudojimą reglamentuojantys principai.“;

(52) 102 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa pakeičiama taip:

„Jeigu pasibaigus šio straipsnio 1 dalyje nurodytam pradiniam laikotarpiui turima finansavimo lėšų suma sumažėja ir nebesiekia toje dalyje nustatyto tikslinio lygio, reguliarių įnašų rinkimas pagal 103 straipsnį atnaujinamas ir vyksta tol, kol bus pasiektas tikslinis lygis. Pertvarkymo institucijos gali atidėti pagal 103 straipsnį renkamų reguliarių įnašų rinkimą vieniems ar daugiau metų, kai surinktina suma pasiekia sumą, proporcingą surinkimo proceso išlaidoms, su sąlyga, kad toks atidėjimas nedaro reikšmingo poveikio pertvarkymo institucijos gebėjimui naudoti pertvarkymo finansavimo struktūras pagal 101 straipsnį. Po to, kai pirmą kartą pasiekiamas tikslinis lygis ir kai turimi finansiniai ištekliai sumažėja iki mažiau nei dviejų trečdalių tikslinio lygio, nustatomi tokio dydžio įnašai, kad tikslinį lygį būtų galima pasiekti per šešerius metus.“;

(53) 103 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

(a) 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Siekiant 102 straipsnyje nustatyto tikslinio lygio, į reikalingą finansavimo lėšų sumą galima įtraukti neatšaukiamus mokėjimo įsipareigojimus, visiškai užtikrintus trečiųjų asmenų teisėmis nesuvaržyto mažos rizikos turto įkaitu, laisvai prieinamus ir skirtus išimtinai pertvarkymo institucijoms naudoti 101 straipsnio 1 dalyje numatytais tikslais. Neatšaukiamų mokėjimo įsipareigojimų dalis neviršija 50 % visos pagal šį straipsnį surinktų įnašų sumos. Neviršydama tos ribos, pertvarkymo institucija kasmet nustato neatšaukiamų mokėjimo įsipareigojimų dalį, palyginti su bendra pagal šį straipsnį surinktinų įnašų suma.“;

(b) įterpiama 3a dalis:

„3a. Pertvarkymo institucija pareikalauja neatšaukiamų mokėjimo įsipareigojimų, prisiimtų pagal šio straipsnio 3 dalį, kai reikia naudoti pertvarkymo finansavimo struktūras pagal 101 straipsnį.

Kai subjektas nebepatenka į 1 straipsnio taikymo sritį ir jam nebetaikoma pareiga mokėti įnašus pagal šio straipsnio 1 dalį, pertvarkymo institucija pareikalauja pagal 3 dalį prisiimtų neatšaukiamų mokėjimo įsipareigojimų, kurie dar turi būti įvykdyti. Jei su neatšaukiamu mokėjimo įsipareigojimu susijęs įnašas tinkamai sumokamas pirmojo pareikalavimo metu, pertvarkymo institucija panaikina įsipareigojimą ir grąžina įkaitą. Jei įnašas nėra tinkamai sumokamas pirmojo pareikalavimo metu, pertvarkymo institucija konfiskuoja įkaitą ir panaikina įsipareigojimą.“;

(54) 104 straipsnio 1 dalies antra pastraipa pakeičiama taip:

„Papildomi *ex post* įnašai neviršija 12,5 % 102 straipsnyje nurodyto tikslinio lygio, šį dydį padauginus iš trijų.“;

(55) 108 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

(a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Valstybės narės užtikrina, kad jų nacionalinės teisės aktuose, reglamentuojančiuose įprastines bankroto bylas, toks pats prioritetas, kuris yra didesnis nei paprastųjų neapsaugotų kreditorių reikalavimų prioritetas, būtų nustatytas:

(a) indėliams;

(b) indėliams, įneštiems per Sąjungoje įsteigtų įstaigų filialus, esančius už Sąjungos ribų;

(c) indėlių garantijų sistemoms, perimančioms apdraustųjų indėlininkų teises ir pareigas nemokumo atveju.“;

(b) straipsnis papildomas 8 ir 9 dalimis:

„8. Kai 37 straipsnio 3 dalies a arba b punkte nurodytos pertvarkymo priemonės naudojamos tik daliai pertvarkomos įstaigos turto, teisių ar įsipareigojimų perduoti, pertvarkymo finansavimo struktūra turi turėti reikalavimą likusios įstaigos arba 1 straipsnio 1 dalies b, c arba d punkte nurodyto subjekto atžvilgiu dėl išlaidų ir nuostolių, kuriuos pertvarkymo finansavimo struktūra patyrė dėl pertvarkymui pagal 101 straipsnio 1 dalį skirtų įnašų, susijusių su nuostoliais, kuriuos kitu atveju būtų patyrę kreditoriai.

9. Valstybės narės užtikrina, kad šio straipsnio 8 dalyje ir 37 straipsnio 7 dalyje nurodytiems pertvarkymo finansavimo struktūros reikalavimams jų įprastines bankroto bylas reglamentuojančiuose nacionalinės teisės aktuose būtų suteiktas privilegijuotas prioritetas, kuris yra didesnis nei indėliams ir indėlių garantijų sistemoms pagal šio straipsnio 1 dalį nustatytas prioritetas.“;

(56) 109 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

(a) 1 ir 2 dalys pakeičiamos taip:

„1. Valstybės narės užtikrina, kad tais atvejais, kai pertvarkymo institucijos kredito įstaigos atžvilgiu imasi pertvarkymo veiksmų ir šiais veiksmais užtikrinama, kad indėlininkai ir toliau turėtų galimybę naudotis savo indėliais, siekiant, kad indėlininkai nepatirtų nuostolių, indėlių garantijų sistema, su kuria yra susijusi kredito įstaiga, prisidėtų šiomis sumomis:

(a) kai gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė taikoma atskirai arba kartu su turto atskyrimo priemone – suma, kuria apdraustieji indėliai būtų buvę nurašyti arba konvertuoti siekiant padengti nuostolius ir rekapitalizuoti pertvarkomą įstaigą pagal 46 straipsnio 1 dalį, jei apdraustieji indėliai būtų įtraukti į gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės taikymo sritį;

(b) kai verslo pardavimo arba laikinos įstaigos sukūrimo priemonės taikomos atskirai arba kartu su kitomis pertvarkymo priemonėmis:

i) suma, reikalinga skirtumui tarp apdraustųjų indėlių ir įsipareigojimų, kurių prioritetas yra toks pat arba didesnis už indėlių prioritetą, vertės ir pertvarkomos įstaigos turto, kuris turi būti perduotas gavėjui, vertės padengti, ir

ii) atitinkamais atvejais suma, būtina siekiant užtikrinti gavėjo kapitalo neutralumą po perdavimo.

Pirmos pastraipos b punkte nurodytais atvejais, kai perdavimas gavėjui apima indėlius, kurie nėra apdraustieji indėliai arba kiti įsipareigojimai, kuriems gali būti taikoma gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė, ir, pertvarkymo institucijos vertinimu, tiems indėliams ar įsipareigojimams taikomos 44 straipsnio 3 dalyje nurodytos aplinkybės, indėlių garantijų sistema prisideda:

(a) suma, reikalinga skirtumui tarp indėlių, įskaitant neapdraustus indėlius, ir įsipareigojimų, kurių prioritetas yra toks pat arba didesnis nei indėlių prioritetas, vertės ir pertvarkomos įstaigos turto, kuris turi būti perduotas gavėjui, vertės padengti, ir

(b) atitinkamais atvejais suma, būtina siekiant užtikrinti perdavimo kapitalo neutralumą gavėjui.

Valstybės narės užtikrina, kad, indėlių garantijų sistemai prisidėjus įnašu antroje pastraipoje nurodytais atvejais, pertvarkoma įstaiga susilaikytų nuo akcijų dalies kitose įmonėse įsigijimo, taip pat paskirstymo, susijusio su bendru 1 lygio nuosavu kapitalu, arba mokėjimų už papildomas 1 lygio priemones, arba kitos veiklos, dėl kurios gali susidaryti netenkamų lėšų srautas.

Visais atvejais indėlių garantijų sistemos įnašo išlaidos negali būti didesnės už indėlių grąžinimo indėlininkams išlaidas, indėlių garantijų sistemos apskaičiuotas pagal Direktyvos 2014/49/ES 11e straipsnį.

Kai atlikus vertinimą pagal 74 straipsnį, nustatoma, kad iš indėlių garantijų sistemos pertvarkymui skirto įnašo išlaidos buvo didesnės už nuostolius, kurių ji būtų patyrusi, jei įstaiga būtų buvusi likviduota pagal įprastinę bankroto procedūrą atveju, indėlių garantijų sistema turi teisę reikalauti, kad iš pertvarkymo finansavimo struktūros būtų sumokėtas skirtumas pagal 75 straipsnį.

2. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucija, pasikonsultavusi su indėlių garantijų sistema dėl indėlių grąžinimo numatomų išlaidų pagal Direktyvos 2014/49/ES 11e straipsnį ir laikydamasi šios direktyvos 36 straipsnyje nurodytų sąlygų, nustatytų indėlių garantijų sistemos įnašo sumą pagal 1 dalį.

Pertvarkymo institucija praneša apie savo sprendimą, nurodytą pirmoje pastraipoje, indėlių garantijų sistemai, su kuria įstaiga yra susijusi. Indėlių garantijų sistema tą sprendimą įgyvendina nedelsdama.“;

(b) įterpiamos 2a ir 2b dalys:

„2a. Kai indėlių garantijų sistemos lėšos naudojamos pagal 1 dalies pirmos pastraipos a punktą siekiant prisidėti prie pertvarkomos įstaigos rekapitalizavimo, valstybės narės užtikrina, kad indėlių garantijų sistema perduotų savo turimas pertvarkomos įstaigos akcijas ar kitas kapitalo priemones privačiajam sektoriui, kai tik tai leidžia komercinės ir finansinės aplinkybės.

Valstybės narės užtikrina, kad indėlių garantijų sistema pirmoje pastraipoje nurodytas akcijas ir kitas kapitalo priemones pardavinėtų atvirai ir skaidriai ir kad parduodant jas nebūtų pateikta klaidinga informacija arba nebūtų diskriminuojami potencialūs pirkėjai. Toks pardavimas vykdomas komercinėmis sąlygomis.

2b. Indėlių garantijų sistemos įnašas pagal 1 dalies antrą pastraipą įtraukiamas skaičiuojant 44 straipsnio 5 dalies a punkte ir 44 straipsnio 8 dalies a punkte nustatytas ribas.

Kai naudojant indėlių garantijų sistemą pagal 1 dalies antrą pastraipą kartu su akcininkų ir kitų nuosavybės priemonių turėtojų, atitinkamų kapitalo priemonių ir kitų įsipareigojimų, kuriems gali būti taikoma gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė, turėtojų įnašu į nuostolių padengimą ir rekapitalizavimą galima naudotis pertvarkymo finansavimo struktūra, indėlių garantijų sistemos įnašas neviršija sumos, būtinos siekiant laikytis 44 straipsnio 5 dalies a punkte ir 44 straipsnio 8 dalies a punkte nustatytų ribų. Po indėlių garantijų sistemos įnašo pertvarkymo finansavimo struktūra naudojama laikantis 44 ir 101 straipsniuose nustatytų pertvarkymo finansavimo struktūros naudojimą reglamentuojančių principų.

Tačiau pirma ir antra pastraipos netaikomos įstaigoms, kurios grupės pertvarkymo plane arba pertvarkymo plane buvo nurodytos kaip likviduojami subjektai.“;

(c) 3 dalis išbraukiama;

(d) 5 dalies antra ir trečia pastraipos išbraukiamos;

(57) 111 straipsnio 1 dalis papildoma e punktu:

„e) kai nesilaikoma 45e arba 45f straipsnyje nurodyto minimalaus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų reikalavimo.“;

(58) 128 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

(a) pavadinimas pakeičiamas taip:

„Institucijų ir valdžios institucijų bendradarbiavimas ir keitimasis informacija“;

(b) straipsnis papildomas šia dalimi:

„Pertvarkymo institucijos, kompetentingos institucijos, EBI, Bendra pertvarkymo valdyba, ECB ir kiti Europos centrinių bankų sistemos nariai Komisijos prašymu per nustatytą laikotarpį pateikia jai informaciją, būtiną jos užduotims, susijusioms su politikos formavimu, įskaitant poveikio vertinimų atlikimą, pasiūlymų dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų rengimą ir dalyvavimą teisėkūros procese, atlikti. Komisijai ir Komisijos darbuotojams gautos informacijos atžvilgiu taikomi Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 806/2014* 88 straipsnyje nustatyti profesinės paslapties reikalavimai.

_____

* 2014 m. liepos 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 806/2014, kuriuo nustatomos kredito įstaigų ir tam tikrų investicinių įmonių pertvarkymo vienodos taisyklės ir vienoda procedūra, kiek tai susiję su bendru pertvarkymo mechanizmu ir Bendru pertvarkymo fondu, ir iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 (OL L 225, 2014 7 30, p. 1).“;

(59) įterpiamas 128a straipsnis:

„128a straipsnis

Krizių valdymo modeliavimas

1. EBI koordinuoja reguliarią Sąjungos masto veiklą, skirtą šios direktyvos, Reglamento (ES) Nr. 806/2014 ir Direktyvos 2014/49/ES taikymui tarpvalstybiniais atvejais testuoti visais šiais aspektais:

(a) kompetentingų institucijų bendradarbiavimo gaivinimo planavimo metu;

(b) pertvarkymo institucijų ir kompetentingų institucijų bendradarbiavimo iki finansų įstaigų žlugimo ir pertvarkymo metu, be kita ko, įgyvendinant pertvarkymo schemas, priimtas pagal Reglamento (ES) Nr. 806/2014 18 straipsnį, atveju.

2. EBI parengia ataskaitą, kurioje išdėstomi pagrindiniai tokios veiklos metu nustatyti faktai ir išvados. Ataskaita skelbiama viešai.“

2 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės ne vėliau kaip [LB prašoma įrašyti datą – 18 mėnesių nuo šios pakeitimų direktyvos įsigaliojimo datos] priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės

aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstą.

Tas nuostatas jos taiko nuo [LB prašoma įrašyti datą – 1 diena po šios pakeitimų direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę datos].

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

3 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

4 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Strasbūre

Europos Parlamento vardu	*Tarybos vardu*
Pirmininkas / Pirmininkė	*Pirmininkas / Pirmininkė*